

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKEELMA.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA.

9.

1931.

Oikaisu.

Sivu 86, rivi 4 ylh. on: toukokuun 28 p:ltä 1931; pitää olla: toukokuun 18 p:ltä 1931.

Ajanluvunmukainen rekisteri

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1931.

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1930				
Heinäkuu	4	Asetus muutoksista asetukseen moottoriajoneuvoliikenteestä	32	83
1931				
Tammikuu	14	Kaupunginvaltuuston puheenjohtajalle ja varapuheenjohtajalle heidän osanotostaan kaupunginhallituksen kokouksiin tuleva palkkio; kaupunginvaltuuston päätös	2	6
»	21	Lisäys kauppa- ja teollisuushallituksen 18 päivänä joulukuuta 1923 antamaan ohjesääntöön, joka sisältää 28 päivänä huhtikuuta 1923 annetun oppisopimuslain ja sen soveltamisesta 15 päivänä kesäkuuta 1923 annetun valtionneuvoston päätöksen edellyttämiä määräyksiä, ohjeita ja kaavoja; kauppa- ja teollisuusministeriön päätös	12	29
»	23	Asetus julkisista huveista kaupungeissa ja kaupaloissa	13	30
»	26	Kiinteistölautakunnan ja sen tonttijaoston välinen työnjako; kiinteistölautakunnan päätös	64	105
»	»	Kiinteistölautakunnan ja sen talojaoston välinen työnjako; kiinteistölautakunnan päätös	64	106
»	28	Paikka, jossa kaupunginvaltuuston tarkistettut pöytäkirjat pidetään yleisön nähtävänä; kaupunginvaltuuston päätös	—	5
»	»	Helsingin makasiinosakeyhtiön laiturihuoltoa koskevat yleiset määräykset; kaupunginvaltuuston vahvistamat	3	6
»	»	Helsingin makasiinosakeyhtiön laiturihuoltotariffi; kaupunginvaltuuston vahvistama ..	4	8
»	»	Vesijohtolaitoksen Vanhankaupungin Siltasaarella olevain tehdasrakennusten kuoletussuunnitelman muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	7	16

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1931				
Helmikuu	2	Kiinteistölautakunnan ja sen maatalousjaoston välinen työnjako; kiinteistölautakunnan päätös	64	107
»	5	Taksa, jonka mukaan paikanvuokra Helsingin kaupungin lentohallissa maksetaan; satamahallituksen vahvistama	5	12
»	11	Poikkeus Helsingin kaupungin kunnallisten viranpitäjäin palvelusehtoja koskevan säännön 18 §:n soveltamisesta; kaupunginvaltuuston päätös	8	16
»	»	Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön 1 §:n 2 momentin ja 15 §:n muuttaminen; kaupunginvaltuuston vahvistama ..	9	17
»	12	Valtioneuvoston päätös, jolla määrätään aikaisemmin vahvistetut järjestysohjeet olemaan edelleen voimassa	24	73
Maaliskuu	20	Asetus valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista 31 päivänä tammikuuta 1924 annetun asetuksen muuttamisesta	25	74
»	»	Sopimus Suomen punaisen ristin ja Helsingin kaupungin välillä, koskeva yhteistoimintaa sairaalan rakentamiseksi Helsinkiin; Suomen punaisen ristin keskushallituksen ja kaupungin hallituksen allekirjoittama	83	125
Huhtikuu	10	Taksa maksuista Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa; Uudenmaan läänin maaherran vahvistama	6	13
»	17	Laki kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista toukokuun 18 päivänä 1923 annetun lain 9 ja 10 §:n muuttamisesta	14	33
»	»	Laki kansakoululaitoksen kustannuksista kesäkuun 8 päivänä 1926 annetun lain 23 §:n muuttamisesta	16	46
»	22	Helsingin kaupunginvaltuuston työjärjestys; kaupunginvaltuuston vahvistama	1	1
»	24	Asemakaavalaki	20	49
»	»	Laki maistraatin kokoonpanosta asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä	21	67
»	»	Laki eräistä naapuruussuhteista helmikuun 13 päivänä 1920 annetun lain 14 §:n muuttamisesta	22	67

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1931				
Huhtikuu	24	Laki miedon mallasjuoman tehdasmaisesta valmistuksesta ja myynnistä	26	75
»	29	Miedon mallasjuoman tehdasmaisesta valmistuksesta ja myynnistä annetun lain toimeenpano; valtioneuvoston päätös	—	75
Toukokuu	8	Laki juopuneena tavatun henkilön huollosta eräissä tapauksissa	27	76
»	11	Kaisaniemen verkkopallokenttien vuokraehdot; kiinteistölautakunnan vahvistamat	65	108
»	13	Majoituslautakunnan puheenjohtajan ja kaupungin kassan tarkastusmiesten palkkio; kaupunginvaltuuston päätökset	50	99
»	18	Koulutettujen sairaanhoitajattarien pätevyyden myöntäminen Helsingin kaupungin sairaanhoitajatarkoulussa hyväksytyille oppilaille; sisäasiainministeriön kirjelmä lääkintöhallitukselle	37	86
»	»	Siirtolapuutarhaneuvojan laatimien ehdotusten ja piirustusten lunastusmaksut; kiinteistölautakunnan vahvistamat	66	108
»	22	Laki viran ja toimen haltijain oikeuksista ja velvollisuuksista, kun virka tai toimi lakkautetaan	29	78
»	26	Hietarannan järjestyssäännöt; kiinteistölautakunnan vahvistamat	67	108
»	27	Helsingin kaupungin virkasääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	10	18
»	»	Työntekijäin alimmat tuntipalkat; kaupunginvaltuuston vahvistamat	11	26
»	28	Juopuneena tavatun henkilön huollosta annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen; valtioneuvoston päätös	28	78
Kesäkuu	4	Asetus kansakoulun järjestysmuodosta	15	34
»	»	Asetus kansakoululaitoksen kustannuksista kesäkuun 8 päivänä 1926 annetun lain täytäntöönpanosta samana päivänä annetun asetuksen muuttamisesta	17	46

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1931				
Kesäkuu	4	Asetus oppivelvollisuudesta huhtikuun 15 päivänä 1921 annetun lain täytäntöönpanosta heinäkuun 1 päivänä 1921 annetun asetuksen muuttamisesta	19	48
»	19	Laki oppivelvollisuudesta 15 päivänä huhtikuuta 1921 annetun lain 11 §:n muuttamisesta ..	18	47
»	22	Käpylän urheilukentän säännöt; kiinteistö- lautakunnan vahvistamat	68	110
»	26	Kaupungin virastojen työajat; kaupunginhal- lituksen päätös	—	21
»	»	Kaisaniemen ja Hakasalmen puiston urheilu- kenttien käyttö; kaupunginhallituksen päätös	38	86
»	27	Laki kaupunkien osanotosta poliisilaitosten me- nolhin	30	81
Heinäkuu	7	Ajoliikenteen järjestely Kaivopuiston Itäisellä ja Isolla Puistotiellä; maistraatin päätös ..	34	85
»	10	Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön yh- tiöjärjestyksen muutos; kauppa- ja teolli- suusministeriön vahvistama	41	87
»	17	Laki jakolaitoksesta, tonttimittauksesta ja kiin- teistöjen rekisteröimisestä kaupungissa	23	68
»	23	Eräiden kaupungin talojen nimet; kaupungin- hallituksen vahvistamat	39	87
»	25	Muutos Helsingin palkkasoutajien ja koneella kulkevien vuokraveneiden taksaan; maistraa- tin vahvistama	40	87
»	28	Ajoliikenteen järjestely Salomonkadulla; mais- traatin päätös	35	85
»	»	Kielto parkkeeraamasta automobileillejä Pienellä Roobertinkadulla; maistraatin päätös	36	85
»	31	Asetus moottoriajoneuvoliikenteestä annetun asetuksen muuttamisesta	33	83
Elokuu	17	Taksa huvlajelusta ja ratsastuksesta Korkea- saaren eläintarhassa; kiinteistölautakunnan vahvistama	69	110
»	26	Tullikamarin ulkopuolella tullikäsiteltyjen tullin- alaisten matkatavaroiden vapauttaminen lii- kennemaksuista; kaupunginvaltuuston päätös	42	88

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1931				
Elokuu	26	Liikennemaksut Helsinkiin tuoduista lentokoneista; kaupunginvaltuuston päätös	43	88
»	»	Niiden viranhaltijain, joiden viran pätevyysvaatimuksiin kuuluu merikapteenintutkinto, oikeuttaminen virkavuosioksi eläkkeen saantia varten lukemaan hyväkseen osan kauppa-laivain kapteenina toimimastaan ajasta; kaupunginvaltuuston päätös	48	98
Syyskuu	16	Lisämäärärahojen kirjaustavan muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	49	99
»	»	Kaupungin irtaimen omaisuuden palovakuuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	51	99
»	»	Lisäys kaupungin hallitusten y. m. palkkiosääntöön; kaupunginvaltuuston vahvistama ..	52	99
»	22	Stadion-säätiön sääntöjen muutos; oikeusministeriön vahvistama	76	118
Lokakuu	28	Peruste, jonka mukaan kaupungin urheilukenttien vuokramaksut kannetaan; kaupunginvaltuuston päätös	72	115
»	»	Periaatteet, joiden mukaan kaupungin maata bensiinijakeluasemia varten vuokrataan; kaupunginvaltuuston vahvistamat	74	116
»	29	Asetus kaupunkien osanotosta poliisilaitosten menoihin 27 päivänä kesäkuuta 1931 annetun lain soveltamisesta	31	81
Marraskuu	13	Asetus Helsingin ja Viipurin kaupunkien poliisilaitosten lääkärintoimien sekä Helsingin kaupungin poliisilaitoksen haavurintoimen lakauttamisesta	—	81
»	18	Valmistavan tyttöjen ammattikoulun johtajattaren palkkio; kaupunginvaltuuston päätös	53	100
»	21	Asetus, jolla kielletään painotuotteiden kaupaksi tarjoaminen häiriötä tuottavalla tavalla	58	101
»	27	Helsingin kaupungin kirjaston lainaussääntöjen muutos; kirjaston johtokunnan vahvistama	57	101
Joulukuu	2	Helsingin kaupungin satamalautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	44	89

VIII

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1931				
Joulukuu	2	Helsingin kaupungin satamahallintotoimiston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	45	91
»	»	Helsingin kaupungin kotitalouslautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	46	96
»	»	Kotitalouslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkio; kaupunginvaltuuston päätös	—	98
»	»	Helsingin kaupungin kotitalousneuvojain johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama ..	47	98
»	»	Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön raitioiteilla käytettävien alennuslippujen hinnan koroittaminen; kaupunginvaltuuston päätös	54	100
»	7	Tontteja myytäessä käytettävä kauppakirjakaavake; kiinteistölautakunnan vahvistama	70	110
»	11	Laki kunnallishallituksesta kaupungissa 8 päivänä joulukuuta 1873 annetun asetuksen muuttamisesta	59	101
»	»	Niiden lomakekaavojen muuttaminen, joiden mukaan tulot on ilmoitettava kunnallisverotusta varten; valtioneuvoston päätös	—	102
»	»	Laki työväenopistojen valtionavusta 31 päivänä joulukuuta 1926 annetun lain 1 §:n muuttamisesta	60	103
»	»	Laki kansakoululaitoksen kustannuksista kesäkuun 8 päivänä 1926 annetun lain muuttamisesta	61	103
»	»	Laki tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuonna 1932	62	104
»	»	Asetus tuulaakimaksun laskemisen perustetta vuonna 1932 koskevan lain käyttämisestä	63	104
»	14	Kaupungin siirtolapuutarhapalstoja luovutettaessa käytettävä vuokrasopimuskavake; kiinteistölautakunnan vahvistama	71	113
»	16	Maistraattiin asemakaava- ja rakennusasiain käsittelyä varten asetettavien lisäjäsenten lukumäärän ja palkkion vahvistaminen; kaupunginvaltuuston päätös	55	100
»	»	Vesijohtolaitoksen taksan koroittaminen; kaupunginvaltuuston päätös	56	100

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1931				
Joulukuu	18	Lisäys kauppa- ja teollisuushallituksen 18 päivänä joulukuuta 1923 antamaan ohjesääntöön, sisältävä 28 päivänä huhtikuuta 1923 annetun oppisopimuslain ja sen soveltamisesta 15 päivänä kesäkuuta 1923 annetun valtioneuvoston päätöksen edellyttämiä määräyksiä, ohjeita ja kaavoja; kauppa- ja teollisuusministeriön päätös	77	119
»	23	Kaupungin tulojen kantokontrolli; kaupunginhallituksen kiertokirje	75	117
»	28	Säännöt bensinijakeluasemia varten Helsingin kaupungissa; Uudenmaan läänin maaherran vahvistamat	73	115
»	30	Tuulaakimaksun määrä Helsingissä vuonna 1932; valtioneuvoston päätös	—	104
»	31	Asetus kaupunkialueella sijaitsevien tilojen merkittämisestä maarekisteriin	78	120
		—————		
		Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokiteluun v. 1931	79	121
		Muutokset jaotuskaavoihin vuonna 1931	80	121
		Muutokset kaupungin asemakaavaan vuonna 1931	81	122
		Luettelo eräistä Helsingin kaupunkia koskevista asetuksista, joita ei ole otettu Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan v:lta 1931	82	122

Aakkosellinen hakemisto

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1931.

	Sivu
Ajoneuvoliikenne Kaivopuiston Itäisellä ja Isolla Puistotiellä	85
Salomonkadulla	85
Asemakaava , muutokset siihen	122
Asemakaavalaki	49
Asetus jolla kielletään painotuotteiden kaupaksi tarjoaminen häiriötä tuottavalla tavalla	101
julkisista huveista kaupungeissa	30
kansakoululaitoksen kustannuslain toimeenpanoasetuksen muuttamisesta	46
kansakoulun järjestysmuodosta	34
kaupunkialueella sijaitsevien tilojen merkitsemisestä maarekisteriin kaupunkien osanotosta poliisilaitosten menoihin annetun lain soveltamisesta	81
muutoksista asetukseen moottoriajoneuvoliikenteestä	83
oppivelvollisuuslain täytäntöönpanoasetuksen muuttamisesta	48
poliisilaitoksen lääkärin- ja haavurintomien lakkauttamisesta	81
tuulaakimaksun laskemisesta v. 1932	104
valtion viroista suoritettavan palkkauksen perusteista annetun asetuksen muuttamisesta	74
Bensiinijakeluasemat , kaupungin maan luovuttaminen niitä varten ..	116
säännöt niitä varten	115
Eläintarha , Korkeasaaren, taksa huviajelusta ja ratsastuksesta	110
Eläke , virkavuosien laskeminen sitä varten milloin kyseessä on merikapteenintutkinnon suorittanut viranhaltija	98
Haavurintomi , poliisilaitoksen, sen lakkauttaminen	81
Hakasalmen puiston urheilukenttä	86
Helsingin makasiinosakeyhtiö , sen laiturihuoltoa koskevat määräykset sen laiturihuoltotariffi	6 8
Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiö , sen raitioiteilla käytettävien alennuslippujen hinnan korottaminen	100
sen yhtiöjärjestyksen muutos	87
Hietaranta , sen järjestyssäännöt	108
Huvit , julkiset, kaupungeissa	30
Irtain omaisuus , sen palovakuuttaminen	99
Jakolaitos	68
Jaotuskaavat , muutokset niihin	121
Johtosääntö , kassa- ja tillilaitoksen, sen muuttaminen	17
kotitalouslautakunnan	96
kotitalousneuvon	98
satamahallintotoimiston	91
satamalautakunnan	89
Julkiset huvit kaupungeissa	30
Juopuneena tavattu henkilö	76, 78
Järjestysohjeet , niiden voimassaolo	73
Järjestyssäännöt , Hietarannan	108
Kaisaniemen urheilukentät	86

	Sivu
Kaisaniemen verkkopallokentät, niiden vuokraehdot	108
Kansakoulu, sen järjestysmuoto	34
Kansakoululaitos, sen kustannuksista annetun lain ja asetuksen muuttaminen	46, 103
Kansakoulutoimi, sen järjestysmuodon perusteista annetun lain muuttaminen	33
Kantokontrolli, kaupungin tulojen	117
Kassa- ja tililaitos, sen johtosäännön muuttaminen	17
Kauppakirjakaavake tontteja myytäessä	110
Kaupunginkassan tarkastusmiehet, niiden palkkio	99
Kaupunginvaltuusto, sen puheenjohtajalle ja varapuheenjohtajalle osanotosta kaupunginhallituksen kokouksiin tuleva palkkio	6
sen pöytäkirjojen pitäminen yleisön nähtävinä	5
sen työjärjestys	1
Kiinteistöjen rekisteröiminen	68, 120
Kiinteistölautakunta, sen ja sen jaostojen välinen työnjako	105
Kirjasto, sen lainaussääntöjen muuttaminen	101
Kirjastupa, lisämäärärahojen	99
Koneella kulkevat vuokraveneet, muutos niiden taksaan	87
Korkeasaaren eläintarha, taksa huviajelusta ja ratsastuksesta siellä ..	110
Kotitalouslautakunta, sen johtosääntö	96
sen puheenjohtajalle ja jäsenille tuleva kokouspalkkio	98
Kotitalousneuvojat, niiden johtosääntö	98
Kunnallishallitus, siitä annetun asetuksen muuttaminen	101
Kuoletussuunnitelma, vesijohtolaitoksen, sen muuttaminen	16
Käpylän urheilukenttä, sen säännöt	110
Lainaussäännöt, kirjaston, niiden muuttaminen	101
Laiturihuolto	6, 8
Laiturihuoltotariffi	8
Laki eräistä naapurussuhteista annetun lain muuttamisesta	87
jakolaitoksesta y. m. kaupungissa	68
juopuneena tavatun henkilön huollosta	76
kansakoululaitoksen kustannuksista, sen muuttaminen	46, 103
kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista, sen muuttaminen ..	33
kaupunkien osanotosta poliisilaitosten menoihin	81
kunnallisaetuksen muuttamisesta	101
maistraatin kokoonpanosta asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä	67
miedon mallasjuoman valmistuksesta ja myynnistä	75
oppivelvollisuuslain muuttamisesta	47
tuulaakimaksun laskemisen perusteesta v. 1932	104
tyväenopistojen valtionavusta annetun lain muuttamisesta	103
viran ja toimen haltijan oikeuksista y. m., kun virka tai toimi lakkautetaan	78
Lakkautuspalkka	78
Lentohalli, sen paikanvuokrat	12
Lentokoneet, niistä suoritettavat liikennemaksut	88
Liikennemaksut lentokoneista	88
tullikamarin ulkopuolella käsitellyistä matkatavaroista	88
Lisämäärärahat, niiden kirjaustavan muuttaminen	99
Lomakekaavat, tuloilmoitusta tehtäessä kunnallisverotusta varten	102
Lääkärintoimi, poliisilaitoksen, sen lakkauttaminen	81
Maarekisteri, kaupunkialueella sijaitsevien tilojen merkitseminen siihen	120
Maistraatti, sen kokoonpano asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä	67, 100
Majoituslautakunta, sen puheenjohtajan palkkio	99
Makasiiniosakeyhtiö, ks. Helsingin makasiiniosakeyhtiö.	
Maksut siirtolapuutarhaneuvojan laatimista ehdotuksista y. m.	108
urheilukenttien käyttämisestä, niiden peruste	115

	Sivu
Mallasjuoma, mieto, sen valmistus y. m.	75
Matkatavarat, niiden vapauttaminen liikennemaksuista	88
Merikapteenintutkinto	98
Moottorijajoneuvoliikenne, siitä annetun asetuksen muuttaminen	83
Naapurisuhteet, niistä annetun lain muuttaminen	67
Nimet, eräiden kaupungin talojen	87
Oppisopimukset, lisäys niitä koskevaan ohjesääntöön	29, 119
Oppivelvollisuus, siitä annetun lain muuttaminen	47
Painotuotteet, kiello tarjota niitä kaupaksi häiriötä tuottavalla tavalla	101
Palkkasoutajat, muutos niiden taksaan	87
Palkkaus valtion viroista, siitä annetun asetuksen muuttaminen	74
Palkkio, kaupunginkassan tarkastusmiesten	99
kaupunginvaltuuston puheenjohtajalle ja varapuheenjohtajalle osan-	
otosta kaupunginhallituksen kokouksiin	6
kiinteistölautakunnan jäsenille osanotosta kolmivuotiskatselmuksiin ..	99
kotitalouslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten	98
maistraatin lisäjäsenen	100
majoituslautakunnan puheenjohtajan	99
valmistavan tyttöjen ammattikoulun johtajattaren	100
Palkkiosääntö, lisäys siihen	99
Palokkuuttaminen, irtaimen omaisuuden	99
Palvelusehtosääntö, poikkeus sen 18 §:n soveltamisesta	16
Parkeeraus, sen kieltäminen Pienellä Roobertinkadulla	85
Poliisilaitos, kaupungin osanotto sen menoihin	81
sen etsivän osaston päällikön palkka	74
sen lääkärin ja haavurintoimien lakkauttaminen	81
Punaisen ristin sairaala	125
Pysäköiminen, sen kieltäminen Pienellä Roobertinkadulla	85
Pöytäkirjat, kaupunginvaltuuston tarkistettut	5
Raitiotiemaksut, niiden korottaminen	100
Sairaala, Suomen punaisen ristin	125
Sairaalat, taksa maksuista niissä	13
Sairaanhoitajatarkoulu, siinä hyväksytyjen oppilaiden pätevyys	86
Satamahallintotoimisto, sen johtosääntö	91
Satamalautakunta, sen johtosääntö	89
Siirtolapuutarhaneuvoja, lunastusmaksut hänen laatimistaan piirustuksista	108
Siirtolapuutarhapalstat, niitä luovutettaessa käytettävä vuokrasopimus-	
kaavake	113
Stadion-säätiö, sen sääntöjen muutos	118
Suomen punainen risti, sen sairaalaa koskeva sopimus	125
Säännöt bensinjakeluasemia varten	115
Käpylän urheilukentän	110
Stadion-säätiön, niiden muutos	118
Taksa huvijalusta ja ratsastuksesta Korkeasaaren eläintarhassa	110
jonka mukaan paikanvuokra lentohallissa maksetaan	12
maksuista kaupungin sairaaloissa	13
palkkasoutajain y. m., sen muuttaminen	87
vesijohtolaitoksen, sen korottaminen	100
Talot, kaupungin, niiden nimet	87
Tilat, kaupunkialueella sijaitsevat, niiden merkitseminen maarekisteriin	120
Tontinmittaus	68
Tonttien myynti, kauppakirjakaavake sitä varten	110
Tulot, niiden kantokontrolli	117
Tuntipalkat, työntekijäin alimmat	26
Tuulaakimaksu v. 1932	104
Työajat, virastojen	21
Työjärjestys, kaupunginvaltuuston	1
Työntekijät, niiden alimmat tuntipalkat	26
Työväenopistot, niiden valtionavun muuttaminen	103

	Sivu
Urheilukenttä, Käpylän, sen säännöt	110
Urheilukentät, Kaisaniemen ja Hakasalmen puiston, niiden käyttö	86
peruste, jonka mukaan niiden vuokramaksut kannetaan.....	115
Valmistava tyttöjen ammattikoulu, sen johtajattaren palkkio	100
Valtionapu, kansakoulujen	103
työväenopistojen	103
Verkkopallokentät, niiden vuokraehdot	108
Vesijohtolaitos, sen kuoletussuunnitelman muuttaminen	16
sen taksaan koroittaminen	100
Viranhaltijat, joiden pätevyysvaatimuksiin kuuluu merikapteenintut-	
kinto, heidän virkavuosiensa laskeminen eläkettä varten	98
Viranpitäjät, poikkeus niiden palvelusehtoja koskevan säännön 18 §:n sovel-	
luttamisesta	16
Virantoimitusajat, eri virastojen y. m.	21
Virat, sääntöpalkkaiset, muutokset niiden luokitteluun	121
valtion, niistä suoritettavan palkkauksen perusteista annetun asetuk-	
sen muuttaminen	74
niiden haltijain oikeudet ja velvollisuudet, kun virka lakkautetaan ..	78
Virkasääntö	18
Vuokrasopimuskavake siirtolapuutarhapalstoja luovutettaessa	113
Vuokraveneet, koneella kulkevat, muutos niiden taksaan	87

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1931. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 1.

Sisällys: 1. Helsingin kaupungin työjärjestys, s. 1. — 2. Kaupunginvaltuuston puheenjohtajalle ja varapuheenjohtajalle heidän osanotostaan kaupunginhallituksen kokouksiin tuleva palkkio, s. 6. — 3. Helsingin makasiiniosakeyhtiön laiturihuoltoon koskevat yleiset määräykset, s. 6. — 4. Helsingin makasiiniosakeyhtiön laiturihuoltotariffi, s. 8. — 5. Taksa, jonka mukaan paikanvuokra Helsingin kaupungin lentohallissa maksetaan, s. 12. — 6. Taksa maksuista Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa, s. 13. — 7. Vesijohtolaitoksen Vanhankaupungin Siltasaarella olevain tehdasarakennusten kuoletussuunnitelman muuttaminen, s. 16. — 8. Poikkeus Helsingin kaupungin viranpitäjän palvelusehtoja koskevan säännön 18 §:n sovelluttamisesta, s. 16.

1. Helsingin kaupunginvaltuuston työjärjestys.

Kaupunginvaltuuston vahvistama huhtikuun 22 p:nä 1931.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1923 : 16)

I L u k u.

Kokoukset ja asiain käsittely.

1 §. Kunkin vuoden ensimmäisen kokouksen, joka on pidettävä tammikuun alkupuolella, kutsuu koolle edellisen vuoden valtuuston puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja taikka, ellei kumpikaan heistä ole valtuuston jäsen tai heillä on laillinen este, ijältään vanhin valtuutettu.

Kokoonkutsuja johtakoon kokouksessa puhetta, kunnes puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja on valittu.

2 §. Kutsu valtuuston kokoukseen on julkaistava kaupunginkanslian ilmoitustaululla ja niissä kaupungissa ilmestyvissä sanomalehdissä, joissa valtuusto on päättänyt kokouksistaan ilmoittaa, ja on se erikseen kullekin valtuutetulle kirjallisesti toimitettava.

3 §. Jos sekä puheenjohtaja että varapuheenjohtaja ovat estetyinä olemasta kokouksessa saapuvilla, valitaan tilapäinen puheenjohtaja; kunnes tämä on valittu, johtaa keskusteluja ijältään vanhin läsnäoleva valtuutettu.

4 §. Valtuuston kokous on aloitettava nimenhuudolla.

Kun nimenhuuto on toimitettu, on puheenjohtajan todettava, että valtuusto on päätösvaltainen ja laillisesti kokoonkutsuttu.

5 §. Valtuutettu, joka ei ole saapuvilla nimenhuudossa, merkitään pöytäkirjaan nimenhuudosta poissaolevaksi. Jos hän saapuu myöhemmin, ilmoittautukoon puheenjohtajalle ja merkittäköön pöytäkirjaan, minkä asian käsittelyn aikana hän on saapunut. Samoin meneteltäköön, kun valtuutettu kesken kokouksen haluaa

siitä poistua. Jos valtuutettu on ilmoittanut esteen, jonka tähden hän on poissa kokouksesta tai poistuu siitä, on sekin pöytäkirjaan merkittävä.

Kokouksessa läsnäoleviksi katsotaan ne valtuutetut, jotka pöytäkirjan mukaan ovat kokoukseen saapuneet eivätkä ole ilmoittaneet siitä poistuvansa taikka nimenhuudolla toimitetussa äänestyksessä tai muuten julkisesti todetut kokouksesta poissaoleviksi.

Esteilmoitukset on tehtävä kaupunginkansliaan viimeistään kokouspäivänä, kiireellisessä tapauksessa kaupunginsihteerille ennen nimenhuudon alkamista.

6 §. Valtuutetut istuvat kokouksissa ryhmittäin puheenjohtajan osoituksen mukaan.

7 §. Asiain käsittelyä valtuuston kokouksissa johdetaan sekä suomeksi että ruotsiksi.

8 §. Asioita valtuustolle esiteltäessä tulee valtuutettujen käytettävissä olla esityslistaan otettu selostus niistä taikka asiakirjat semmoisinaan sekä kaupunginhallituksen tai valtuuston mahdollisesti asettaman valiokunnan ehdotus valtuuston päätökseksi.

Kaikki nämä asiakirjat esitetään, paitsi erittäin kiireellisissä tapauksissa, painettuina sekä suomeksi että ruotsiksi.

Esityslista ja muut painetut asiakirjat on, elleivät erityiset asiahaarat ole esteenä, toimitettava valtuutetuille vähintään kolme päivää ennen valtuuston kokousta.

9 §. Valtuustossa esiteltävät asiat ja niiden esittelyjärjestyksen määrää valtuuston puheenjohtaja.

Käsittelyn pohjana on kaupunginhallituksen ehdotus tai, milloin erityinen valiokunta on asetettu hallintoa tarkastamaan, tämän ehdotus.

10 §. Sen jälkeen kun asia on valtuustolle esitelty, on jokaisella valtuutetulla oikeus paikallaan seisoen lausua mielipiteensä siinä järjestyksessä kuin hän on puheenvuoroa pyytänyt ja puheenjohtaja on sen hänelle antanut.

Jos valtuutettu lausunnossaan poikkeaa käsiteltävästä asiasta, tulee puheenjohtajan kehoittaa häntä pysymään asiassa. Jos valtuutettu käyttää loukkaavia tai muuten sopimattomia sanoja, kutsukoon puheenjohtaja hänet järjestykseen. Ellei valtuutettu ota puheenjohtajan huomautuksista ojentuakseen, kieltäköön puheenjohtaja häntä käyttämästä puheenvuoroaan.

Älköön kukaan muu kuin puheenjohtaja keskeyttäkö puhujaa.

Kaupunginjohtajan tai apulaiskaupunginjohtajan pyytäessä puheenvuoroa tietojen ja selvitysten antamiseksi, annettakoon se heille ennen muita puhujia.

Kun puheenvuoroa ei enää ole pyydetty, on keskustelu julistettava päättyneeksi.

11 §. Jos keskustelun kuluessa tehdään ehdotus asian pöydällepanosta tai jokin muu ehdotus, jonka hyväksyminen keskeyttäisi asian asiallisen käsittelyn, ja sitä ehdotusta on kannatettu, on seuraavien puhujien puheenjohtajan kehoituksesta kohdistettava

lausuntonsa tähän ehdotukseen ja päätös siitä tehtävä, ennenkuin enempää keskustelua itse asiasta sallitaan. Jos ehdotus hyväksytään, keskeyttäköön puheenjohtaja asiallisen käsittelyn; jos se hyljätään, jatkuu käsittely.

Asia, joka ensi kerran esitellään valtuustolle, on pantava pöydälle seuraavaan kokoukseen, jos vähintään kuusi valtuutettua sitä pyytää eikä asiaa koskevia asiakirjoja tai selostusta niistä ole kolmea päivää aikaisemmin jaettu valtuutetuille.

12 §. Ehdotusta, jota ei ole kannatettu tai joka on tehty vaihtoehdoisesti, ei oteta äänestettäväksi. Käsittelyn pohjana oleva ehdotus otetaan kuitenkin äänestyksen alaiseksi, vaikkei sitä olisi kannatettukaan.

13 §. Sittenkun puheenjohtaja on julistanut keskustelun päättyneeksi, on hänen esitettävä selostus sen kuluessa tehdyistä päätösehdotuksista. Kun tämä selostus on myönnetty oikeaksi, esittäköön puheenjohtaja valtuuston hyväksyttäväksi äänestysmenettelyn ja äänestysesitykset äänestyksen alaisiksi tulevista päätösehdotuksista, minkä jälkeen äänestys toimitetaan.

Kun jostakin asiasta on päätettävä määräenemmistöllä, eikä päätöstä tehdä yksimielisesti, on äänestys nimenhuudolla toimitettava.

14 §. Esityslistassa lueteltujen asiain käsittelyn päätyttyä on valtuutetulla oikeus, siitä aikaisemmin puheenjohtajalle ilmoitettuaan, tehdä aloitteita kaupungin yhteisistä asioista, esittämällä kirjallisesti laadittuja ehdotuksia; kuitenkin älköön sellaista ehdotusta otettako heti päätettäväksi, vaan on se lähetettävä kaupunginhallituksen valmisteltavaksi.

15 §. Jos vähintään kymmenen valtuutettua haluaa kaupunginhallitukselle tai sen jaostolle tehdä kaupungin hallintoa koskevasta asiasta välikysymyksen, antakoon sen kirjallisesti laadittuna kaupunginkansliaan vähintään neljätoista päivää ennen valtuuston kokousta. Sellainen välikysymys ja vastaus siihen on merkittävä esityslistaan.

Jos välikysymystä käsiteltäessä on tehty ehdotus tarkastusvaliokunnan asettamisesta välikysymyksessä kosketeltua asiaa tutkimaan, voi valtuusto tästä päättää. Muuta päätöstä älköön välikysymyksen johdosta tehtäkö.

II L u k u.

Vaalit.

A. Suhteelliset vaalit.

16 §. Suhteellisten vaalien toimittamista varten valitsee valtuusto joulukuussa pidettävässä kokouksessa seuraavaksi vuodeksi vaalilautakunnan, johon kuuluu kolme valtuutettua sekä näille

kolme varamiestä, ja määrää valituista puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

Vaalilautakunnalla on oikeus kutsua avukseen asiantuntijoita.

17 §. Valtuusto määrätköön ajankohdan, milloin ehdokaslistat viimeistään on valtuuston puheenjohtajalle annettava ja milloin vaalitoimituksen nimenhuuto alkaa.

18 §. Ehdokaslistassa saa olla enintään niin monen ehdokkaan nimet, kuin vaalissa on valittava jäseniä ja varajäseniä yhteensä.

Ehdokaslistan otsikossa mainittakoon, missä vaalissa se on käytettävä. Se on oleva vähintään viiden valtuutetun allekirjoittama, joista ensimmäisenä mainittu toimii listan asiamiehenä, antaa sen valtuuston puheenjohtajalle ja on oikeutettu siihen tekemään 19 §:ssä mainitut oikaisut.

19 §. Kun määräaika ehdokaslistojen antamista varten on umpeenkulunut, antakoon valtuuston puheenjohtaja ehdokaslistat vaalilautakunnalle, jonka tulee tarkastaa, onko ehdokaslista asianmukaisesti laadittu ja muuten lainmukainen, sekä antaa asiamiehelle tilaisuus puolen tunnin kuluessa ehdokaslistojen sisäänjättämisaajan päätyttyä tehdä siihen tarpeelliset oikaisut.

20 §. Kun 19 §:ssä mainitut oikaisut ehdokaslistoihin on tehty, yhdistäköön vaalilautakunta ne vaalilipuksi, johon ehdokaslistat, kukin varustettuna järjestysnumerollaan, otetaan.

Tämän vaalilipun jäljennöksiä pantakoon nähtäväksi vähintään kolme kappaletta valtuuston kokoushuoneeseen viimeistään neljänestuntia ennen vaalin nimenhuudon alkamista.

21 §. Nimenhuudon määräämässä järjestyksessä antakoon kukin valtuutettu äänestämänsä ehdokaslistan numerolla varustetun vaalilipun valtuuston puheenjohtajalle.

22 §. Nimenhuudon päätyttyä antaa valtuuston puheenjohtaja annetut vaaliliput vaalilautakunnalle, joka tutkii vaalilippujen pätevyuden ja ehdokkaitten vaalikelpoisuuden sekä laskee vaalin tuloksen noudattamalla kunnallisen vaalilain säännöksiä.

Kun vaalin tulos on todettu, antaa vaalilautakunta siitä ilmoituksen valtuuston puheenjohtajalle, joka esittää sen valtuustolle pöytäkirjaan merkittäväksi.

B. Enemmistövaalit.

23 §. Enemmistövaaliin ryhdyttäessä kutsukoon valtuuston puheenjohtaja kaksi valtuutettua merkitsemään vaaliin osaaottaneet ja annetut äännet.

24 §. Vaaleissa käytettävän vaalilipun tulee, ollakseen pätevä, olla niin kokoonlaitettu, ettei sen sisällys ole näkyvässä, ja vailla asiaankuulumattomia nimikirjoituksia ja merkkejä.

25 §. Vaaliliput annetaan valtuuston puheenjohtajalle nimenhuudon määräämässä järjestyksessä.

III L u k u.

Valiokunnat.

26 §. Kun valtuusto asettaa valiokuntia antamaan lausuntoja tai tarkastamaan hallintoa, määrätköön se valiokunnan puheenjohtajan.

27 §. Valtuuston puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja ovat oikeutetut olemaan saapuvilla valiokuntain kokouksissa ja ottamaan osaa keskusteluihin, vaan ei päätöksiin, elleivät ole valiokunnan jäseniä.

IV L u k u.

Pöytä- ja toimituskirjat.

28 §. Valtuuston pöytäkirjassa tulee olla:

merkintä nimenhuudossa läsnäoleista sekä erikseen esteen ilmoittaan ja estettä ilmoittamatta poissaoleista tai kokouksesta poistuneista valtuutetuista ynnä kokouksen puheenjohtajasta, kaupunginhallituksen läsnäolevista jäsenistä ja pöytäkirjanpitäjästä, mitkä merkinnät on tehtävä pöytäkirjan johdantoon;

merkintä kokouksen julistamisesta päätösvaltaiseksi ja laillisesti kokoonkutsutuksi sekä valtuutetuista, jotka on valittu pöytäkirjan tarkastajiksi;

selonteko kunkin esitellyn asian laadusta ja aikaisemmasta käsittelystä tai viittaus pöytäkirjaan liitettyihin asiakirjoihin;

lyhyt selostus keskusteluista; sekä

äänestysesitykset ja päätökset, mainitsemalla päätöksen teossa annetut äänimäärät.

Milloin äänestys on toimitettu nimenhuudolla, on äänestysluetelo liitettävä pöytäkirjaan.

Pöytäkirja on tehtävä sekä suomeksi että ruotsiksi.

Kaupunginvaltuuston tarkistetut pöytäkirjat pidetään yleisön nähtävinä kaupunginkansliassa. *Kaup. valt. päätös tammik. 28 p:ltä 1931.*

29 §. Kunkin kokouksen jälkeen on esityslista täydennettävä merkitsemällä siihen kaupunginvaltuuston kussakin asiassa tekemä päätös, minkä jälkeen tämä asiakirja viipymättä on jaettava valtuutetuille, kaupunginhallitukselle sekä kaupungin lautakunnille.

30 §. Valtuuston ja sen valiokuntain kokouksissa pitää pöytäkirjaa kaupunginsihteeri, apunaan joku kaupunginhallituksen kansliasihteereistä, ellei valtuusto toisin määrää.

31 §. Valtuuston kansliatehtäviä hoitaa kaupunginkanslia.

2. Kaupunginvaltuuston puheenjohtajalle ja varapuheenjohtajalle heidän osanotostaan kaupunginhallituksen kokouksiin tuleva palkkio.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 14 p:ltä 1931.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupunginvaltuuston puheenjohtajalle ja varapuheenjohtajalle myönnetään kultakin kaupunginhallituksen kokoukselta, missä he ovat läsnä, 150 markan suuruinen kokouspalkkio.

3. Helsingin makasiiniosakeyhtiön laiturihuoltoa koskevat yleiset määräykset.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat tammikuun 28 p:nä 1931.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 32)

1 §. Helsingin makasiiniosakeyhtiö ottaa haltuunsa ja säilyttää, 6 §:ssä mainituin poikkeuksin, tavaranoimistajan tai vastaanottajan laskuun Helsinkiin saapuvan tullivalvonnan alaisen tavaran, joka on purettu aluksesta, rautatievaunusta tai muusta kulkuneuvosta, ei kuitenkaan postilähetystenä tai ilma-aluksessa saapuvaa tavaraa.

Jos tavara on saapunut aluksella, ottaa laitos myöskin tehtäväkseen aluksen päällikölle tai hänen asiamiehelleen voimassa olevan tullisäännön mukaisesti kuuluvan tulevan puretun tavaran hoitamisen.

Laitos voi välipuheen mukaisesti hoitaa myöskin vientitavaran kontrollointia ja varastoonpanoa.

2 §. Ennenkuin aluksen purkamiseen ryhdytään, tulee päällikön tai hänen asiamiehensä laitokselle jättää jäljennös lastiluettelosta tarpeellisin osin.

Muulla kulkuneuvolla saapuneesta tavarasta on tavaranoimistajan tai sen vastaanottajan annettava laitokselle erityinen luettelo.

3 §. Sittenkuin purkaminen on päättynyt ja, jos tavara on saapunut aluksella, ennenkuin alus lähtee satamasta, on laitoksen toimesta laadittava ja allekirjoitettava luettelo puretusta tavarasta sekä tavarassa tai pakkauksessa olevista virheellisyyksistä ja vahingoista, jotka purettaessa on ulkopuolisessa tarkastuksessa helposti havaittu ja joita päälliköllä tai hänen asiamiehellään on ollut tilaisuus tarkastaa. Tämä luettelo on viipymättä esitettävä päällikölle tai hänen asiamiehelleen hyväksyttäväksi ja allekirjoitettavaksi.

Luetteloon on myöskin merkittävä, milloin lasti ja lastiluettelo eivät ole yhtäpitäviä.

4 §. Edellisessä pykälässä mainittu luettelo on pidettävä asianosaisten nähtävänä sekä ote siitä pyydettyessä heille annettava.

Jos tavaranoimistaja tai vastaanottaja sekä hänen osoitteensa tunnetaan, on hänelle ilmoitettava luetteloon tehdystä puuttuvaa

tai vahingoittunutta tavaraa tai muuta sellaista koskevasta merkinnästä.

Ilmoitus tai muu tiedonanto tavarän omistajalle tai vastaanottajalle voidaan tehdä postitse tai muulla sopivalla tavalla. Jos tiedonanto on tehty todistettavasti postitetulla kirjeellä, älköön se seikka, että kirje ei ole saapunut vastaanottajalle, olko todistuksena siitä, että laitos on tiedonannon laiminlyönyt.

5 §. Jos tiedonantoa, joka 4 §:ssä mainitaan, ei ole tavarän omistajalle tai vastaanottajalle voitu toimittaa, on laitoksen, jos se katsoo tavarän omistajan tai vastaanottajan edun sitä vaativan, tämän puolesta ilmoitettava protesti tai ryhdyttävä muuhun laissa tai kuljetussopimuksessa edellytettyyn toimenpiteeseen hänen puhevaltansa tai vahingonkorvausoikeutensa säilyttämiseksi.

6 §. Eläviä eläimiä, räjähtävää, tulenarkaa tai terveydelle vaarallista tavaraa, joka laatuunsa nähden voi vahingoittaa muuta tavaraa, työvälineitä, rakennuksia tai laituria, kuin myös tavara, joka painonsa tai laatuunsa takia tai tilaaottavana vaatii erityistä toimenpidettä tai hoitoa, on tavarän omistajan tai vastaanottajan vastaanottava ilman laitoksen välitystä.

Edellämainituissa tapauksissa, niin myös milloin tavarän omistaja tai vastaanottaja muuten itse huolehtii tavarän vastaanottamisesta, on laitoksen antamia määräyksiä, jotka koskevat hyvän järjestyksen ylläpitämistä laitureilla ja laiturisuojissa tai työn suoritusta, tarkoin noudatettava.

7 §. Laitoksen hoitoon otetun tavarän, joka on esteenä liikenteelle laitureilla tai laiturisuojissa tai jotka tavarän omistaja tai vastaanottaja ei ole ottanut haltuunsa tullisäännön määräämässä ajassa, voi laitos omistajan tai vastaanottajan kustannuksella siirtää pakka-huoneeseen, yleiseen talletusvarastoon tai muuhun vastaavaan säilytyspaikkaan.

8 §. Laitoksen vastaanottamaa tavaraa ei luovuteta, ellei esitetä aluksen päällikön tai hänen asiamiehensä antamaa kirjallista lupaa, konnossementtia, rahtikirjaa tai muuta asianmukaista todistusta sekä samalla selvitystä siitä, että tavarän omistajan tai vastaanottajan sekä rahtiaan tai muun kuljettajan välit ovat selvitettyt, ei myöskään ennenkuin tavarän haltuunottamisesta, säilyttämisestä, hoidosta ja muusta tavarän käsittelystä syntyneet kustannukset on laitokselle suoritettu.

Tulliasiakirjaan tulee laitoksen merkitä tavarän luovuttaminen.

9 §. Jos tavarän omistaja tai vastaanottaja haluaa, että tavara purettaessa on suoraan siirrettävä määrättyyn kulkuneuvoon, on hänen asetettava tarpeelliset kuljetusneuvot laitoksen käytettäväksi, ellei laitos ole suostunut huolehtimaan kuljetusneuvojen hankinnasta.

10 §. Laitos vastaa kaikesta vahingosta, joka syntyy sen kautta, että laitos laiminlyö 4 §:ssä mainitun tiedonannon.

Muusta tavaraa kohdanneesta vahingosta älköön laitos olko vastuussa, ellei näytetä, että vahinko on syntynyt tavarän huonosta hoidosta, laitoksen toimessa olevan henkilön tuottamuksesta tai työ-

väliseen sellaisesta puutteellisuudesta, joka tavallisella huolellisuudella olisi pitänyt havaita.

Laitos ei missään tapauksessa vastaa tulipalossa syntyneestä vahingosta.

11 §. Laitokselle tuleva korvaus näissä määräyksissä mainituista toimituksista maksetaan taksan mukaan, joka on pidettävä yleisön saatavana.

Vahvistaessaan ylläolevat määräykset kaupunginvaltuusto samalla päätti jättää kaupunginhallituksen tehtäväksi vahvistaa vastedes ehkä tarvittavat muutokset niihin.

4. Helsingin makasiinosakeyhtiön laiturihuoltotariffi.

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 28 p:nä 1901.

Maihinottotariffi.

Tavaroista, jotka otetaan maihin Helsingin makasiinosakeyhtiön toimesta, välimatkalla, joka ei ole 50 metriä etäämpänä laivan lastiluukusta, veloitetaan maihinottokustannuksista, varastoonpanosta varastohuoneeseen, laiturisuojaan tahti avonaiselle laiturille sekä haltuunottamisesta ja hoidosta alla mainitut maksut, kuitenkin niin, että vähin maksu, joka veloitetaan, on Smk. 7:—.

Maihinotto välittömästi rautatievaunuun suoritetaan välipuheen nojalla.

T a v a r a l a j i.	Viite erikoistariffin vastaavaan kohtaan.	Smk. 1000 kiloita.
Asfaltti, astioissa		14:—
» kaakuina		16:—
Autot päällyksettä	{	
» vankooissa, kiinteissä laatikoissa		
Betonirauta, yli 7 metriä pitkä		22:—
Glaubersuola, säikeissä		17:—
» irrallinen		15:—
Hamppu, pellava ja rohtimet		20:—
Hartsii, astioissa		15:—
Hedelmäkorit, Smk. —: 50 kappale		
Herneet, säikeissä		17:—
Hiili	e)	
Hiilibriketit	e)	
Höyhenet, säikeissä		23:—
Jauhot, rynnit ja maltaat, säikeissä		17:—
Kainiitti, kalkkisuola ja kalkkisalpietari, säikeissä		13:—
Kalkkikivi ja liitu, möhkäleinä		16:—
Kaolini ja talkki, irrallinen		16:—

T a v a r a l a j i.	Viite erikoistariffin vastaavaan kohtaan.	Smk. 1000 kilolta.
Kappaletavara	b), c) ja g)	21:—
Kaura, säkeissä, joiden paino on vähintään 50 kiloa		15:—
Kaura, säkeissä, joiden paino on alle 50 kiloa » irallinen	d) ja e)	16:—
Kattoliukset, irralliset		20:—
Kattotiilet		20:—
Kimmet ja pohjat niputettuina	tahi f)	24:—
Kipsi, säkeissä		15:—
Kivenmurskaajakoneet, päällyksettä	{ a) 1, 2, 3, 4, b) ja c)	
Kiviputket		22:—
Kloorikalkki, rauta-astioissa		14:—
» puuastioissa		18:—
Koksi	e)	
Korkki, paaluissa ja säkeissä		20:—
Kylpyammeet Smk. 7:— kappale		
Lamput, (kääreissä) Smk. —: 50 kappale		
Lannoitusaineet, säkeissä, ei erikseen mainitut		13:—
Lannoitusaineet, irrallaan, ei erikseen mai- nitut		15:—
Lasihiekka (hopeahiekka), irrallinen		15:—
Lasitavarat, irralliset	f)	
Lattialaatat, irralliset		21:—
» nipuissa		18:—
Lokomobiilit, päällyksettä	{ a) 1, 2, 3, 4, b) ja c)	
Liiseet, säkeissä, joiden paino on 50 kiloa vähempi		15:—
Liitu, irrallinen		16:—
Lujajauho, säkeissä		14:—
Lumppu, paaluissa		20:—
Maltaanidut, säkeissä, joiden paino on 50 ki- loa vähempi		17:—
Marmorilevyt, irralliset		35:—
Ompelukoneet		20:—
Perunat, säkeissä		18:—
» irralliset		17:—
Pesualtaat, kloetit, W. C.-säiliöt ja viemäri- altaat		35:—
Piki, irrallinen		17:—
Porsliinisavi, säkeissä		15:—
» irrallinen		16:—
Puimakoneet, kaikenlaiset	{ a) 1, 2, 3, 4, b) ja c)	
Rauta, yli 7 metriä pitkä		22:

T a v a r a l a j i.	Viite erikoistariffin vastaavaan kohtaan.	Smk. 1000 kiloilta.
Rauta, tankoina, vasat, pienet kiskot, levyt, kaasuputket ja senkaltaiset		20: —
Rautatiekiskot		20: —
Rehujauhot, säkeissä, joiden paino on vähin- täin 50 kiloa		14: —
Rehujauhot, säkeissä, joiden paino on 50 kiloa vähempi		15: —
Rehukakut, säkeissä		13: —
» irralliset	d)	15: —
Rikki, säkeissä		14: —
» irrallinen	e)	
Salpietari, säkeissä		14: —
Savi, säkeissä		14: —
» irrallinen		16: —
Sementti, astioissa		12: —
» säkeissä		14: —
Silli, tynnyreissä		15: —
» ½ tynnyriä vähemmissä astioissa		17: —
Soijarouhe, säkeissä		13: —
Sokeri, säkeissä		17: —
Sooda, säkeissä		14: —
Superfosfaatti, säkeissä		13: —
Suola, säkeissä		14: —
» hieno, irrallinen	d) ja e)	
» karkea, »	d) ja e)	
Sälpä, säkeissä		15: —
Takkirauta		12: —
Tiilet, tulenkestävät		17: —
Tuomaskuona, säkeissä		13: —
Tynnyrinvanteet, niputettuina	tahi f)	35: —
Vesijohtoputket		20: —
Viemäriputket, valurautaiset		20: —
Vilja, säkeissä	d)	15: —
» irrallinen	d) ja e)	
Virna, säkeissä		14: —
Vuodat, kuivat ja suolatut, irrallaan	d) ja g)	20: —
Öljy, astioissa		15: —

Erikoistariiffi.

a) Automobiilien, lokomobiilien ja kivenmurskaajakoneiden, jotka eivät ole vankooissa laatikoissa, maihinotosta veloitetaan:

1:o Smk. 40: —	—	yksiköltä painon ollessa enint. 1,500 kg.
2:o » 35: —	»	» » » 1,500 kg. Tallinnan laivasta
3:o » 50: —	»	» » yli 1,500 kg. ja enint. 2,500 kg.
4:o » 70: —	»	» » yli 2,500 kg.

b) Tavarasta, joka vaatii poikkeuksellisia toimenpiteitä, kuten sellaisista, joiden yksikköpaino on yli 2,000 kiloa, niin myös näyteakku-noista ja niihin verrattavista tavaroista veloitetaan, painosta riippumatta, purkauksesta laivan ruumasta laivan vierelle ja kuormaamisesta laivaan Smk. 20: — 1,000 kilolta sekä maihinotosta kuin myös kuljetuksesta laiturille laivan vierelle laivaa kuormattaessa Smk. 22: — 1,000 kilolta. Sellainen työ voidaan, olosuhteiden niin vaatiessa, suorittaa tuntityönä. Viimemainitussa tapauksessa veloitetaan, paitsi nostokurkivuokraa, työkulut 20 % lisäyksellä.

Tavarayksiköstä, jonka paino on yli 2,000 kiloa, veloitetaan edellämainittujen maksujen lisäksi nostokurkivuokra.

Maihinotettaessa laivan nostovinttureilla veloitetaan maksut 50 % koroituksella edellämainittuja yksikköhintoja sovellettaessa.

c) Tavarasta, josta laivan päällikkö on pidättänyt itselleen oikeuden maksuttomaan purkaukseen, veloitetaan tavarantoimittajalta maihinottomaksun lisäksi purkaukset ruumasta laivan sivulle.

d) Lastin punnitus maihinoton yhteydessä toimitetaan vain laivanisännistön, päällikön tahi hänen asiamiehensä suostumuksella.

Lastin punnituksesta laivan sivulla veloitetaan lisämaksua Smk. 2: — kultakin 1,000 kilolta.

e) Kivihili, koksi, hiilibriketit ja muu suurempina määrinä purettava irtonainen tavara maihinotetaan erikoissopimuksen nojalla.

f) Viitesarekkeessa kirjaimella f merkittyjen tavaroiden maihinotto suoritetaan tuntityönä, jolloin veloitetaan, paitsi nostokurkivuokraa, työkulut 20 % lisäyksellä.

g) Tavara, jonka käsittely ja varastossapito on poikkeusmääräysten alainen, kuljetetaan säilytyspaikkaan, jonka viranomaiset tätä tarkoitusta varten osoittavat, ja veloitetaan kuljetus- ja muut siitä aiheutuvat kulut erikseen.

Hedelmät ja muu arka tavara, joka maihinotetaan kylmänä vuodenaikana, kuljetetaan viranomaisten osoittamaan lämmitettyyn varastosuojaan. Kuljetuskustannukset ja muut sen yhteydessä olevat kulut veloitetaan erikseen.

Muiden tehtävien ja toimeksisaantien tariffi.

Muista tavarantomistajan määräyksistä tahi hänen etujensa vuoksi suoritetuista töistä, kuten lajittelusta, punnituksesta, uudelleen tapuloimisesta, tavarapääillyksen korjaamisesta, rautatievaunujen purkauksesta ja kuormaamisesta, vartiointista y. m. veloitetaan työkulut 20 % lisäyksellä, kuitenkin niin, että vähin maksu, joka veloitetaan on Smk. 5: —.

Tavarain siirrosta varastohuoneesta, laiturisuojaan tahi avonaiselta laiturilta, kun siirto tehdään Helsingin maksasiiniosakeyhtiön laiturihuoltoa koskevien yleisten sääntöjen 7 §:n nojalla, veloitetaan, kun kuljetus suoritetaan automobiilillä tahi muulla senkaltaisella kuljetusneuvolla:

tullipakkahuoneeseen Smk. 60: — kultakin 1,000 kilolta
yleiseen varastoon » 50: — » » »

Kun kuljetus suoritetaan miesvoimin, veloitetaan työkulut 20 %
lisäyksellä.

Vähin maksu, joka veloitetaan kuljetuksesta, on Smk. 7: —.

Kun tavara suojataan tavarapeitteellä, veloitetaan tavarapeite-
vuokra Smk. 7: 50 peitteeltä 12 tunnin ajalta, jolloin kukin alkanut
12 tunnin osa luetaan kokonaiseksi.

Vähin maksu, joka veloitetaan tavarapeitteeltä, on Smk. 15: —.

Todistuksesta, joka annetaan tavaranomistajan pyynnöstä, on
maksu Smk. 10: —.

Tavaranomistajan puolesta suoritetuista käteisistä maksuista
veloitetaan vuotuista korkoa 8 sadalta.

Juhannus-, joului- ja uudenvuoden-, pitkäperjantai-, pääsiäis-
ja helluntaiaattopäivinä tehdään työtä vain päivällislomaan saakka.
Yliaikatyöstä veloitetaan laissa säädetyllä tavalla.

Odotusajalta, jota yhtiö tahi sen väki ei ole aiheuttanut, veloite-
taan erikseen.

Vahvistaessaan ylläolevan laiturihuoltotariffin kaupunginval-
tuusto samalla päätti jättää kaupunginhallituksen tehtäväksi vah-
vistaa vastedes ehkä tarvittavat muutokset siihen.

5. Taksa, jonka mukaan paikanvuokra Helsingin kaupungin lentohallissa maksetaan.

Satamahallituksen vahvistama helmikuun 5 p:nä 1931.

1 §. Helsingin kaupungin lentohallissa säilytetystä lentoko-
neesta suoritetaan paikanvuokraa 20 penniä jokaisesta lattianeliö-
metristä, minkä lentokone alempana mainitun perusteiden mukaan
lasketaan käyttävän.

Vuokramaksu lasketaan 24 tunnin aikamäärältä tai sen osalta.
Jos säilytysaika yhtäjaksoisesti kestää kymmenen vuorokautta tai
enemmän, maksetaan maksu seuraavilla vähennyksillä, nimittäin:

10 vuorokaudesta	19 vuorokautteen	10 %
20 »	89 »	20 %
90 »	179 »	30 %
180 »	tai pitemmästä ajasta	40 %

2 §. Lattiapinta-ala, jonka lentokone käyttää ja jonka mukaan
vuokramaksu on suoritettava, lasketaan siten että lentokoneen pituus
täysissä metreissä kerrotaan sen siivenpäiden välin kanssa täysissä
metreissä, kun siivet käyttöä varten ovat kiinnitetty lentokoneeseen.

Maksu on suoritettava yllämainitun laskuperusteen mukaan huolimatta siitä että siivet ovat irroitettut.

3 §. Lasketusta lattiapinta-alasta saa lentokoneen omistaja käyttää ainoastaan niin suurta osaa, kuin lentokoneen vaaratonta säilyttämistä varten on tarpeellista.

4 §. Tilattu lattia-ala, jota ei tilaaja määräaikana ole ottanut käyttäntöön, saadaan vuokrata toiselle.

5 §. Vahingosta, jonka lentohalliin otetun lentokoneen omistaja tai hänen väkensä tuottaa lentohallille tai siihen kuuluvalle telakalle, vastaa omistaja.

Vahingosta, joka aiheutuu lentokoneelle sitä lentohalliin otettaessa, sieltä siirrettäessä tai siellä säilytettäessä, ei kaupunki ole vastuussa, ellei näytetä että vahinko on aiheutunut puutteellisesta hoidosta tai lentohallin henkilökunnan tuottamuksesta tai törkeästä huolimattomuudesta. Kaupunki ei myöskään vastaa palovahingosta tai murrosta aiheutuneesta vahingosta.

6. Taksa maksuista Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa.

Uudenmaan läänin maaherran vahvistama huhtikuun 10 p:nä 1931.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 11 p:nä 1930)

Hoitomaksuja on Helsingin kaupunkikunnan sairaalassa suoritettava vuorokaudelta seuraavasti:

A. Marian sairaala.

Kaupungin henkikirjoissa olevat henkilöt:	Smk.
1) yksityishuoneessa	40: —
2) puoliyksityisessä huoneessa	25: —
3) yleisessä sairassalissa:	
a) aikuiset	20: —
b) lapset alle 15 vuotta	10: —

Toiselta paikkakunnalta olevat henkilöt:

1) yksityishuoneessa	80: —
2) puoliyksityisessä huoneessa	50: —
3) yleisessä sairassalissa:	
a) aikuiset	40: —
b) lapset alle 15 vuotta	20: —

B. Kulkutautisairaala.

Tämän kaupungin henkikirjoissa olevat, täällä tai toisella paikkakunnalla sairastuneet henkilöt:

1) yksityishuoneessa	40: —
2) puoliyksityisessä huoneessa	25: —
3) yleisessä sairassalissa	—: —

Sairaan omainen, joka ylilääkärin suostumuksella on päässyt sairaalaan:

1) yksityishuoneessa, sairaan huonetoverina	40:—
2) yleisessä sairassalissa	20:—

Henkilöt, jotka eivät ole kaupungin henkikirjoissa, mutta ovat Helsingissä sairastuneet:

1) yksityishuoneessa	65:—
2) puoliyksityisessä huoneessa	50:—
3) yleisessä sairassalissa	—:—

Henkilöt, jotka ovat toisella paikkakunnalla sairastuneet, eivätkä ole täällä henkikirjoissa:

1) yksityishuoneessa	65:—
2) puoliyksityisessä huoneessa	50:—
3) yleisessä sairassalissa	40:—

Sairaan omainen, joka on ylilääkärin suostumuksella päässyt sairaalaan:

1) yksityishuoneessa, sairaan huonetoverina	80:—
2) yleisessä sairassalissa	40:—

Jos kulkutautisairaalaan kaupungin sairaalahallituksen päätöksen mukaan joksikin ajaksi järjestetään tilapäinen osasto sellaisille, joiden hoito muutoin ei ole kulkutautisairaalan asia, saatakoon sellaisille osastoille otetuilta henkilöiltä sairaalahallituksen harkinnan mukaan kantaa hoitomuksuja samoilla perusteilla kuin tässä taksassa on määrätty asianomaisiin sairaaloihin otettuihin henkilöihin nähden.

C. Kivelän sairaala.

Mielisairasosasto.

a) aikuiset	15:—
b) lapset alle 15 vuotta	10:—

Yleinen osasto.

Kaupungin kirjoissa olevat:

a) aikuiset	15:—
b) lapset alle 15 vuotta	10:—

Toiselta paikkakunnalta olevat henkilöt:

a) aikuiset	40:—
b) lapset alle 15 vuotta	20:—

D. Nikkilän sairaala.

I luokassa	25:—
II luokassa:	
a) aikuiset	15:—
b) lapset alle 15 vuotta	10:—

I luokan hoitoon kuuluu etupäässä parempi ruoka.

E. Tuberkuloosisairaala.

1) Kaupungin henkikirjoissa olevat henkilöt:

a) aikuiset	15:—
b) lapset alle 15 vuotta	10:—

Toiselta paikkakunnalta olevat henkilöt:

päivämaksu sairassijalta	15:—
Puolet sairassijoista on maksuttomat.	

Kaikilla sairassastoilla on sairaalaan otetun potilaan hoitomaksu luettava ainoastaan tulo-, mutta ei lähtöpäivältä, elleivät ne ole samat.

Se Helsingin kaupungissa hengille kirjoitettu henkilö, jota on hoidettu 30 päivää yhteen jaksoon yleisessä salissa, suorittaa sen jälkeiseltä ajalta ainoastaan 75 % edellä mainituista maksuista. Jos henkilö siirretään kaupungin toisesta kunnallisesta sairaalasta toiseen, luetaan hänelle tässä kohden hyväksi se aika, jona häntä on edellisessä hoidettu.

Henkilöt, jotka joutuvat köyhäinhoidon rasitukseksi ja joilla ei ole todettu olevan kotipaikkaoikeutta Helsingissä, katsotaan toisella paikkakunnalla henkikirjoitettujen henkilöiden vertaisiksi.

Potilaan, jolle sairaalassa annetaan jotain erikoishoitoa, kuten leikkaus-, röntgen- y. m. käsittelyä, on näistä käsittelyistä vahvistetun hoitomaksun lisäksi suoritettava 20—200 markan maksu kerta kaikkiaan ylilääkärin harkinnan mukaan. Tämä ei koske niitä sairaaloita, joille saadaan valtionavustusta.

Kaupungin viranpitäjät, samoin kuin heidän perheensä jäsenet, katsotaan, heidän asuin- ja henkikirjoituspaikastaan riippumatta, hoitomaksujen suhteen tässä kaupungissa henkikirjoitettujen henkilöiden vertaisiksi.

Kaupungissa henkikirjoissa olevalta, joka tarjoutuu suorittamaan hoitomaksun taloudessaan palvelevan ulkokuntalaisen puolesta, kannettakoon ainoastaan kuntalaiselle vahvistettu maksu.

Upseereilta, joiden tauti on palveluksen aiheuttama, kapitulantteilta, asevelvollisilta ja puolustuslaitokseen kuuluvilta sairaanhoitajattarilta, joiden kaikkien sairashoidon puolustuslaitos kustantaa, on maksu sama kuin niiltä henkilöiltä, jotka eivät ole Helsingin kau-

pungissa hengille kirjoitettuja ja ovat sairastuneet Helsingin kaupungin ulkopuolella.

Yllä vahvistettuja maksuja hoidosta yksityisessä tai puoliyksityisessä huoneessa ei ole sovellettava sairaaseen, joka sijoitetaan tällaiseen huoneeseen tilanpuutteen johdosta yleisessä salissa tai sen johdosta, ettei häntä haitatta hänelle itselleen tai muille sairaille katsoa voitavan hoitaa yleisessä salissa.

Helsingin kaupungin kunnallissairaaloille suoritettavat, asianomaisen virkamiehen maksettaviksi panemat sairasmaksut saataakoon tuomiotta tai päätöstä hankkimatta ulosottaa siinä järjestyksessä kuin helmikuun 27 päivänä 1897 annetussa asetuksessa ulostekojen ja muiden yleisten maksujen ulosmittauksesta säädetään.

Tämä taksa tuli voimaan kesäkuun 1 päivästä 1931. Kaup. valt. päätös toukok. 13 p:ltä 1931.

7. Vesijohtolaitoksen Vanhankaupungin Siltasaarella olevain tehdarakennusten kuoletussuunnitelman muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 28 p:ltä 1931.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 12)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa vesijohtolaitoksen Vanhankaupungin Siltasaarella sijaitsevien kivistä rakennettujen tehdarakennusten kuoletusajan 30 vuodeksi sekä vesijohtolaitoksen vahvistettujen, lyijystä tehtyjen vesijohtokaapelien kuoletusajan 20 vuodeksi.

8. Poikkeus Helsingin kaupungin kunnallisten viranpitäjain palvelusehtoja koskevan säännön 18 §:n sovelluttamisesta.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 11 p:ltä 1931.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä: ettei Helsingin kaupungin kunnallisten viranpitäjain palvelusehdoja koskevan säännön 18 §:n määräyksiä palkan suorittamisesta virkavapautta nauttivalle viranhaltijalle ole sovellettava raastuvanoiden jäseniin eikä sen virka- ja palvelusmiehiin.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKEELMA

JULKAISSUT

1931. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 2.

Sisällys: 9. Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön 1 §:n 2 momentin ja 15 §:n muuttaminen, s. 17. — 10. Helsingin kaupungin virkasääntö, s. 18. — 11. Työntekijäin alimmat tuntipalkat, s. 26. — 12. Lisäys kauppa- ja teollisuushallituksen 18 päivänä joulukuuta 1923 antamaan ohjesääntöön, joka sisältää 28 päivänä huhtikuuta 1923 annetun oppisopimuslain ja sen soveltamisesta 15 päivänä kesäkuuta 1923 annetun valtioneuvoston päätöksen edellyttämiä määräyksiä, ohjeita ja kaavoja, s. 29. — 13. Asetus julkisista huveista kaupungeissa ja kaupaloissa, s. 30.

9. Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön 1 §:n 2 momentin ja 15 §:n muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 11 p:nä 1931.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1918 : 4 ja 1924 : 36).

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitokselle joulukuun 17 p:nä 1918 vahvistetun johtosäännön 1 §:n 2 momentin ja 15 §:n muutettuina näin kuuluviksi:

1 §.

Kaupunginhallitus on velvollinen täten saamiensa tietojen perusteella laatimaan täydellisen vuosirahasääntöehdotuksen ja antamaan sen ennen joulukuun 1 päivää kaupunginvaltuustolle sellaista jatkuvaa käsittelyä varten, kuin joulukuun 8 päivänä 1873 kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen 59 §:ssä säädetään.

15 §. Kun rahoja kaupungin kassavirastoihin maksetaan, on maksajan saatavissa sitä varten pidettävä joko verolippu tai lasku, varustettuna irroitettavalla kupongilla, tahi reversaali kaksin kappalein. Tapahtuneesta maksusuorituksesta kaupunkia velvoittavana kuittauksena pidettäköön joko kuittausta, jonka kassanhoitaja on tehnyt ja kontrollikirjaaja varmentanut, tai kassarekisterikoneen kuittausta, josta käy selville, mikä kaupungin kassavirasto sen on antanut, ja jossa sen ohella tulee olla kassanhoitajan nimikirjoitus näköispainoksena (faksimile). Maksajaa on näistä kuittaustavoista huomautettava sekä kaavakkeisiin painetulla ilmoituksella että näkyvällä paikalla olevalla ilmoituksella siinä huoneessa, missä suoritukset toimitetaan. Verolipun tai laskun irroituslippu (kuponki) taikka reversaalin kaksoiskappale jää kassaan tilitodisteeksi. Kaupunginhallituksella on kuitenkin oikeus erikoistapauksissa kuittauksesta muuta määrätä, samoin kuin siitäkin, mitkä kassavirastot ovat oikeutettuja kassaliikkeessään käyttämään kassarekisterikonetta.

10. Helsingin kaupungin virkasääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 27 p:nä 1931.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1918 : 4)

I. Yleisiä määräyksiä.

1 §. Tämän virkasäännön alaisia ovat, riippumatta siitä, vaatiiko viran hoito täyden päivittäisen toiminnan, sääntöpalkkaiset viranhaltijat, jotka nauttivat kaupunginvaltuuston vahvistaman palkkasäännön mukaista kuukausipalkkaa samoinkuin määrärahapalkkaiset viranhaltijat, jotka nauttivat kuukausipalkkaa talousarvioon otetusta tai kaupunginvaltuuston vuoden kuluessa myöntämästä määrärahasta.

Sopimuspalkkaisiin viranhaltijoihin, jotka nauttivat kaupunginvaltuuston hyväksymän sopimuksen mukaista palkkaa, on tätä sääntöä sovellettava, mikäli siitä ei ole sopimuksessa toisin määrätty.

2 §. Virat täytetään tämän virkasäännön ja asianomaisen ohje- tai johtosäännön määräämällä tavalla.

Siitä, mikä viranomaisen täyttää viran, määrätään asianomaisessa ohje- tai johtosäännössä.

3 §. Kaupungin virkoja täytettäessä varataan, ellei toisin ole säädetty tai määrätty, molemminpuolinen irtisanomisaika.

Irtisanomisaika on:

a) kolme kuukautta, kun kaupunginvaltuusto, kaupunginhallitus tahi kunnallinen lautakunta tai johtokunta nimittää sääntöpalkkaisen tai määräämättömäksi ajaksi valitun sopimuspalkkaisen viranhaltijan;

b) yksi kuukausi, kun asianomainen virkamies nimittää sääntöpalkkaisen viranhaltijan tai kun viranhaltija on määrärahapalkkainen.

Virka voidaan täyttää myöskin määrääjäksi, jos tästä on määrätty asianomaisessa ohje- tai johtosäännössä tai valtuusto taikka kaupunginhallitus, milloin asia sen toimivaltaan kuuluu, on siitä tehnyt erikoisen päätöksen. Määrärahapalkkaisen viranhaltijan ottamisesta määrääjäksi on asianomainen nimittävä viranomaisen oikeutettu päättämään. Virkaan nähden, joka täytetään määrääjäksi, on voimassa sama irtisanomisaika kuin muihin virkoihin nähden.

4 §. Virat, jotka täytetään varaamalla kolmen kuukauden molemminpuolinen irtisanomisaika, ovat avoimiksi tultuaan ja ennenkuin ne vakinaisesti täytetään, julistettavat haettaviksi asianomaisen viranomaisen määräämän vähintään kahden viikon ja enintään kuukauden määräajan kuluessa. Muut virat, samoinkuin myös edellämainitunlaatuinen virka sitä väliaikaisesti täytettäessä sekä 7 §:n b) kohdassa mainitussa tapauksessa, voidaan täyttää avonaiseksi julistamatta.

5 §. Kunnallisen viranhaltijan on erottava virastaan, kun hänen ikänsä on neljä vuotta täyden eläkkeen saamiseen eläkesään-

nössä määrättyä ikää korkeampi. Kaupunginhallitus voi kuitenkin sen lautakunnan tai johtokunnan esityksestä, jonka alainen viranhaltija on, myöntää viranhaltijalle oikeuden korkeintaan kolmeksi vuodeksi senkin jälkeen jäädä virkaansa. Tällainen esitys on tehtävä vähintään kolme kuukautta ennen kuin viranhaltija on saavuttanut edellämäärätyin iän.

Kaupunginvaltuusto myöntää sanotun oikeuden nimittämälleen viranhaltijalle.

Tämän §:n soveltamisessa sen tultua voimaan heinäkuun 1 p:nä 1931 on huomioonotettava, että, jos aikaisemmin myönnetty pidennys meni umpeen ennen heinäkuun 1 päivää 1931, ei viranhaltija ole tämän §:n määräysten alainen. Sen sijaan hän tulee osalliseksi sen myöntämästä oikeudesta pysyä virassaan, jos hänelle on aikaisemmin myönnetty oikeus pysyä toimestaan kesäkuun loppuun vuonna 1931. *Kaup. hall. kiertok. kesäk. 4 p:tä 1931.*

6 §. Viranomainen, joka viranhaltijan on virkaan nimittänyt, on oikeutettu irtisanomaan viranhaltijan, samoinkuin myöntämään hänelle eron.

7 §. Viranhaltijan on asianomaisen viranomaisen määräyksestä alistuttava:

a) siihen muutettuun tai laajempaan virantoimitusvelvollisuu-
teen tahi tehtävään järjestelyyn, mikä asianomaisten hallintohaa-
rain järjestysmuodon muuttamisen johdosta tai muuten määrätään;

b) siirtymään toiseen samanluontoiseen virkaan kuitenkin
niiden etujen vähenemättä, mitkä hänelle palkkasäännön mukaan
siirron tapahtuessa kuuluvat;

c) virasta tai sen yhteydessä harjoitetusta toiminnasta saatujen
virkasivutulujen ja muiden ylimääräisten tulojen lakkauttamiseen
tai vähentämiseen;

d) ottamaan vastaan osan palkastansa luontoisetuna, jos kau-
punginvaltuusto tai muu asianomainen viranomainen niin on mää-
rännyt.

8 §. Viranhaltija, jonka virkatehtävien hoito vaatii täyden
päivittäisen toiminnan, älköön virkansa ohella ottako hoitakseen
muuta virkaa tai tointa valtion, kunnan tai yksityisen palveluksessa
eikä liioin tehtävää, joka häiritsee hänen virkatehtäviään.

Kaupunginhallitus voi kuitenkin tehdyn esityksen johdosta ja
kuultuaan sitä viranomaista, jonka alainen viranhaltija on, oikeuttaa
sääntöpalkkaisen tai sopimuspalkkaisen viranhaltijan hoitamaan
sivuvirkaa tai -tointa, ellei tästä aiheudu haittaa varsinaisten virka-
tehtävien hoidolle.

Määrärahapalkkaiselle viranhaltijalle myöntää oikeuden pitää
muuta virkaa tai tointa se lautakunta tai johtokunta, jonka alainen
viranhaltija on.

Annettu oikeus hoitaa sivuvirkaa tai -tointa on voimassa tois-
taiseksi ja joka tapauksessa ainoastaan niin kauan kuin viranhaltija
on siinä virassa, jossa hän oli sanotun oikeuden saadessaan. Jos
viranhaltija siirtyy uuteen virkaan ja haluaa sivutointa edelleen
hoitaa, on siitä tehtävä uusi anomus.

9 §. Jos virkaa täytettäessä havaitaan, ettei ole täyttä varmuutta kenenkään hakijan soveliaisuudesta siihen, voi se viranomainen, joka nimittää viranhaltijan, hakijan suostumuksella täyttää viran korkeintaan vuoden koeajaksi. Koeajaksi valittu viranhaltija saa nauttia virkaan kuuluvaa palkkaa ja muita etuja.

Jos viranhaltija koeajan jälkeen nimitetään virkaan vakinaiseksi, saa hän virkavuosia laskiessaan lukea hyväkseen koeajan.

10 §. Viranhaltijan, jonka virka ei toisin vaadi, on asuttava Helsingin kaupungissa, ellei kaupunginhallitus tehdyn esityksen johdosta ja kuultuaan sitä viranomaista, jonka alainen viranhaltija on, ole antanut hänelle lupaa asua kaupungin ulkopuolella.

11 §. Viranhaltija, jonka luontoisetuihin kuuluu virka-asunto kaupungin omassa tai sen vuokraamassa huoneistossa, on velvollinen siellä asumaan. Tällaisen huoneiston tai sen osan vuokralle antaminen on kielletty.

Viranhaltija on, jos viran hoito sitä vaatii, velvollinen virkavapauden ja kesäloman aikana luovuttamaan viransijaisen käytettäväksi välttämättömästi tarvittavan osan virka-asunnostaan.

12 §. Jos viranhaltija saattaa itsensä syyppääksi virheeseen tai laiminlyöntiin virassa, antakoon lähinnä ylempi viranomainen hänelle varoituksen. Ellei viranhaltija tästä ota ojentuakseen tai jos hän on tehnyt vaikeammanlaatuisen virheen tai laiminlyönnin virassa, erottakoon se viranomainen, joka viranhaltijan on nimittänyt, hänet määrääjäksi tai ainiaksi määrättyä irtisanomisaikaa noudattamatta. Ennenkuin edellämainittuihin toimenpiteisiin ryhdytään, on viranhaltijalle suotava tilaisuus selityksen antamiseen.

Sama olkoon voimassa, jos viranhaltija toiminnallaan tahi käytäytymisellään viran ulkopuolella on osoittanut, ettei hän ansaitse sitä luottamusta, jota hänen asemansa viranhaltijana edellyttää.

Jos viranhaltija ei tyydy toimenpiteeseen, johon asianomainen viranomainen on häntä kohtaan ensimmäisen tai toisen momentin nojalla ryhtynyt, on hän oikeutettu saattamaan asian kaupunginvaltuuston tutkittavaksi.

Jos viranhaltija on virassaan hukannut varoja taikka osoittanut epärehellisyyttä tahi muuta vilpillisyyttä, noudatettakoon mitä kaupunkien kunnallislain 52 §:ssä on säädetty.

Jos viranhaltija pidätetään virantoimituksesta pidätettäköön hänen palkkansa tältä ajalta viran hoitoa varten. Jos viranhaltija julistetaan vapaaksi syytteestä, on pidätetty palkka hänelle annettava.

II. Virantoimitusaika.

13 §. Pääasiallisesti kanslia-, toimisto-, konttori- ja muissa virastotöissä toimivien viranhaltijain tehokas työaika on kuusi ja puoli tuntia päivässä, paitsi lauantaisin sekä juhla- ja pyhäaattoina, jolloin työaika on viisi tuntia. Tarpeen vaatiessa on viranhaltija velvollinen tekemään ylityötä.

Edelläsanottu ei kuitenkaan koske sellaisia viranhaltijoita, joiden virkatehtävien hoito ei vaadi täyttä päivittäistä toimintaa eikä myöskään sellaista virastotyötä, jossa edellämainittua virantoimintaa kaupunkinhallituksen mielestä ei haitatta voida järjestää.

Kaupunkinhallitus on oikeutettu vahvistamaan virka-ajan niille viranhaltijoille, joista yllä ei ole määrätty.

Kaupunkinhallituksella on oikeus erinäisissä tapauksissa päättää kaupungin virastojen suljettuna pitämisestä.

14 §. Asianomainen viraston tai laitoksen johtaja on oikeutettu antamaan alaiselleen edellisessä pykälässä tarkoitetulle viranhaltijalle luvan, töiden laadun niin vaatiessa, työskennellä viraston ulkopuolella, samoin kuin myöntämään hänelle oikeuden tilapäisesti poistua virastosta.

15 §. Kaupunkinhallituksen asiana on asianomaisia viranomaisia kuultuaan antaa tarkempia määräyksiä päivittäisestä virantoimituksesta, virastojen työajan satunnaisesta pidentämisestä tai lyhentämisestä, toimitusajasta, vastaanottoajasta ynnä muista samanlaatuisista seikoista; ja on tässä sikäli kuin se haitatta voi käydä päinsä, noudatettava yhdenmukaisuutta eri virastojen kesken.

Kaupungin virastoissa on, mikäli ei erikoista työaikaa jollekin laitokselle määrätä, työskenneltävä klo 9.30—16.30, lauantaisin ja aattopäivinä kuitenkin klo 9.30—15, kesäkuukausina viime-mainittuina päivinä klo 9—14.30;

korkeintaan ½ tunnin kahvitauko on pidettävä klo 12 ja 13 välisenä aikana, ellei kaupunginhallitus toisin päättä;

lautakunnat voivat päättää, että kahvitauko on vain 15 minuuttia, ja päättyy työ silloin 15 minuuttia aikaisemmin kuin edellä on sanottu;

kaupunginkansliassa, rahatoimistossa, verotusvalmistelukunnassa ja revisionikonttorissa on voimassa 15 minuutin kahvitauko;

tilastokonttorissa on työskenneltävä arkipäivisin klo 9—12 ja 13—16.30, sekä lauantaisin ja pyhäaattoina klo 9—12 ja 13—15 sekä kesäkuukausina lauantaisin ja pyhäaattoina klo 9—14 yhtämittaisesti;

tilastotoimistossa on oleva päivystys klo 12 ja 13 välillä;

kaupungin kassat avataan yleisölle klo 10 ja suljetaan yleisöltä klo 15.30, lauantaisin ja pyhäaattoina talvella klo 14.30 ja kesällä klo 14;

verotusvalmistelukunnan toimisto pidetään yleisölle avoinna klo 10—15.30, lauantaisin ja pyhäaattoina talvella klo 10—14.30 sekä kesällä klo 10—14 saakka;

rakennuskonttorissa on työaika kesäkuukausina klo 9—16, paitsi lauantaisin ja pyhäaattoina klo 9—14.30;

kesäkuukausiksi katsotaan kesä-, heinä- ja elokuu. *Kaup. hall. päätös kesäk. 26 p:ltä 1931.*

III. Palkkaus.

16 §. Kaupungin viranhaltijalle suoritetaan:

a) kaupunginvaltuuston vahvistaman palkkasäännön mukainen palkka ikäkorotuksineen; tai

b) kaupunginvaltuuston hyväksymän sopimuksen mukainen palkka; tai

c) asianomaisen viranomaisen kaupunginhallituksen antamien ohjeiden mukaisesti vahvistama palkka, jos viranhaltija otetaan kaupungin palvelukseen suorittamaan tehtävää, jota varten talousarviossa tai muuten on myönnetty määräraha.

17 §. Asunto, lämpö ja ruoka, täysihoito sekä muut viranhaltijan palkkaukseen kussakin tapauksessa kuuluvaksi määrättyt luontoisedut on rahaksi arvioitava perusteilla, jotka kaupunginhallitus asianomaista lautakuntaa tai johtokuntaa kuultuaan vahvistaa. Ehdotus palkasta tämän nojalla tehtäväksi vähennykseksi on esitettävä kaupunginhallituksen hyväksyttäväksi.

Luontoisetuja arviotaessa on noudatettava:

a) asuntoedun arvoa määrättäessä on otettava huomioon asunon kunto, laatu ja asema sekä tämän edun suhde muuhun palkkaan;

b) koulukotien ja muiden näihin verrattavien laitosten viranhaltijain vuokramääriin katsotaan vähäisempien puutarha- y. m. etujen sisältyvän;

c) teknillisten laitosten viranhaltijat, joille se viranomainen, joka vahvistaa asianomaiset palkat, on myöntänyt vapaan kaasun tai sähkön, saavat nauttia tätä etua korvausta siitä suorittamatta.

Luontoisetujen rahassa määrätty arvo on kuukausittain vähennettävä asianomaisen viranhaltijan palkkauksesta. Vähennystä ei kuitenkaan toimiteta, jos viranhaltija ei voi käyttää luontoisetuja hyväkseen. Asuntoetua vastaava korvaus vähennetään kuitenkin viranhaltijan palkasta myöskin virkavapauden tai loman aikana, ellei asuntoa ole luovutettu täksi ajaksi otetulle sijaiselle.

18 §. Viranhaltija, joka on nimitetty vakinaiseksi palkkasäännössä mainittuun virkaan ja nauttii siinä mainitun palkkaluokan mukaista palkkaa, saa ikäkorotuksen kolmen, kuuden ja kymmenen vuoden palveluksen jälkeen, kunakin kertana yhtä suuren, palkkasäännössä mainitun määrän, ollen hänellä oikeus ikäkorotuksen saamista varten lukea hyväkseen aika, jonka hän on ollut vakinaisena kaupungin virassa.

Jos viranhaltija olematta vakinaisena on vähintään kuusi kuukautta yhtäjaksoisesti hoitanut tointa tai virkaa, jonka kaupunginhallitus tehtävien laatuun nähden harkitsee samankaltaiseksi hänen sittemmin saamansa palkkasääntöön merkityn viran kanssa, saakoon hän laskea ikäkorotusten saamiseksi hyväkseen edellä sanotun aikaisemman virantoimituksensa.

19 §. Laskettaessa virkavuosia ikäkorotuksen saamiseksi ei palvelusajasta vähennetä aikaa, jonka kuluessa viranhaltija on nauttinut lomaa tai virkavapautta, ellei loma tai virkavapaus ole ollut kuutta kuukautta pidempi kalenterivuotta kohti, jolloin ylimenevä aika on pois luettava. Aikaa, jona viranhaltija on suorittanut sota- tai reserviharjoituspalvelusta tai julkista tehtävää, ei myöskään vähennetä palvelusajasta.

Viranhaltija on oikeutettu ikäkorotuksen saamiseksi tässä säännössä mainittujen perusteiden mukaan lukemaan hyväkseen ne ikä-

korotuksen saamiseen oikeuttavat virkavuodet, jotka hän ennen tämän säännön voimaantulusta on kaupunkia palvellut.

Ikäkorotus suoritetaan sen jälkeisen kuukauden 1 päivästä, jona korotuksen saantiin tarpeelliset ehdot on täytetty.

20 §. Viranhaltijan oikeuden tässä säännössä edellytettyjen ikäkorotusten saantiin tutkii ja ratkaisee asianomaisen viranomaisen esityksestä kaupunginhallitus.

21 §. Ellei kaupunginhallitus erinäisissä tapauksissa toisin määrää maksetaan palkka viranhaltijalle kultakin kalenterikuukaudelta sen 15 päivänä tai, jos silloin on pyhä, lähinnä edellisenä arkipäivänä, ollen kaupunginhallituksella kuitenkin oikeus tarvittaessa jakaa palkanmaksu useammallekin päivälle.

22 §. Viranhaltijalla on, sittenkuin hänet on virkaan otettu, oikeus kantaa siihen liittyvä palkka siitä päivästä alkaen, jona hän on ryhtynyt virkaansa hoitamaan. Viranhaltijan erotessa virastaan maksetaan palkka eroamispäivään asti, kuitenkin on viranhaltijalla, jos hän omatta syyttään on pakotettu eroamaan, samoin kuin viranhaltijan kuolinpesällä hänen kuoltuaan, oikeus nostaa koko sen kuukauden palkka, jonka aikana ero tai kuolintapaus sattui.

23 §. Viranhaltija, jolle yleisen lain tai asetuksen perusteella on taattu suurempi palkkaus kuin hän tämän virkasäännön ja palkkasäännön mukaan saisi, on oikeutettu saamaan palkkauserotuksen erityisenä palkanlisänä.

24 §. Viranhaltijalle suoritetaan kaupunginvaltuuston vahvistama palkkio kaupungin komiteain ja valiokuntain jäsenyydestä siinä tapauksessa, että komitean tai valiokunnan työ tapahtuu varsinaisen virka-ajan ulkopuolella.

Tämä määräys ei koske kaupunginjohtajia.

Ylityöstä, joka on laadultaan tilapäistä ja lyhytaikaista, ei makseta korvausta. Muusta ylityöstä suoritettavan korvauksen perusteista päättää kaupunginhallitus.

Korvausta ylityöstä ei suoriteta kaupunginjohtajille eikä muille johtavassa asemassa oleville viranomaisille.

25 §. Viranhaltijalle suoritetaan korvausta virkamatkoista kaupungin asioissa kaupunginvaltuuston vahvistaman matkustussäännön mukaan.

IV. Kesäloma ja virkavapaus.

26 §. Viranhaltijalla on kalenterivuositain oikeus saada kesälomaa täysin palkkaeduin:

a) kaksi viikkoa, jos viranhaltija on ollut vähintään puoli vuotta kaupungin palveluksessa ennen sen ajan päättymistä, jolloin lomia yleensä annetaan;

b) kolme viikkoa, jos viranhaltija on ollut vähintään vuoden kaupungin palveluksessa; sekä

c) yksi kuukausi, jos viranhaltija on ollut vähintään kaksi vuotta kaupungin palveluksessa.

Opetuslaitoksissa palvelevien henkilöiden samoin kuin sairaalain

hoitohenkilökunnan lomasta on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty tai määrätty.

Kaupunginvaltuustolla on oikeus rajoittaa tai peruuttaa virkalomat yleensä tai erityisellä hallintoalalla, milloin erikoisen tärkeät syyt vaativat.

Viranhaltija on oikeutettu loman saantia varten laskemaan hyväkseen koko sen ajan, jonka hän on ollut kaupungin palveluksessa.

Jos viranhaltija yksityisasioitaan varten on saanut virkavapautta pidemmäksi aikaa kuin kuudeksi kuukaudeksi kesälomien välisenä aikana ei hänellä ole oikeutta edellä sanottuun kesälomaan.

27 §. Kesälomien järjestämisestä päättää asianomainen lautakunta tai johtokunta.

Kesäloma on yleensä annettava kesäkuun 1 päivän ja syyskuun 30 päivän välisenä aikana, ellei virkatehtävien laatu toisin vaadi. Jos työ niin vaatii, voidaan kesäloma antaa myöskin kahdessa tai useammassa osassa, mutta ei kuitenkaan vastoin viranhaltijan tahtoa viikkoa lyhemmissä osissa.

Lomia järjestävän viranomaisen on määrättävä, kenen on hoidettava lomalla olevan tehtävät, ja on tähän määrättävä, mikäli se työn tasaista kulkua haittaamatta voi käydä päinsä, joku saman laitoksen viranhaltija. Viranhaltijat ovat velvolliset alistumaan tästä aiheutuvaan virkatehtävien järjestelyyn.

Ellei kesälomaa voida järjestää palkkaamatta kaupungin varoilla erityistä sijaista, on lomaa järjestävän viranomaisen, tehdessään ehdotuksen talousarvioksi, pyydettävä määrärahan varaamista tarkoitukseen talousarviossa. Viransijaisen palkkaamiseksi varattu palkkio on osoitettava maksettavaksi ainoastaan virkaa hoitamaan määrätylle sijaiselle.

28 §. Virkavapauden myöntäminen viranhaltijalle on sen viranomaisen asia, joka nimittää viranhaltijan. Kuitenkin voi kaupunginhallitus myöntää virkavapauden enintään kahdeksi kuukaudeksi ja asianomainen lautakunta tai johtokunta enintään kahdeksi viikoksi viranhaltijalle, jonka kaupunginvaltuusto valitsee, ja asianomaisen viraston tai laitoksen johtaja enintään kahdeksi viikoksi muulle viranhaltijalle.

Kaupunginjohtajalle tai apulaiskaupunginjohtajalle myöntää virkavapauden enintään kuukaudeksi kaupunginhallitus.

Virasta vapaan viranhaltijan sijaisen määrää se viranomainen, joka on virkavapauden myöntänyt; viranhaltija älköön itse ottako älköönkään palkatko sijaistaan.

Jos viranhaltija saa virkavapautta syystä, että hän on laillisesti estynyt virkaansa hoitamasta, tai yksityisasioitaan taikka erikoista tehtävää varten, on kaupunginhallituksella oikeus päättää, saako hän nauttia palkkaansa ja minkä verran.

V. Sairasloma ja tapaturmakorvaus.

29 §. Jos viranhaltijalle lääkärintodistuksella todetun sairauden vuoksi on myönnetty sairauslomaa, olkoon hänellä tätä lomaa nauttiessaan oikeus kahdentoista kuukauden kuluessa saada täysi palkkansa yhteensä enintään kahden kuukauden ajalta ja sen lisäksi kaksi kolmannesta pohjapalkastaan ja ikälisänsä yhteensä enintään kolmen kuukauden ajalta.

Määrärahopalkkainen viranhaltija on oikeutettu saamaan palkkaa sairausajalta yllämainittujen perusteiden mukaan siinä tapauksessa, että hän on ollut kaupungin palveluksessa vähintään kuusi kuukautta. Palvelusajan ollessa lyhyemmän, suoritetaan täysi palkka enintään kahdelta viikolta.

Kaupungin sairaalain palveluksessa oleva viranhaltija, joka sairaalassa saa asunnon ja ruuan, on oikeutettu sairastaessaan saamaan maksutonta sairashoitoa kaupungin sairaaloissa sinä aikana, jona hän edellisten kohtien mukaan saa nauttia palkkaetuja. Sairaala on tänä aikana oikeutettu korvauksetta käyttämään viranhaltijan asuntoa sairaalassa. Jos viranhaltijalla on kaupungin sairaalassa vain asunto, on hänen edellä sanotussa tapauksessa suoritettava korvaus ruuasta.

Asianomaisten sairausloman myöntäjään tulee entistä tarkemmin valvoa, että anotut sairauslomat ovat tosi tarpeen vaatimat. Lääkärintodistuksesta tulee käydä ilmi, että sairaus todella on niin vakavaa laatua, että loma on välttämätön. Myös muulla tavoin on tarpeen vaatiessa kontrolloitava, ettei sairausloma-oikeutta väärinkäytetä. *Kaup. hall. kiertok. kesäk. 4 p:ltä 1931.*

30 §. Jos viranhaltija omatta syyttään virantoimituksessa sattuneen tapaturman tai virasta tai toimesta aiheutuneen sairauden johdosta on joksikin aikaa tullut kykenemättömäksi virkaansa hoitamaan, on hänellä oikeus virkavapauteen täysin palkkaeduin korkeintaan kolmen kuukauden aikana. Jos viranhaltija tämän ajan kuluessa ei ole tullut täysin työkykyiseksi ja hänelle on myönnetty virkavapautta edelläsanottua pidemmäksi ajaksi, päätetään kaupunginhallitus hänen palkkaeduistaan pidennetyn loman aikana.

Jos viranhaltija nautittuaan edellisen momentin mukaan hänelle myönnettyt edut, havaitaan kykenemättömäksi virkaansa hoitamaan ja hän tämän vuoksi on pakotettu eroamaan, on hän oikeutettu vahingonkorvaukseen, joka suoritetaan hänen kokonaan menettäänsä työkykynsä täytenä eläkkeenä sekä, jos työkyky on ainoastaan osaksi menetetty, tämän mukaan sovitettuna vahingonkorvauksena, joko vuotuisen avustuksen taikka kerta kaikkiaan annetun hyvityksen muodossa.

Jos viranhaltija nauttii kaupungin hankkimaa, muualta tulevaa tapaturmakorvausta, on hän oikeutettu saamaan edellisissä kohdissa edellytetyistä eduista ainoastaan sen määrän, minkä nämä edut ovat tätä tapaturmakorvausta suurempia.

VI. Eläke.

31 §. Viranhaltija on oikeutettu saamaan eläkettä kaupungin valtuuston vahvistaman eläkesäännön nojalla.

VII. Hautausapu.

32 §. Viranhaltijan kuoltua on hänen kuolinpesänsä oikeutettu hautausapuna saamaan, jos viranhaltija on vähintään kuusi kuukautta ollut kaupungin palveluksessa, sen lisäksi mitä palkasta 22 §:ssä on säädetty, yhden kuukauden palkan, tahi jos hän oli eläkkeellä, yhden kuukauden eläkettä vastaavan määrän, kuitenkin vähintään 1,500 markkaa.

Jos viranhaltijan palkkaan kuuluu virkasivutuloja, otetaan ne huomioon hautausapua annettaessa siten, että viranhaltijan palkkaan lisätään määrä, joka suuruudeltaan vastaa virasta viitenä lähinnä kuluneena vuotena olleiden sivutulojen keskimäärää. Jos viranhaltijalle on vakuutettu jokin vähin virkasivutulomäärä, laskehtakoon kuitenkin nämä tulot ainakin täksi määräksi.

VIII. Erityisiä määräyksiä.

33 §. Tämän säännön määräykset ovat voimassa, sikäli kuin yleisessä laissa tai asetuksessa taikka muussa valtion viranomaisen antamassa päätöksessä ei ole muuta johonkin viranhaltijaan nähden säädetty.

34 §. Palkansäästön siviiliviraston leski- ja orpokassalle suorittaa kaupunki.

Virkasääntö astui voimaan heinäkuun 1 p:nä 1931.

11. Työntekijäin alimmat tuntipalkat.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat toukokuun 27 p:nä 1931.

Rakennuskonttori.

	Smk.
Sukeltajat	18:—
Puusepät	8: 40
Kirvesmiehet	7: 40
Koneenkäyttäjät	9:—
Satamanosturien käyttäjät	8:—
Sähkönosturien ja vintturien käyttäjät	6: 80
Monttöörit ja sorvarit	9:—
Viilaajat ja sepät	8: 50
Peltisepät	8: 80
Lataajat	9:—
Kivimiehet ja porarit	8:—
Kivimiehet latomamuurin töissä	7: 50

Aputyöläiset kivitöissä	6:—
Kadunlaskijat	8: 40
Putkenlaskijat	7: 80
Sementtityöntekijät, vanhemmat	8:—
Sementtityöntekijät, nuoremmat	7:—
Betonityöntekijät, ammattitaitoiset	7:—
Betonityöntekijät, apurit	5: 80
Betonityöntekijät, raudoittajat	8:—
Betonityöntekijät, raudoitt. apul.	6: 50
Apu- eli sekatyöläiset	5: 50
Mittausapulaiset, ammattitaitoiset	7: 50
Mittausapul., tilapäiset	6:—
Puutarhurit, ammattitaitoiset	7:—
Puistotyöläiset, miehet	5: 50
Puistotyöläiset, naiset	4: 50
Naiset, muissa töissä	4: 50
Naiset puhdistustöissä	4:—
Yövärtijät	4: 50
Kuorma-ajurit, omalla hevosella	12:—
Muurarit	8:—
Rappaaajat	8:—
Uunintekijät	8: 40
Laastin ja tiilen kantajat	5: 50
Väliseinätyöntekijät	7: 80
Maalarit	9:—
Asfalttityöntekijät, valurit	8:—
Asfalttityöntekijät, keittäjät ja hiertäjät	6: 50
Asfalttityöntekijät, kantajat	5: 50
Huopakaton tekijät	8:—
Tilkitsijät	6: 50

Vesijohtolaitos.

Kemiallisen osaston työmiehet	8:—
Putkenlaskijat, vanhemmat	10:—
» nuoremmat	9:—
Putkenlaskijan apulaiset, vanhemmat	8:—
» » nuoremmat	7:—
Ammattityöntekijät korjauspajassa, vanhemmat	10:—
» » nuoremmat	8:—
» » apurit	7:—

Muissa ammatti- tai aputöissä maksetaan samat palkat kuin rakennuskonttorissa.

Kaasulaitos.

Uuni- ja generaattorin hoit.	10:—
Uuninlämmittäjät	9:—
Moottorinhoitajat	8:—

Voitelijat	8:—
Höyrykattilanlämmittäjät	8:—
Kemiallisen työn tekijät (vuorotöissä)	8: 50
Aputyön tekijät	7:—
Uninmuurarit	10:—
Kemiallisen työn tekijät (päivätöissä)	8:—
Ammattityöntekijät korjauspajassa, vanhemmat	10:—
» » nuoremmat	9:—
» » apurit	7:—
Putkenlaskijat, vanhemmat	10:—
» nuoremmat	9:—
» apurit	7:—
Mittarinkorj. ja aparaattimonttöörit, vanhemmat	9:—
» » » nuoremmat	7:—
Autonkuljettajat	9:—

Muissa ammatti- tai aputöissä maksetaan samat palkat kuin rakennuskonttorissa.

Sähkölaitos.

Ammattityöntekijät työpajoissa	10:—
Sähkömonttöörit, täysin ammattitaitoiset	11:—
Samoin, nuoremmat, työvuosista ja ammattitaidosta riip- puen	7:— — 9: 50
Oppilaat, oppivuosista ja ammattitaidosta riippuen .	3: 50 — 6: 50
Sähkömittarien tarkistajat ja hienomekaanikot	11:—
Erikoistarkistajat	13:—

Muissa ammatti- tai aputöissä maksetaan samat palkat kuin rakennuskonttorissa.

Puhtaanapitolaitos.

Monttöörit	10:—
Autonkuljettajat	8: 50
Maalarit	9:—
Viilarit, sorvarit ja sepät	9:—
Puusepät	8: 40
Apurit korjauspajoissa, vanhemmat	7: 50
» » nuoremmat	6: 50
Ryhmäetumiehet	8: 40
Vaunumiehet lastausasemilla	8:—
Ajomiehet, kaupungin hevosella	7:—
» omalla hevosella	12:—
Kadunlakaisijat	7: 50
Ulkotyöapurit	5: 50
Naiset raskaassa työssä	6:—
» muussa työssä	4: 50
» pesu- ynnä puhdistustyössä	4:—

Malmin kaatopaikalla:

Miehet	8 :—
Naiset	7 :—
Hevostallissa palvelevat miehet	7 :—

Muissa ammatti- tai aputoissa maksetaan samat palkat kuin rakennuskonttorissa.

Työnjohto oikeutetaan yksityistapauksissa työntekijäin paremman ammattitaidon tai työkyvyn taikka ahkeruuden perusteella korottamaan palkkaa enintään 10 %.

Kaupungin kustantamaa elinkorkoa tai eläkettä nauttivan työläisen palkasta vähennetään hänen elinkorkonsa tai eläkkeensä määrä vastaavalta ajalta.

Kaupunginhallitus oikeutetaan erikoisten seikkojen perusteella korottamaan vahvistettua palkkaa määrätyn nimikkeen kohdalla enintään 10 %:lla.

Urakkatyötariiffien vahvistaminen on asianomaisen hallituksen asia.

Ylläesitetyt työntekijäin palkkoja koskevat määräykset astuvat voimaan heinäkuun 1 p:nä 1931 ja ovat noudatettavat kunnes kaupunginvaltuusto toisin päättää.

12. Lisäys kauppa- ja teollisuushallituksen 18 päivänä joulukuuta 1923 antamaan ohjesääntöön, joka sisältää 28 päivänä huhtikuuta 1923 annetun oppisopimuslain ja sen soveltamisesta 15 päivänä kesäkuuta 1923 annetun valtioneuvoston päätöksen edellyttämiä määräyksiä, ohjeita ja kaavoja.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös tammikuun 21 p:ltä 1931.

(Suomen as.-kok. 1931 : 39)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1923 : 64)

Kesäkuun 15 päivänä 1923 annetun, oppisopimuslain soveltamista koskevan valtioneuvoston päätöksen 5:nnen §:n 3 c kohdan nojalla on kauppa- ja teollisuusministeriö tänään tekemällään päätöksellä määrännyt autonasentajaoppilaan ammattikokeista ja ammattityönäytteistä noudatettavaksi seuraavaa:

Autonasentajaoppilaan tulee oppiaikansa päätyttyä voida keksessä osottaa omaavansa viilaajan ammattitaidon sekä tuntevansa auton eri elimien toiminnan ja niiden korjauksessa ja säätämisessä esiintyvät työtavat; tuntea yleisimpien erityyppisten, samojen koneelinten huomattavimmat erilaisuudet ja oleellimmat ominaisuudet yleensä ja toisiinsa verrattuina. Tämän mukaan tulee autonasentajaoppilaan, kuten oppisopimuslain 15 §:ssä edellytetään, suorittaa seuraavat ammattikokeisiin kuuluvat näytetyöt, nimittäin:

- 1) jonkun yksinkertaisen työkalun tahi koneenosan piirustus;
- 2) suullisesti tahi kirjallisesti selittää auton jonkun osan kuten moottorin, kaasuttajan, sähkö- tahi voimansiirtolaitteen, tahi muun auton pääelimen toiminta;
- 3) suorittaa joku viilarintyö, kuten laakerin valu ja kalvaus, jousen tahi jonkun työkalun tahi auton koneistoon kuuluvan koneosan teko ja tarpeellinen karkaisu;
- 4) suorittaa jonkun auton elimen hajoitus, puhdistus, kokoonpano ja säätäminen, sekä tehdä sen yhteydessä esiintyvistä korjaustöistä, joko mäntien asettelun, venttiilien hionnan, sähkölaitteiden, vaihdelaatikon, tahi ohjauslaitteiden tarkistuksen, jarrunauhan vaihdon, tahi muun huomattavamman korjaustyön; sekä koko vaunukoneiston voitelun oikeilla öljyillä.

Ohjeena ilmoitetaan, että näin monipuoliset vaatimukset edellyttävät, että autonasentajaoppilaan oppiaika olisi määrättävä neljäksi vuodeksi ellei oppilas osoita olleensa viilajaan ammattiopissa, jossa tapauksessa oppiaikaa voitaisiin vastaavasti lyhentää, ei kuitenkaan enempää kuin niin että tämän erikoisalan oppimiseen jäisi aikaa vähintään yksi vuosi.

Tämä päätös on painettuna jaettava ammattioppilaslautakunnille ja sellaisina toimiville työnvälitystoimistoille, jotapaitsi se on saatavana valtioneuvoston julkaisuvarastosta.

13. Asetus julkisista huveista kaupungeissa ja kauppaloissa.

Annettu tammikuun 23 p:nä 1901.

(*Suomen as.-kok. 1931 : 33*)

1 §. Julkisten huvien toimeenpaneminen kaupungissa tai kauppalassa on sallittu ainoastaan poliisiviranomaisen luvalla.

Julkiseksi huviksi katsotaan tässä asetuksessa huvi- tai ajanvietetarkoituksessa järjestetty tilaisuus, johon yleisöllä on pääsy maksua vastaan tai ilmaiseksi taikka joka toimeenpannaan yleisellä paikalla tai huoneistossa, jota yleisesti käytetään tai joka on aijottu käytettäväksi edellä tarkoitettujen tilaisuuksien järjestämiseen.

Jos seura, yhdistys tai muu yhteisö haluaa toimeenpanna omille jäsenilleen huvitilaisuuden huoneistossaan, joka on aijottu yleisenä huvihuoneistona käytettäväksi, ei tilaisuutta varten tarvitse pyytää lupaa, mutta on siitä kuitenkin 2 §:ssä säädetyssä ajassa tehtävä ilmoitus poliisiviranomaiselle.

2 §. Joka aikoo panna toimeen julkiset hovit, hakekoon siihen kirjallisesti luvan paikkakunnan poliisiviranomaiselta. Hakemus, jossa on mainittava huvien aika, paikka, ohjelmanumerot ja niiden esittäjät sekä 4 §:ssä mainituissa tapauksissa järjestysmiehiksi esitettyjen henkilöiden nimet, on jätettävä poliisiviranomaiselle viimeistään kaksi päivää ennen huveja. Kuitenkin olkoon poliisiviranomai-

sella oikeus, milloin erikoiset syyt sitä vaativat, ottaa käsiteltäväksi sanotun määräajan jälkeenkin jätetty lupahakemus.

3 §. Julkisten huvien toimeenpanemisesta tehtyyn hakemukseen on poliisiviranomaisen säädettyä maksua vastaan annettava kirjallinen päätös. Jos lupa huvien toimeenpanemiseen myönnetään, on samalla annettava ja päätökseen merkittävä järjestyksen säilyttämiseksi sekä tulenvaaran ja tapaturmain välttämiseksi mahdollisesti tarvittavat ohjeet, joiden antamisesta poliisiviranomaisen tarpeen vaatiessa on neuvoteltava paloviranomaisten kanssa. Päätökseen merkittäköön myös huvien pääsylipuista suoritettavan leimaveron määrä sekä niissä järjestysmiehinä toimivien henkilöiden nimet, mikäli näille 4 §:n 2 mom. mukaan ei anneta erikoista todistusta.

Lupa huvien toimeenpanemiseen myönnettäköön joko kutakin tilaisuutta varten erikseen tai, kun on kysymys teatteri-, elokuva-, varietee- ynnä muista sentapaisista, yhtäläisin ohjelmin ja samassa paikassa toimeenpantavista uusiutuvista huvitilaisuuksista, määräajaksi.

Jos poliisiviranomainen huomaa, että huvitilaisuuden toimeenpaneminen tulisi loukkaamaan lakia tai hyviä tapoja, evätköön lupahakemuksen. Sitäpaitsi olkoon poliisiviranomaisella oikeus kieltää huvien toimeenpaneminen, jos hänellä on todennäköistä syytä epäillä, että järjestystä niissä ei voida ylläpitää tai jos kulkutaudin levenemisen vaara, huoneiston tai muun huvien toimeenpanopaikan sopimattomuus taikka muu pätevä syy tekee kiellon tarpeelliseksi. Kun huvit kielletään, on päätöksessä mainittava kiellon syy.

4 §. Poliisiviranomaisen vaatiessa on huvien toimeenpanija velvollinen asettamaan huveihin tarpeellisen määrän poliisiviranomaisen hyväksymiä järjestysmiehiä järjestyksen ja turvallisuuden säilyttämiseksi sekä rikosten estämiseksi.

Järjestysmiehen voi poliisiviranomainen hyväksyä joko määrättyä huvitilaisuutta varten tai määräajaksi, korkeintaan yhdeksi vuodeksi. Määräajaksi hyväksytylle järjestysmiehelle antakoon poliisiviranomainen todistuksen, joka tarvittaessa varustettakoon asianomaisen valokuvalla ja jonka poliisiviranomainen on oikeutettu peruuttamaan kun syytä siihen ilmenee.

Huvitilaisuudessa toimiessaan tulee järjestysmiehellä olla joko hänen tointaan osoittava virkapuku tai vasemmassa käsivarressa 10 cm. levyinen, selvästi näkyvällä mustalla kirjoituksella »Järjestysmies» varustettu valkoinen nauha.

5 §. Poliisi- ja palopäälliköllä, päällikön määräämällä poliisipäällystöllä ja -miehistöllä sekä palopäällystöllä ja -miehistöllä samoin kuin asianomaisilla järjestysmiehillä on vapaa pääsy julkisiin huveihin.

6 §. Saapuvilla oleva poliisimies tai järjestysmies saa keskeyttää huvitilaisuuden ja kieltää sen jatkamisen, jos 5 §:ssä mainituilta henkilöiltä kielletään pääsy huveihin, jos huvit toimeenpannaan ilman poliisiviranomaisen lupaa, jos huviohjelman havaitaan sisältävän lain tai hyvien tapojen vastaista, jos huvien pääsylipuista ei ole suoritettu säädettyä leimaveroa, jos yleisen järjestyksen ja turvallisuuden vuoksi annettuja yleisiä säännöksiä tai huvilupaa annettaessa määrättyjä

ohjeita ei noudateta tai jos tilaisuudessa sattuu epäjärjestystä, jota muilla käytettävänä olevilla keinoilla ei voida hillitä taikka jos siellä yleisön turvallisuutta uhkaa vaara, jota muuten ei välittömästi voida poistaa.

Poliisimies tai järjestysmies poistakoon huveista henkilön, joka siellä häiritsee järjestystä eikä, käskyn saatuaan, siitä lakkaa tai joka jättää noudattamatta yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi annettuja ohjeita, vaikka häntä siitä on huomautettu.

Huveissa saapuvilla oleva poliisimies tai järjestysmies valvokoon, että huvihuoneistoon johtavia ovia huvien kestäessä ei pidetä lukituina tahi salvassa sekä että huvien toimeenpanoon ja huvihuoneistoon nähden muutenkin noudatetaan, mitä siitä yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi erikseen on säädetty tai vastedes säädetään.

7 §. Julkisiin huveihin älköön kukaan tuoko mukanaan ampu- ma-, terä- tai lyömäasetta. Kielto ei kuitenkaan koske virkapukuun kuuluvan ase- n kantamista eikä 5 §:ssä mainittuja henkilöitä.

8 §. Huvitilaisuus on lopetettava viimeistään kello 1 yöllä, ellei poliisiviranomainen huvilupaa antaessaan yleisen järjestyksen säily- misen tai huveista yleisölle tahi lähellä asuville koituvan häiriön vuoksi ole määrännyt huveja aikaisemmin lopetettaviksi.

Poliisiviranomaisella on kuitenkin oikeus harkintansa mukaan myöntää huvien pitäminen 1 momentissa mainittua määräaikaa myö- hempäänkin.

9 §. Tämän asetuksen nojalla annettuun poliisiviranomaisen pää- tökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta läänin maaherralta viidentoista päivän kuluessa tiedoksisaantipäivästä lukien, mutta on poliisiviranomaisen päätöstä valituksesta huolimatta kuitenkin heti noudatettava. Valituskirjaan on liitettävä poliisiviranomaisen päätös joko alkuperäisenä tai virallisesti oikeaksi todistettuna jäljennöksenä.

10 §. Maaherra voi, asianomaista kuultuaan, kieltää huvien toi- meenpanijaa, jonka järjestämissä huveissa järjestys on vakavasti häiriintynyt, huveja toimeenpanemasta korkeintaan yhden vuoden aikana.

11 §. Muutosta maaherran tämän asetuksen nojalla antamaan päätökseen haetaan korkeimmalta hallinto-oikeudelta kolmenkym- menen päivän kuluessa tiedoksisaantipäivästä lukien, mutta on maa- herran päätöstä valituksesta huolimatta noudatettava.

12 §. Poliisiviranomaisella tässä asetuksessa tarkoitetaan kau- pungissa poliisilaitosta ja kauppalassa asianomaista poliisipäällikköä.

13 §. Tämän asetuksen tai poliisiviranomaisen tämän asetuksen nojalla huveja varten antamien ohjeiden rikkojaa rangaistakoon, ellei teosta muualla ole ankarampaa rangaistusta säädetty, enintään sadalla päiväsakolla.

14 §. Sisäasiainministeriö on tarpeen vaatiessa oikeutettu an- tamaan tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta.

15 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1931.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1931. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 3.

Sisällys: 14. Laki kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista toukokuun 18 päivänä 1923 annetun lain 9 ja 10 §:n muuttamisesta, s. 33. — 15. Asetus kansakoulun järjestysmuodosta, s. 34. — 16. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista kesäkuun 8 päivänä 1926 annetun lain 23 §:n muuttamisesta, s. 46. — 17. Asetus kansakoululaitoksen kustannuksista kesäkuun 8 päivänä 1926 annetun lain täytäntöönpanosta samana päivänä annetun asetuksen muuttamisesta, s. 46. — 18. Laki oppivelvollisuudesta 15 päivänä huhtikuuta 1921 annetun lain 11 §:n muuttamisesta, s. 47. — 19. Asetus oppivelvollisuudesta huhtikuun 15 päivänä 1921 annetun lain täytäntöönpanosta heinäkuun 1 päivänä 1921 annetun asetuksen muuttamisesta, s. 48.

14. Laki kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista toukokuun 18 päivänä 1923 annetun lain 9 ja 10 §:n muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 17 p:nä 1931.

(*Suomen as.-kok. 1931 : 132*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1923 : 34*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan täten kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista toukokuun 18 päivänä 1923 annetun lain 9 ja 10 § näin kuuluviksi:

9 §. Kansakoulunopettajan viran perustamisesta määrätään ohjesäännössä.

Avoin kansakoulunopettajan virka on johtokunnan julistettava haettavaksi ja on virkaan valittava säädetyt kelpoisuusehdot täyttävistä se, joka soveliaimmaksi ja taitavimmaksi katsotaan. Johtokunnalla olkoon kuitenkin oikeus, jos harkitsee koulun edun vaativan, tarkastajan suostumuksella julistaa virka uudestaan haettavaksi.

Opettajanvaali alistetaan tarkastajan vahvistettavaksi. Jos tämä ei katso voivansa vaalia vahvistaa, alistakoon asian kouluhallituksen ratkaistavaksi, jonka on, jollei sekään voi vaalia hyväksyä, palautettava asia johtokunnan uudelleen käsiteltäväksi. Kun asia näin on palautettu eikä kouluhallitus, asian tultua uudelleen alistetuksi, hyväksy vaalia, voi kouluhallitus, jos joku hakijoista ilmeisesti on toisia soveliaammaksi ja taitavammaksi katsottava, määrätä hänet koevuosille asetettavaksi.

Kun lakkautuspalkalla olevalle opettajalle on tarjottu avoin opettajanvirka samassa kunnassa, missä lakkautettu virka oli ollut, ja hän on tarjoukseen suostunut, on johtokunnan virkaa auki julistamatta otettava hänet virkaan.

10 §. Kansakoulunopettajalle, joka on moitteettomasti hoitanut virkansa kahtena koevuonna, antakoon johtokunta yksissä neuvoiv tarkastajan kanssa nimittämiskirjan. Jos opettajalla jo on olemassa ennen hoitamastaan virasta nimittämiskirja, saakoon johtokunta antaa sellaisen yhden koevuoden jälkeen. Milloin tarkastaja ei voi yhtyä johtokunnan päätökseen, alistakoon asian kouluhallituksen ratkaistavaksi.

Kun lakkautuspalkalla oleva opettaja 9 §:n 4 momentissa säädettyssä järjestyksessä otetaan avoimeksi tulleeseen opettajanvirkaan, annettakoon hänelle heti nimittämiskirja, jos hän oli lakkautetussa virassa vakinainen; jos hän taas siinä oli koevuosilla, jatkakoon koevuosiensa palvelemista uudessa virassa.

Sekä maalaiskuntain että kaupunkien kansakoulunopettajiin nähden olkoon soveltuville osin voimassa, mitä valtion viran tai pysyvaisen toimen haltijain nimittämiskirjoista sekä heidän oikeudestaan pyesyä virassaan tai toimessaan kesäkuun 29 päivänä 1926 annetussa laissa säädetään.

15. Asetus kansakoulun järjestyksimuodosta.

Annettu kesäkuun 4 p:nä 1931. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1931 : 190)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1924 : 40)

Nojautuen kansakoulutoimen järjestyksimuodon perusteista toukokuun 18 päivänä 1923 annetun lain 16 §:ään säädetään täten, opetusministerin esittelystä, seuraavaa:

I L u k u.

Koulutyön järjestäminen.

1 §. Kansakoulun opetuksessa noudatetaan kouluhallituksen vahvistaman kaavan mukaan valmistettua opetussuunnitelmaa, jossa määrätään koulun lukujärjestys, oppikirjat ja oppiennätykset. Maalaiskoululle on opetussuunnitelma johtajan yhteistoimin muiden opettajain kanssa laadittava, johtokunnan hyväksyttävä ja tarkastajan vahvistettava. Kaupunkikoululle se valmistetaan ohjesäännön määräämässä järjestyksessä. Opetussuunnitelma voidaan muuttaa samassa järjestyksessä kuin se on tehty.

2 §. Opetuksessa käytettäköön vain kouluhallituksen hyväksymiä, opetussuunnitelmassa määrättyjä oppi- ja lukukirjoja. Kuitenkin voidaan tarkastajan luvalla opetussuunnitelmassa määrätä jatko-opetuksessa käytettäväksi oppi- ja lukukirjoina muitakin sopivia teoksia, kun tarkoitukseen soveltuva kouluhallituksen hyväksymää kirjaa ei ole ja kun erikoiset syyt sitä vaativat.

Kouluhallitus hyväksyköön uuden oppi- tai lukukirjan käytettäväksi ainoastaan, jos se on tarpeen vaatima ja jos se edeltäjiinsä verraten sisältää huomattavan ja olennaisen edistyksen tai kasvatusopilliselta kannalta mielenkiintoisen parannusyrityksen.

3 §. Kun oppilaan edusmies, joka haluaa oppilaan uskonnonvapauslain 8 §:n nojalla vapautettavaksi koulun uskonnonopetuksesta, on tehnyt siitä mainitun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen 6 §:n mukaisen ilmoituksen koulun johtajalle, on tämän ilmoitettava asia johtokunnalle, joka vapauttakoon oppilaan sanotusta opetuksesta.

4 §. Kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista annetun lain 4 §:n 2 momentissa säädettyä uskonnonopetusta vähintään kahdekskymmenen nousevalle oppilasvähemmistölle annettakoon johtokunnan toimesta sanotun lain 5 §:ssä säädetyn tavoin yhtä monta viikkotuntia kuin enemmistöllä on uskonnonopetusta.

Uskonnollinen yhdyskunta, joka haluaa järjestää tunnustuksensa mukaista uskonnonopetusta edelläsanottua pienemmälle oppilasvähemmistölle, hankkikoon kouluhallituksen hyväksymisen opetuksen järjestämiselle ja sopikoon hyvissä ajoin johtokunnan kanssa opetuksen antamisen ajasta ja paikasta. Jos yhdyskunta haluaa eduskunnan ehkä osoittamista varoista avustusta sanottuun tarkoitukseen, pyytäköön sitä kouluhallitukselta ilmoittaen, minkä koulujen oppilaille ja kuinka monelle kussakin koulussa tätä opetusta aiotaan antaa. Kouluhallitus voi myöntää avustusta korkeintaan opettajan ylituntien korvauksen perusteita vastaavan määrän.

Oppilaille, yhdelle tai useammalle, jotka uskonnonvapauslain nojalla on vapautettu koulun uskonnonopetuksesta ja jotka eivät 1 ja 2 momentissa sanotuina tavoin koulussa tai sen ulkopuolella nauti tunnustuksensa mukaista uskonnonopetusta, määrättäköön joku koulun opettaja antamaan opetusta uskonnon historiassa ja siveysopissa vähintään yhtä viikkotuntia vastaavana aikana. Johtokunnan on tästä opetuksesta kuitenkin vapautettava oppilas, joka todistettavasti jollakin muulla tavoin nauttii asianomaisen uskonnollisen yhdyskunnan hyväksymää uskonnonopetusta vähintään yhtä viikkotuntia vastaavana aikana.

5 §. Milloin johtokunta paikkakunnalla, jonka pääelinkeino ei ole maanviljelys, päättää vaihtaa maatalouden opetuksen johonkin paikkakunnan elinkeinoelämää lähemmin vastaavaan opetukseen, tulee sen hyvissä ajoin ennen lukuvuoden alkua hankkia päätökselleen ja noudatettavaksi aiotulle opetussuunnitelmalle tarkastajan vahvistus.

Samoin on meneteltävä, milloin kahdella ylimmällä luokalla halutaan opetettavaksi vapaaehtoista ainetta.

6 §. Kaupungin, kauppalan ja taajaväkisen yhdyskunnan paikallisen jatko-opetuksen tuntimäärä sekä koulu-aika on oppivelvollisuuslain säätämässä rajoissa määrättävä kansakouluohjessaännössä.

7 §. Koulun enemmistön uskonnonopetuksesta vapautetuille oppilaille 4 §:n 1 ja 3 momentin mukaan annettavaa opetusta annettakoon kaikille yhteisesti, kuitenkin niin ettei yhdessä opeteta enempää kuin viittäkymmentä oppilasta eikä useampaa kuin neljää vuosiluokkaa.

Jatko-opetusta annettakoon niinkään yhdessä korkeintaan viidellekymmenelle oppilaille, kuitenkin niin ettei oppilasmäärä käsi-

töissä eikä kotitaloudessa yleensä ylitä kahtakymmentäviittä eikä ruuanlaitossa kahtatoista kutakin käytettävänä olevaa hellaa kohti.

8 §. Yläkoulussa ja jatko-opetuksessa on tyttö- ja poikaoppilaita opetettava erikseen käsitöissä ja, milloin se tarpeelliseksi katsotaan, voimistelussa.

9 §. Jos 4 §:n 3 momentin tai 5 §:n edellyttämän opetuksen tahi jatko-opetuksen vuoksi taikka muusta syystä ylä- tai supistetun koulun opettajan viikkotuntimäärä nousisi yli kolmenkymmenen kahden eikä hän halua ottaa niin suurta viikkotuntimäärää hoidettavakseen, on jonkin soveliaimmaksi katsottavan aineen opetus annettava alakoulun opettajan hoidettavaksi tai, ellei se ole mahdollista, järjestettävä tuntiopettajan toimeksi. Johtokunta voi myös tarkastajan suostumuksella kiinnittää jatko-opetukseen opettajia koulun ulkopuolelta, mutta tulee koulun johtajan siinäkin tapauksessa johtaa jatko-opetusta.

10 §. Kansakoulussa on pidettävä päiväkirjaa, johon jokaisella opetustunnilla merkitään tunnilla käsitelty opetusaine ja sen kohta sekä poissaolevien oppilaiden nimet.

II L u k u.

Oppilaat.

11 §. Oppivelvollisuuslain täytäntöönpanoasetuksen 2 §:ssä määrätynä ilmoittamispäivänä koulun opettajain on toimitettava kouluun ilmoittautuneiden kirjoihin merkintä sekä kuulustelu, mikäli se on tarpeen.

Oppilaista on pidettävä luetteloa kouluhallituksen antamien määräysten mukaan.

12 §. Alakoulun ensimmäiselle luokalle älköön yleensä otettako lasta, joka ei viimeistään sen kalenterivuoden loppuun mennessä, jona lukuvuosi alkaa, ole täyttänyt 7 vuotta, älköönkä toiselle luokalle tai yläkoulun luokille lasta, jonka ikä ei olisi vastaavasti korkeampi. Älköön kansakoulun oppilaaksi otettako muuten kuin erikoisista syistä pyrkijää, joka jo on täyttänyt 15 vuotta.

13 §. Kunkin lukukauden työajan lopussa on oppilaan lukukauden aikana osoittama käytös sekä huolellisuus ja tarkkaavaisuus ynnä tiedot ja taidot eri aineissa arvosteltava ja merkittävä 11 §:ssä mainittuun luetteloon sekä hänelle annettavaan lukukausitodistukseen. Jatko-opetuksessa voidaan oppilaiden arvostelu ja lukukausitodistuksen antaminen, milloin tarkoituksenmukaiseksi katsotaan, jättää syyslukukaudella toimittamatta.

Oppilaalle, joka päästetään ylä- tai supistetusta koulusta, annetaan päästötodistus. Päästötodistuksen kaksoiskappale on säilytettävä koulun arkistossa.

Oppilaalle, joka on kaksi vuotta ottanut osaa jatko-opetukseen, annetaan todistus tämän täydellisestä suorittamisesta.

Milloin oppilas eroaa kansakoulusta, ennenkuin hänelle voidaan antaa päästötodistus, tai jatko-opetuksesta, ennenkuin hän on sen

täydelleen suorittanut, annettakoon hänelle, jos hän tai hänen huoltajansa sitä pyytää, erotodistus.

14 §. Oppilaan tulee noudattaa kuria ja järjestystä sekä käyttäytyä siivosti ja moitteettomasti niin koulussa kuin sen ulkopuolellakin.

Jos oppilas on tottelematon tai käyttäytyy sopimattomasti taikka on tehtävissään huolimaton tai laiska, voi asianomainen opettaja rangaista häntä nuhteilla, paikallaan seisottamisella, luokasta poistamisella, kotimuistutuksella tai yhtäjaksoisesti korkeintaan kaksi tuntia kestäväällä jälki-istunnolla sekä johtokunta, jos oppilas ei ole oppivelvollinen, väliaikaisella koulusta erottamisella korkeintaan kolmeksi kuukaudeksi.

Oppilaan, joka ei ole koulun eikä kodin kurinpitokeinoin ojennettavissa, voi johtokunta erottaa pysyväisesti koulusta, ellei hän ole oppivelvollinen. Viimeksimainitun suhteen on meneteltävä, kuten oppivelvollisuuslaissa ja sen täytäntöönpanoasetuksessa säädetään; kuitenkin johtokunta voi, ilmoitettuaan lapsen sanotussa tarkoituksessa viralliselle syyttäjälle, pidättää hänet koulunkäynnistä, kunnes hänen suhteensa vireillepantu asia on lopullisesti ratkaistu.

III L u k u.

Johtokunta.

15 §. Kansakoulun johtokuntaan valitsee kunnanvaltuusto, etupäässä oppilaiden vanhemmista, kuusi koulun parasta harrastavaa henkilöä, joiden toimiaika kestää kolme vuotta kerrallaan. Kun jäsen eroaa ennen toimiajan päättymistä, on täytevaali toimitettava.

Johtokuntaan kuuluu lisäksi seitsemäntenä jäsenenä maalaiskunnassa koulun johtaja, kaupungissa se opettaja, jonka kaikki virassa olevat opettajat kalenterivuositain siihen tehtävään valitsevat. Muulla tavoin alkoon kansakoulunopettaja olko oman koulunsa johtokunnan jäsenenä.

16 §. Johtokunta valitsee vuosittain jäsenistään puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan, joihin toimiin opettajiston edustaja ei kuitenkaan ole vaalikelpoinen.

Taloudenhoitoa sekä pöytäkirjanpitoa ja kirjeenvaihtoa varten johtokunta valitsee joko keskuudestaan tai ulkopuoleltaan taloudenhoitajan ja sihteerin johtokunnan määräämäksi ajaksi. Nämä toimet voidaan antaa saman henkilön hoidettaviksi.

Johtokunta on päätösvaltainen neljän jäsenen läsnäollessa.

17 §. Kahdessa piirissä toimivan alakoulun opettajaa ja opettajanvirkaa koskevat asiat käsitellään kummankin piirin johtokuntien yhteisessä kokouksessa, jonka kutsuu kokoon ja jossa johtaa puhetta iältään vanhempi puheenjohtaja. Kokous on päätösvaltainen, jos siinä on läsnä vähintään kaksi jäsentä kummastakin johtokunnasta.

18 §. Puheenjohtajan kutsusta kokoontuukoon johtokunta niin usein kuin on tarpeen keskustelemaan ja päättämään koulun asioista ja tarkastamaan sen toimintaa.

Maalaiskoulun johtokunnan tulee, huomioonottaen mitä kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista annetun lain 8 §:ssä säädetään johtokunnan velvollisuuksista yleensä:

1) tarkoin seurata opetusta ja koulun toimintaa käymällä kuuntelemassa opetusta sekä olemalla läsnä avajais-, päättäjais- ja muissa koulujuhliissa, niin myös pitää silmällä piirissä asuvien ja oleskelevien lasten koulunkäyntiä, kuten oppivelvollisuuslaissa säädetään;

2) tarkastaa ja hyväksyä 1 §:ssä mainittu opetussuunnitelma ja hyvissä ajoin toimittaa se tarkastajan vahvistettavaksi;

3) tehdä tarpeen vaatiessa esitys uuden opettajanviran perustamisesta tai, opettajiston mieltä kuultuaan, entisen lakkauttamisesta, koulupiirin jakamisesta sekä supistetun koulun muuttamisesta täydelliseksi tai päinvastoin;

4) valita opettajat, käsityönohjaajat, tuntiopettajat ja johtaja sekä päättää nimittämiskirjan antamisesta heille, myöntää heille ero virasta tai toimesta, tehdä esitys, milloin syytä siihen on, heidän pysyttämistään virassa tai toimessa yli laissa säädetyn eroamisiän, niin myös pyydettyessä antaa todistuksia heidän toimessa näyttämästään uutteruudesta ja taidosta sekä niin toimessa kuin sen ulkopuolellakin osoittamastaan käytöksestä;

5) ryhtyä 30 §:ssä säädettyihin kurinpitotoimenpiteisiin;

6) myöntää opettajalle, käsityönohjaajalle ja tuntiopettajalle hyväksyttävien syiden takia virkavapautta ja ottaa sijainen korkeintaan kuukaudeksi sekä, jos pitempää virkavapautta anotaan, lähettää anomus lausuntoineen ynnä ehdotus viran hoidosta tarkastajan käsiteltäväksi, niin myös myöntää opettajalle oikeus hoitaa palkkatuloista sivutointa tai, ellei voi sitä tarkoittavaan anomukseen suostua, jättää lausuntoineen asia tarkastajan ratkaistavaksi;

7) antaa tarkastajalle ne tilastolliset tiedot ynnä kertomukset koulun toiminnasta, mitkä kouluhallitus on annettaviksi määrännyt;

8) katsoa että koulun huoneet ja rakennukset, kalusto ja opetusvälineet sekä kirjastot ovat tarkoituksenmukaisesti hoidetut sekä, jos ne vaativat korjausta tai täydennystä, ryhtyä siinä suhteessa tarpeellisiin toimenpiteisiin;

9) valmistaa vuotuinen tulo- ja menoarvioehdotus ja hoitaa sille hoidettavaksi jätettyjä koulun rahavaroja ja omaisuutta sen mukaan kuin kunnallislaissa ja vahvistetuissa ohjesäännöissä säädetään; sekä

10) yleensä joka suhteessa valvoa koulun oikeutta ja etua sekä järjestää ja ohjata koulun toimintaa.

Kaupunkikoulun johtokunnan tehtävät ovat soveltuvilta kohdin samat. Kuitenkin 6 kohdassa mainitun korkeintaan kuukauden virkavapauden myöntäminen ja 7 kohdassa mainittujen kertomusten antaminen kuuluvat kaupungissa tarkastajan tehtäviin.

Johtokunnan pöytäkirjat ynnä muut koulutyössä tarpeelliset arkistoon kuuluvat asiakirjat säilytettäväksi koululla, ellei johtokunta toisin määrää.

IV L u k u.

Opettajat.

19 §. Kansakoulussa on opettajanvirkoja sekä tuntiopettajan ja käsityönohjaajan toimia.

Opettajanvirat ovat joko alakansakoulun tai yläkansakoulun opettajanvirkoja. Viimemainittuihin kuuluvat, paitsi ylä- ja supistetun koulun opettajanvirat, ne vakinaiset virat, jotka katsotaan tarpeellisiksi päiväkouluna toimivien jatkoluokkien opetuksessa ja joissa opetusvelvollisuus on vähintään 24 tuntia viikossa, sekä oppivelvollisuuslain 24 §:ssä mainittu veiston ja piirustuksen opettajan virka.

Opettajanvirkoja hoitavat valtakirjan saaneet tai koetteeksi otetut viranhaltijat, väliaikaisiksi otetut opettajat taikka näiden säädetyllä tavalla hyväksytyt sijaiset.

Tuntiopettajan ja käsityönohjaajan tointen hoitajat ovat joko pysyväisiä toimenhaltijoita tai väliaikaisesti korkeintaan yhdeksi lukuvuodeksi otettuja taikka sijaisiksi hyväksytyjä.

Kunnanvaltuusto voi, milloin katsoo syytä olevan, päättää, että johonkin ylä- tai supistetun koulun opettajanvirkaan, joka ei ole oppivelvollisuuslain 24 §:ssä mainittu virka, on yhdistettävä velvollisuus opettaa joko poikien tai tyttöjen käsitöitä.

20 §. Kelpoisuuden suomenkielisen alakansakoulun opettajanvirkaan tuottaa päästötodistus suomenkielisestä valtion ala- tai yläkansakouluseminaarista, suomenkielisen yläkansakoulun opettajanvirkoihin päästötodistus viimeksimainitusta seminaarista, ruotsinkielisen kansakoulun opettajanvirkoihin taas päästötodistus vastaavista ruotsinkielisistä seminaareista.

Muunkielisen koulun opettajanvirkoihin vaaditaan päästötodistus senkielisestä valtion seminaarista, jota kieltä koulussa opetuskielen ohella opetetaan, ynnä koulun opetuskielen riittävä taito.

Ylä- tai supistetun koulun opettajanvirkaan, johon kuuluu tai johon on yhdistetty velvollisuus opettaa joko poikien tai tyttöjen käsitöitä, vaaditaan kelpoisuusehtona lisäksi, että opettajalla on kelpoisuus myös virkaan kuuluvan käsityön opettamiseen. Supistetun koulun opettajalta vaaditaan niinkään, että hän on laulutaitoinen.

Kelpoisuuden kaupungin yläkoulun laulunopettajanvirkaan tuottaa myös asianomaisen yliopistonopettajan todistus perinpohjaisesta taidosta opetusaineessa ynnä koulunkielisen normaalilyseon tai seminaarin asianomaisen aineen opettajan todistus käytännöllisestä kyvystä opetuksen antamiseen koulun kielellä.

Kaupunkikoulun kotitaloudenopettajan virkaan on kelpoinen myöskin se, joka on saanut päästötodistuksen valtion kotitalousopettajaopiston kotitalouden opettajaosastosta taikka vastaavasta kouluhallituksen valvonnan alaisesta laitoksesta.

Kelpoisuuden käsityönohjaajan toimeen tuottaa asianomaisen seminaarinlehtorin tai opettajattaren taikka kouluhallituksen määrämän muun pätevän henkilön antama todistus siitä, että haki-

jalla on tarpeelliset tiedot ja käytännöllinen taito aineessa sekä kyky antaa opetusta koulun kielellä.

Väliaikaiseksi, viransijaiseksi ja tuntiopettajaksi voidaan tarpeen vaatiessa ottaa henkilö, joka, vaikkakaan ei täytä edellä säädettyjä kelpoisuusehtoja, on viran hoitamiseen sopiva.

21 §. Avoin opettajanvirka on, paitsi kun se tarjotaan opettajalle, jonka virka on lakkautettu, johtokunnan viipymättä julistettava haettavaksi koulun kieliseen viralliseen ja johonkin muuhun lehteen pantavalla ilmoituksella vähintään kahdenkymmenen ja enintään kolmenkymmenen päivän kuluessa. Ilmoituksen tulee olla kummassakin lehdessä vähintään neljätoista päivää ennen hakuajan päättymistä. Muun kuin suomen- tai ruotsinkielisen koulun virka on julistettava haettavaksi joko suomen- tai ruotsinkielisissä lehdissä sen mukaan, kumpaa kieltä koulussa opetuskielen ohella opetetaan.

Avoimen tuntiopettajan ja käsityönohjaajan toimen sekä, kiireellisissä tapauksissa, väliaikaisesti täytettävän opettajanviran tarjotkoon johtokunta haettavaksi muullakin tarkoituksenmukaisesti katsottavalla tavalla.

Hakijan on hakemukseensa liitettävä mainetodistus, kelpoisuustodistus ja, jos hän on kansakoulun palveluksessa, johtokunnan kuluvana kalenterivuonna antama todistus hänen opettajatoimestaan ja käytöksestään joko alkuperäisinä tai oikeaksi todistettuina jäljennösinä sekä kahden luotettavan henkilön oikeaksi todistama, kouluhallituksen vahvistaman kaavan mukainen ansioluettelo.

22 §. Heti hakuajan päätyttyä on johtokunnan, ellei se pääätä tehdä esitystä viran tai toimen uudelleen haettavaksi julistamisesta, toimitettava vaali ottamalla huomioon kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista annetun lain 9 §:n säännökset.

Päätöksensä on johtokunnan heti ilmoitettava tarkastajalle ja ilmoitukseensa liitettävä ote vaalitulaisuudessa laaditusta pöytäkirjasta, johon on otettu jäljennös hakuilmoituksesta ja merkitty, minä päivinä ilmoitus on julkaistu, taikka selonteko siitä, miten virka tai toimi on haettavaksi tarjottu, sekä kaikki hakemuskirjat.

Valittuaan pysyvän käsityönohjaajan tai tuntiopettajan on johtokunnan asiakirjoihin lisäksi liitettävä 24 §:ssä säädetty johtokunnan puolesta allekirjoitettu toimikirja, jonka tarkastaja, sittenkuin vaali on vahvistettu, allekirjoittaa ja palauttaa johtokunnalle annettavaksi asianomaiselle.

23 §. Kun tarkastaja on vahvistanut johtokunnan toimittaman vaalin, on hänen viipymättä annettava päätöksestään tieto koulun johtokunnalle ja, jos kysymyksessä on opettajanvirka, ilmoitus viralliseen lehteen. Jollei hän heti voi vaalia hyväksyä, on hänen esittäen muistutustensa tarkat perusteet, vaadittava johtokunnan selitys sekä, ellei hän selityksen saatuaan katso voivansa vaalia vahvistaa, alistettava asia kouluhallituksen ratkaistavaksi ja annettava tästäkin toimenpiteestä tieto johtokunnalle.

Milloin johtokunta on päättänyt esittää viran tai toimen uudelleen haettavaksi julistamista, on tarkastajan viipymättä ilmoi-

tettava johtokunnalle, antaako hän siihen suostumuksensa, ja tulee johtokunnan suostumuksen saatuaan heti julistaa virka tai toimi tavallisessa järjestyksessä uudelleen haettavaksi, mutta muussa tapauksessa viipymättä toimittaa vaali ja menetellä niinkuin 22 §:ssä on säädetty.

Heti kun vaaliasia on lopullisesti ratkaistu, tulee tarkastajan kutsua virkaan määrätty sitä laillisena aikana hoitamaan sekä, jos tämä on toisen koulun palveluksessa, ilmoittaa asia myös sen koulun johtokunnalle.

24 §. Opettajalle annetaan nimittämiskirjana valtakirja. Pysyväisesti toimeen otetulle käsityönohjaajalle ja muulle tuntiopettajalle annetaan toimikirja. Nimittämiskirjojen kaavat vahvistaa kouluhallitus.

Kun opettaja on lainmääräämään koeajan palvelut, on johtokunnan viipymättä otettava ratkaistavaksi, onko opettajalle annettava valtakirja, sekä alistettava päätöksensä tarkastajan vahvistettavaksi ja alistukseensa liitettävä ote pöytäkirjastaan sekä, jos päätös on myönteinen, vahvistetun kaavan mukaan laadittu ja johtokunnan puheenjohtajan allekirjoittama valtakirja, jonka tarkastaja, jos hän yhtyy johtokunnan päätökseen, allekirjoittaa ja palauttaa johtokunnalle annettavaksi asianomaiselle. Jos tarkastaja taas vahvistaa johtokunnan kielteisen päätöksen, on hänen kirjallisesti ilmoitettava päätöksensä johtokunnalle, jonka tulee viipymättä antaa se tiedoksi asianomaiselle opettajalle ja siihen merkitä, milloin tiedoksianto on tapahtunut.

Ellei tarkastaja katso voivansa yhtyä johtokunnan päätökseen, alistakoon asian kouluhallituksen ratkaistavaksi.

Opettajalle, joka kansakoululaitoksen kustannuslain 23 §:n mukaisesti vakituisesti siirretään toiseen virkaan samassa kunnassa, annetakoon valtakirja uuteen virkaan heti siirrettäessä, jos hänellä on valtakirja lakkautettuun virkaan, mutta muuten vasta sitten, kun hän lakkautetussa ja uudessa virassa yhteensä tulee palvelleeksi kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista annetun lain 10 §:ssä säädetyn koeajan. Viimeksimainitussa tapauksessa johtokunnan on ennen päätöksen tekoa hankittava lausunto siltä johtokunnalta, jonka alaisena opettaja aikaisemmin on koeaikaansa palvelut, ja tämä lausunto on asiakirjojen mukana tarkastajalle toimittettava.

25 §. Koulun johtajan valitsee johtokunta piirin opettajiston mieltä kuultuansa yleensä yläkoulun vakinaisista tai koivuosilla olevista opettajista kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Milloin koulussa on vain yksi opettaja, on hän ilman vaalia johtajana pidettävä.

Milloin johtajaksi on valittu opettaja, joka edellisenä toimikautena ei ole johtajana ollut, taikka milloin vaali ei ole ollut yksimielinen, on se alistettava tarkastajan vahvistettavaksi ja asiassa meneteltävä niinkuin opettajanvaalin vahvistamisesta on säädetty.

Johtajan tehtävät ja velvollisuudet määritellään kouluhallituksen antamassa johtosäännössä.

26 §. Koevuosille valittu kansakoulunopettaja, jolta johtokunta ja tarkastaja yksissä neuvoin ovat kieltäneet valtakirjan, voi saattaa asian kouluhallituksen tutkittavaksi kirjallisin valituksin kolmenkymmenen päivän kuluessa tarkastajan päätöksestä tiedon saatuaan.

Tarkastajan päätökseen, jolla johtokunnan toimittama kansakoulunopettajan, käsityönohjaajan, tuntiopettajan tai johtajan vaali on vahvistettu, älköön valittamalla muutosta haettako. Joka tahtoo kannella siitä, että johtokunta tai tarkastaja ovat tällaista vaaliasiaa käsitellessään siten virheellisesti menetelleet, että vaali tai sen vahvistamista koskeva päätös sen vuoksi olisi poistettava, tehkөөn kantelun kirjallisesti kouluhallitukselle kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä, kuin päätös opettajan vaalia koskevassa asiassa on virallisessa lehdessä julkaistu taikka asianomainen on saanut tiedon muunlaista vaalia koskevasta tarkastajan vahvistuspäätöksestä. Kouluhallitus voi, jos katsoo syytä olevan, kieltää päätöksen täytäntöönpanon, kunnes kantelu on lopullisesti ratkaistu.

27 §. Ennenkuin kunnanvaltuusto lopullisesti ratkaisee kysymyksen opettajanviran lakkauttamisesta, tulee sen, ellei asianomainen johtokunta ole tehnyt esitystä 18 §:n 2 momentin 3 kohdassa säädetyllä tavalla, vaatia asiasta koulun johtokunnan ja opettajain lausunnot.

Kaksi- tai useampiopettajaisessa ylä- tai alakoulussa on lakkautettava ensi sijassa avoin opettajanvirka ja, ellei sellaista ole, se virka, jonka haltija ilmoittaa lakkauttamiseen suostuvansa, mutta muussa tapauksessa kouluun viimeksi valitun opettajan virka. Kuitenkin saakoon kouluhallitus, sen vuoksi että kaksi- tai useampiopettajaiseksi jäävän yläkoulun kaikki opettajat tai suuri enemmistö muuten tulisi olemaan samaa sukupuolta, antaa suostumuksensa siihen, että näistä säännöistä poiketaan. Kouluhallituksen tällaista asiaa koskevaan päätökseen älköön muutosta haettako.

28 §. Opettajan, pysyvällisen käsityönohjaajan ja tuntiopettajan laillinen lähtö- ja tuloaika on elokuun 1 päivä. Älköön päätöstä, jolla opettaja koeajaksi on virkaan valittu tai siirretty saman kunnan toiseen opettajanvirkaan vakinaiseksi tai koeajaksi, valtakirja häneltä kielletty taikka virka lakkautettu, pantako täytäntöön, ennenkuin seuraavan elokuun 1 päivänä sen jälkeen, kun päätös on asianmukaisesti vahvistettu, tai, milloin siitä on valitus-oikeus, kun päätös on saanut lainvoiman.

29 §. Älköön opettaja, joka hakemuksensa perusteella on virkaan valittu, ilman johtokunnan ja tarkastajan suostumusta jääkö säädettynä aikana siihen astumatta, älköön myöskään omavaltaisesti ja hyväksytyä sijaista hankkimatta jättäkö virkaansa kesken lukuvuotta. Jos sellaista tapahtuu, on asia ilmoitettava kouluhallitukselle, joka antakoon asianomaisen tarkastajan välityksellä hairahtuneelle nuhteet. Ne on merkittävä sen johtokunnan pöytäkirjaan, jonka alaisena opettaja palvelee, ja siihen todistukseen, joka tästä koulusta opettajalle paikan hakemista varten annetaan.

Ilman johtokunnan tai tarkastajan lupaa älköön opettaja ottako

lukukauden aikana hoitaakseen palkkatuloista sivutointa, josta hänellä on lupa kieltäytyä.

30 §. Jos opettajanviran tai pysyväisen toimen haltija osoittaa leväperäisyyttä virassaan taikka antaa elämässään tai käytöksessään oppilaita kohtaan syytä tyytymättömyyteen, antakoon koulun johtokunta taikka kansakouluntarkastaja hänelle muistutuksen, joka on merkittävä johtokunnan pöytäkirjaan.

Milloin asianomainen ei ota muistutuksesta ojentuakseen taikka jos asianhaarat ovat raskauttavat, tulee tarkastajan asia tarkasti pöytäkirjaa pitäen tutkia ja sen jälkeen, jos aihetta on, häntä vastaan nostaa syyte koulun johtokunnassa, joka asianomaista kuulutuaan voi tuomita hänen joko varotukseen, erotettavaksi johtajan toimesta, jos hän on johtaja, taikka virasta väliaikaisesti erotettavaksi enintään kuudeksi kuukaudeksi ja sen ohessa tältä ajalta menettämään virkaan kuuluvan rahapalkan. Päätös valitusosotuksineen kirjoitettakoon johtokunnan pöytäkirjaan ja annettakoon opettajalle tiedoksi johtokunnan edessä tahi kirjallisesti.

Johtokunnan 2 momentissa mainittuun päätökseen tyytymätön saa siihen hakea muutosta valituksin kouluhallitukselta kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan. Kouluhallituksen päätöksestä saa siihen tyytymätön valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan.

Opettajanviran ja pysyväisen toimen haltijan viraltapanosta kurinpitotoimin, virantoimituksesta pidättämisestä ja virasta vapauttamisesta ruumiinvian taikka vähentyneiden ruumiin- tai sielunvoimien takia, on voimassa mitä siitä on erikseen säädetty.

31 §. Opettajan kuoltua saakoot hänen oikeudenomistajansa: hänen aviopuolisonsa, lapsensa, vanhempansa, sisarensa taikka veljensä, jotka virkaa varten hankkivat ja palkkaavat johtokunnan ja tarkastajan hyväksymän sijaisen, nauttia virkaa seuraavat palkka-edut seuraavan elokuun 1 päivään saakka sekä myös, jos näihin etuihin kuuluu nautinto-oikeus viljeltyyn maahan, koko sen vuoden sadon, paitsi laiduntamisoikeutta elokuun 1 päivän jälkeen.

Elleivät oikeudenomistajat hanki eivätkä palkkaa hyväksytyä sijaista taikka jos opettaja muuten lukuvuoden aikana eroaa virastaan, lakkaa heidän tai hänen oikeutensa virkaa seuraaviin palkka-etuihin, joita vastaan johtokunnan tulee seuraavan elokuun 1 päivään asti ottaa sellainen sijainen, jonka tarkastaja hyväksyy.

V L u k u.

Kansakouluntarkastajat.

32—35 §§. — — — — —

36 §. Maalaiskansakoulujen tarkastajan tulee, huomioonottaen mitä laissa ja asetuksissa sekä kouluhallituksen vahvistamassa johtosäännössä on hänen tehtävistään lähemmin määrätty:

1) tarkastaa piirinsä koulut niin usein kuin se on tarpeellista kiinnittäen huomionsa sekä opetukseen, järjestykseen ja kurinpi-

toon että myöskin kouluhuoneiston, kaluston, kirjastojen ja opetusvälineiden tilaan ja koulun taloudenhoitoon yleensä ynnä koulu-
menojen tilinpitoon sekä tarkastustilaisuuksissa, joihin johtokunta
tai ainakin joku sen jäsenistä on, ellei erikoista estettä ole, kutsuttava,
tehdä huomautuksia ja ehdotuksia havaitsemainsa puutteiden kor-
jaamiseksi ja kunkin lukukauden päätyttyä ja viimeistään ennen
seuraavan lukukauden alkua lähettää kouluhallitukselle vahvistetun
kaavan mukaan laaditut kertomukset lukukauden aikana suoritta-
mistaan tarkastuksista;

2) asianomaisen johtokunnan kanssa yhdessä nimittää opettajat,
käsityönohjaajat ja tuntiopettajat, kuten laissa kansakoulutoimen
järjestysmuodon perusteista ja tässä asetuksessa on säädetty;

3) käsitellä ja ratkaista opettajan, käsityönohjaajan ja tunti-
opettajan kuukautta pitempää virkavapautta tarkoittavat virka-
vapausanomukset, niin myös opettajain hakemukset saada lupa
palkkatuloisen sivutoimen hoitamiseen, milloin johtokunta ei ole
anomukseen suostunut, ynnä muut opettajistoa koskevat asiat,
jotka lakien ja asetusten mukaan kuuluvat hänen käsiteltäväkseen;

4) tarkastaa ja vahvistaa 1 §:ssä mainittu opetussuunnitelma;

5) laatia ja kouluhallituksen määräämänä aikana sille toimittaa
lukuvuosi-ilmoitus kaikista piirinsä kouluista vahvistetun kaavan
mukaan;

6) tarkastaa ja kouluhallitukselle tai tilastolliselle päätoimistolle
toimittaa ne tilastolliset tiedot, jotka kouluhallitus määrää johta-
jien, johtokuntien tai kuntien annettaviksi;

7) kutsua piirinsä opettajat vuosittain kokoukseen keskustele-
maan koulua koskevista kysymyksistä sekä johtaa siinä tapahtuvia
keskusteluja; ja

8) muutoinkin toimittaa kouluhallitukselle ne tiedot ja selvi-
tykset, joita kouluhallitus vaatii.

Kaupungin kansakouluntarkastajan tehtävät ovat soveltuvilta
kohdin samat, lukuunottamatta 1 kohdassa mainittua tarkastus-
kertomuksen antamista sekä 3 kohdassa mainittua virkavapauden
ja sivutoimen hoitamisluvan myöntämistä, josta kaupungissa päät-
tää tarkastajan esityksestä johtokunta.

37 §.

VI L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

38 §. Henkilö, joka ei ole käynyt kansakoulua, mutta haluaa
saada todistuksen siitä, että hänellä on kansakoulun oppimäärää
vastaavat tiedot, ilmoittautukoon siinä tarkoituksessa jollekin
kansakoulunopettajalle, joka sopii kuulustelujen ajasta ja paikasta
kansakouluntarkastajan kanssa ja antaa siitä tiedon asianomaiselle.
Kuulustelun toimittaa opettaja tarkastajan saapuvilla ollessa hä-
nen määräämissään oppiaineissa ja, jos kuulusteltavan tietojen
katsotaan vastaavan kansakoulun oppimääriä, antaa hänelle siitä

vahvistetun kaavan mukaan laaditun todistuksen, johon myöskin tarkastaja kirjoittaa hyväksymisensä.

Miten oppivelvollista lasta, joka saa opetusta muulla tavalla kuin oman piirin koulussa, on kuulusteltava, säädetään oppivelvollisuuslaissa.

39 §. Kullekin koululle on hankittava tarpeellinen kalusto, opetusvälineet, opettaja- ja oppilaskirjastot sekä kaikki muut koulun toiminnalle välttämättömät varusteet, ja on kouluhallituksen asiana antaa, milloin se tarpeelliseksi havaitaan, tarkempia määräyksiä ja ohjeita siitä, mitä ja kuinka paljon niitä on hankittava sekä miten niitä on hoidettava ja käytettävä.

Kaikesta koulun irtaimistosta on pidettävä tarkkaa luetteloa.

40 §. Koulun huoneistoja älköön ilman koulun johtajan ja johtokunnan yhteistä suostumusta käytettävä muihin kuin koulun omiin tarkoituksiin.

41 §. — — — — —

42 §. Yksityisistä kansakouluista olkoon soveltuvilta kohdin voimassa, mitä edellä on kunnallisista kouluista säädetty.

43 §. Kunnallislautakuntain ja kauppalanhallitusten sekä yksityisten kansakoulujen ylläpitäjän on annettava ne koululaitostansa koskevat tiedot, jotka kouluhallitus määrää joko kerran tai määräjain annettaviksi.

44 §. Kouluhallituksen tulee joka viides vuosi kutsua yleisiin kansakoulukokouksiin kaikkien kouluhallituksen alaisten kansanopetuslaitosten opettajat, kansakouluntarkastajat ja johtokuntain jäsenet sekä yliopiston kasvatusopinopettajat, niin myös määrätä kokouksen ohjelma.

Kouluhallitus voi, milloin se tarpeelliseksi katsoo, kutsua kansakoulujentarkastajat neuvottelemaan kansakoulutointa koskevista asioista.

Muista kouluhallituksen tehtävistä kansakoulutoimen yleiseen johtoon ja valvontaan nähden on erikseen säädetty.

45 §. Seminaareista on voimassa, mitä niistä on erikseen säädetty.

46 §. Tällä asetuksella kumotaan kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista annetun lain toimeenpanemisesta toukokuun 31 päivänä 1924 annettu asetus, kansakoulutoimen järjestämisestä Suomen suuriruhtinaanmaassa toukokuun 11 päivänä 1866 annetun asetuksen 1, 4 ja 5 luvun vielä voimassaolevat säännökset, piiritarkastajainvirkein muuttamisesta sääntöpalkkaisiksi viroiksi toukokuun 14 päivänä 1909 annettu asetus sekä kunnallisten alakansakoulujen opettajien kelpoisuudesta heinäkuun 16 päivänä 1921 annetun asetuksen 1 § ja muutetaan viimeksisanotun asetuksen muut säännökset siten, että niissä säädetty kelpoisuus rajoitetaan ainoastaan niihin kouluihin, joiden opetuskieli on sama kuin sen koulun, jossa asianomainen viimeksi vakinaisesti on virkaa hoitanut, sekä niihin vieraskielisiin kouluihin, joissa opetuskielen ohella opetetaan sanottua kieltä, jonka ohessa tällä asetuksella kumotaan kaikki muut sen kanssa ristiriidassa olevat säännökset.

16. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista kesäkuun 8 päivänä 1926 annetun lain 23 §:n muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 17 p:nä 1931.

(Suomen as.-kok. 1931 : 133)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 22)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan täten kansakoululaitoksen kustannuksista kesäkuun 8 päivänä 1926 annetun lain 23 § näin kuuluvaksi:

23 §. Opettajalle, jonka virka lakkautetaan, on maksettava lakkautuspalkka, joka ensimmäisenä vuotena viran lakkauttamisen jälkeen vastaa hänelle virasta maksettua rahapalkkaa ja sen jälkeen kansakoulunopettajalle valtion varoista tämän lain 28 §:n 2 momentin mukaan maksettavan ja opettajalle lakkauttamispäivänä olleiden virkavuosien edellyttämän apurahan määrää. Kuitenkin lakkaa tämä oikeus, kun opettaja valitaan toiseen kansakoulunopettajan virkaan tai tulee valtion viran tai pysyväisen toimen haltijaksi, taikka jollei hän suostu vastaanottamaan samassa kunnassa olevaa vastaavanlaista opettajanvirkaa tai väliaikaisesti, kunnes sellainen virka voidaan tarjota, hänelle soveltuvaa muuta opettajanvirkaa, jonka kunta hänelle tarjoaa.

Siltä ajalta, minä opettaja väliaikaisena hoitaa sanotunlaista virkaa tai tointa, maksettakoon hänelle lakkautuspalkkaa ainoastaan, mikäli se on suurempi kuin tuon viran tai toimen hoitamisesta maksettu palkka.

Lakkautuspalkka maksetaan samoin kuin varsinainen palkkakin. Jollei kunta tarjoa lakkautuspalkalla olevalle opettajalleen avointa opettajanvirkaa, jonka tämä olisi velvollinen vastaanottamaan, eikä myöskään ole hankkinut kouluhallituksen suostumusta siihen, että virka jätetään tarjoamatta, lakkaa kuitenkin kunnan oikeus saada valtion varoista avustusta lakkautuspalkan maksamiseen.

17. Asetus kansakoululaitoksen kustannuksista kesäkuun 8 päivänä 1926 annetun lain täytäntöönpanosta samana päivänä annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 4 p:nä 1931.

(Suomen as.-kok. 1931 : 191)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 23)

Opetusministerin esittelystä muutetaan täten kansakoululaitoksen kustannuksista kesäkuun 8 päivänä 1926 annetun lain täytäntöönpanosta samana päivänä annetun asetuksen 7, 13 ja 14 § näin kuuluviksi:

7 §. Kansakoulunopettaja on oikeutettu ikälisää ja eläkettä varten hyväkseen lukemaan päteväksi tultuaan väliaikaisena opettajana palvelemaansa ajan sekä sellaisen viransijaisuuden, joka on

kestänyt yhtäjaksoisesti vähintään yhden lukukauden ajan, kuitenkin niin, että hänellä ensimmäistä ikälisää myönnettäessä tulee olla valtakirja kansakoulunopettajan virkaan. Niinikään on kansakoulunopettaja sanotussa suhteessa oikeutettu hyväkseen lukemaan sen ajan, minkä hän on, hänen virkansa tultua lakkautetuksi, ollut lakkautuspalkalla.

13 §. Se avustus, minkä kunta, kansakoululaitoksen kustannuslain 15 §:n 2 ja 3 momentin tai 17 §:n mukaan on oikeutettu saamaan kansakoululaitoksensa ylläpitämiseksi, on kunnan tilattava kouluhallitukselta seuraavan tilivuoden alkupuolella, ja suoritetaan tämä avustus sen jälkeen kunnalle lääninrahastosta kouluhallituksen määräyksen mukaan.

Tilaukseen on liitettävä oikeaksi todistettu ote kunnan tileistä sekä sellaiset lisätodisteet ja tiedonannot, jotka kouluhallitus katsoo tarpeellisiksi.

Eriyisestä tilauksesta voi maalaiskunta jo sen vuoden kuluessa, jonka avustuksesta on kysymys, saada sanottuun tarkoitukseen rahamäärän, joka vastaa enintään 75 % siitä, mitä on saatu samaan tarkoitukseen viimeisenä tilivuonna, jolta tilinpäätös jo on tehty. Kaupunkikunnille maksattaa kouluhallitus vastaavan ennakon vuosineljänneksittäin.

14 §. Määrättäessä, onko opettaja, jonka virka on lakkautettu, kansakoululaitoksen kustannuslain 23 §:n mukaan, sellaisena kuin se on huhtikuun 17 päivänä 1931 annetussa laissa, velvollinen vakituisesti vastaanottamaan hänelle samassa kunnassa tarjotun opettajanviran, vaadittakoon, että asianomainen on uuteen virkaan kelpoinen, ja katsottakoon,

1) että lakkautettua yläkansakoulun ja supistetun kansakoulun opettajanvirkaa vastaavat sekä yläkansakoulun että supistetun kansakoulun opettajanvirat,

2) että lakkautettua kiinteän ja kiertävän alakansakoulun opettajanvirkaa vastaavat sekä kiinteän että kiertävän alakansakoulun samoin kuin ylä- ja supistetun kansakoulun opettajanvirat, ja

3) että lakkautettua, oppivelvollisuudesta huhtikuun 15 päivänä 1921 annetun lain 24 §:ssä mainittua piirustuksen ja veiston opettajanvirkaa vastaavat sekä samanlainen piirustuksen ja veiston opettajanvirka että ylä- ja supistetun kansakoulun opettajanvirat.

18. Laki oppivelvollisuudesta 15 päivänä huhtikuuta 1921 annetun lain 11 §:n muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 19 p:nä 1931.

(*Suomen as.-kok. 1931: 214*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan täten oppivelvollisuudesta 15 päivänä huhtikuuta 1921 annetun lain 11 § näin kuuluvaksi:

11 §. Kansakoulupiiriin, jossa asuu erikielistä väestöä, on kunnan niitä oppivelvollisia lapsia varten, joilla on vähemmistön kieli äidinkielenä, perustettava kansakoulu 9 §:ssä mainittujen perusteiden mukaisesti. Sama olkoon laki tällaisiin kahdessa tai useammassa, samaan kuntaan kuuluvassa vierekkäisessä piirissä asuviin lapsiin nähden.

Milloin kunnan erikielinen vähemmistö asuu niin hajallaan, ettei se edellisen momentin mukaan saisi omakielisiä kouluja, kunta on, katsoen sen velvollisuuteen perustaa kouluja vähemmistön lapsia varten, pidettävä yhtenä koulupiirinä.

Jos vähemmistön lasten lukumäärä on niin pieni, ettei koulua heitä varten ole perustettava eikä katsota kuntaa kohtuudella voitavan velvoittaa kustantamaan näille opetusta sillä tavoin, kuin 9 §:n 3 momentissa sanotaan, nämä lapset ovat velvolliset suorittamaan oppivelvollisuutensa väestön enemmistöä varten perustetussa koulussa ja sen kielellä, elleivät heidän huoltajansa, kunnan tai valtion avustuksella tai ilman sitä, huolehdi heidän opetuksensa muulla tavalla.

19. Asetus oppivelvollisuudesta huhtikuun 15 päivänä 1921 annetun lain täytäntöönpanosta heinäkuun 1 päivänä 1921 annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 4 p:nä 1931.

(Suomen as.-kok. 1931 : 192)

Opetusministerin esittelystä muutetaan täten oppivelvollisuudesta huhtikuun 15 päivänä 1921 annetun lain täytäntöönpanosta heinäkuun 1 päivänä 1921 annetun asetuksen 8 ja 10 § näin kuuluviksi:

8 §. Yläkansakoulun viikkotuntimäärä on 30—32. Alakansakoulun viikkotuntimäärä on 24. Supistetun kansakoulun viikkotuntimäärä on sama kuin täydellisen kansakoulun vastaavien asteiden.

10 §. Jatko-opetuksen antaminen käy pakolliseksi, sikäli kuin oppivelvollisuuslain 21 §:ssä mainitussa suunnitelmassa määrätään, täydellisessä kansakoulussa ei kuitenkaan ennenkuin alakansakoulu on piiriin perustettu.

Jos oppivelvollisuuslain 8 §:n mukaista jatko-opetusta sitä ennenkin annetaan, tulee jatko-opetusiässä olevien lasten ottaa siihen osaa, mikäli he saman lain 20 §:n mukaan joutuvat oppivelvollisiksi.

Tämä asetus tulee voimaan elokuun 1 päivänä 1931.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1931. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 4.

Sisällys: 20. Asemakaavalaki, s. 49. — 21. Laki maistraatin kokoonpanosta asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä, s. 67. — 22. Laki eräistä naapurussuhteista helmikuun 13 päivänä 1920 annetun lain 14 §:n muuttamisesta, s. 67. — 23. Laki jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa, s. 68.

20. Asemakaavalaki.

Annettu huhtikuun 24 p:nä 1931. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1931 : 145)

1 Luku.

Kaupungin asemakaava.

Asemakaava, sen tarkoitus ja sisällitys sekä sen hyväksyminen ja vahvistaminen.

1 §. Kaupunki on järjestettävä ja rakennettava vahvistetun asemakaavan mukaan.

Sellaiselle osalle kaupunkialuetta, jota ei ole ennen otettu asemakaavaan, on asemakaava vahvistettava sitä mukaa, kuin kaupungin kehitys vaatii.

Asemakaava tehtäköön kaupunkialueelle siitä riippumatta, onko maa kaupungin omaa vai kuuluuko se muille. Asemakaavan oikeusvaikutukset valtion maahan ovat samat kuin yksityiseen maahan, mikäli ei erikoistapauksissa ole toisin säädetty.

2 §. Asemakaava on laadittava vallitsevien luonnonsuhteiden ja paikallisten olosuhteiden mukaan sekä sillä tavoin, että alue tulee sopivasti käytetyksi ja että yhtenäistä ja hyvää rakennustapaa edistetään. Sen tulee tyydyttää liikenteen, terveellisuuden, tulenvarmuuden ja kauneusaistin vaatimukset sekä yhdyskunnan tilantarve niihin erilaisiin tarkoituksiin, joita yhdyskunnan kehitys edellyttää. Asemakaavaa muodosteltaessa on kauneusarvoja ja kulttuurimuistomerkkejä sekä miellyttäviä maisemakuvia suojeltava ja säilytettävä. Lisäksi on asemakaavaa laadittaessa vallitsevat maanomistusolot mikäli mahdollista huomioonotettava sekä tarpeellista huomiota kiinnitettävä siihen, etteivät kustannukset asemakaavan toteuttamisesta käy kovin rasittaviksi ja ettei yksityistä kiinteistönomistajaa rasiteta rajoituksilla, jotka voidaan katsoa kohtuuttomiksi ja jotka asemakaavalle asetettavia vaatimuksia olennaisesti syrjäyttämättä voidaan välttää.

Erityisesti on katsottava, että puistoja ja muita yleisiä istutuksia sekä yleisiä leikki- ja urheilupaikkoja järjestetään riittävästi kaupun-

gin eri osiin ja ettei näihin tarkoituksiin jo aikaisemmin varattua alaa ilman pakottavia syitä supisteta.

3 §. Asemakaavan tulee perustua tarkkaan karttaan ja on siinä

1) osoitettava sen alueen rajat, jolla asemakaava on voimassa, sekä siihen sisältyvien eri alueiden rajat ja ne tarkoitukset, joihin nämä alueet on aiottu käytettäväksi, kuten

a) *rakennuskorttelit ja yleisiä rakennuksia varten varatut paikat;*

b) kadut, torit, puistot, istutukset ja yleistä liikennettä varten tarkoitettut muut alueet (*katumaa*);

c) alueet, jotka on varattu leikkejä, urheilua ja muita sellaisia tarkoituksia varten (*urheilupaikat*);

d) erityisiin liikennetarkoituksiin varatut alueet, kuten rautatie- ja raitiotiealueet, ajoneuvojen sijoituspaikat, vesitiet, satama-alueet sekä ilmailuasemat (*liikennealueet*);

e) alueet, jotka on tarkoitettu yleistä vaaraa tuottaville laitoksille, kuten korkeajännityssähköjohdoille, ampumaradoille ja tulenvaarallisten aineiden varastoille (*vaara-alueet*);

f) *hautausmaat ja*

g) *vesialueet; sekä*

2) osoitettava *korkeussuhteet ja kiintopisteet*, mikäli se tarpeelliseksi katsotaan, sekä mahdollisuudet veden poisjohtamiseen; niin myös

3) annettava muut tarpeelliset määräykset asemakaava-alueen käyttämisestä, kuten rakennuskorttelien käytöstä ja erityisten alueiden varaamisesta ainoastaan määrätynlaisille rakennuksille; tontille rakennettavien rakennusten luvusta ja rakennukseen järjestettävien huoneistojen suurimmasta sallitusta lukumäärästä; rakennusaineista, rakennusten julkisivuista ja ääriviivoista; pihamaasta, rakennusten asemasta ja tontin rakennusalasta, rakennusten korkeudesta ja kerrosten lukumäärästä; rakennuslinjoista ja rakennusrajoista sekä korttelin määrättyihin osiin kohdistuvista rakennuskielloista tai -ehdoista; läpikulkuaukon järjestämisestä rakennukseen; velvollisuudesta järjestää ja ylläpitää istutuksia tonttimaalla, jota ei ole tarkoitettu rakennettavaksi, sekä aitauksen laadusta (*asemakaavamääräykset*).

4 §. Asemakaavan ynnä siihen kuuluvat määräykset hyväksyy kaupunginvaltuusto. Päätös siitä on, tullakseen voimaan, alistettava valtioneuvoston vahvistettavaksi. Jos valtioneuvosto tällöin katsoo asemakaavan jossakin kohdin senlaatuiseksi, ettei sitä voida muuttamatta vahvistaa, on se siltä kohdin tai kokonaan jätettävä vahvistamatta.

Asemakaavaa, joka vanhastaan on olemassa taikka ennen tämän lain voimaantulemista vahvistettu, on edelleen noudatettava, kunnes se on muutettu tämän lain säätämässä järjestyksessä.

Jakosuunnitelmaa, jonka kaupunginvaltuusto on vuokralle annettavaa kaupungin maata varten hyväksynyt, ei ole katsottava asemakaavaksi.

5 §. Ennenkuin kaupunginvaltuusto hyväksyy asemakaavan, on ehdotus asetettava julkisesti nähtäväksi sekä suotava niille, joiden etua asemakaava saattaa koskea, tilaisuus antaa siitä lausuntonsa.

Asmechicoratahi 24. 4. 1931

3 ♂ ad).

Asemakaavaehdotuksen julkipanosta on ilmoitettava, niinkuin kunnalliset ilmoitukset asianomaisessa kaupungissa julkaistaan. Julkipanosta on annettava tieto kirjallisella ilmoituksella sellaiselle asemakaavoitettavaan alueeseen kuuluvan maan omistajalle ja haltijalle, jonka kotipaikka on toisessa, henkikirjassa mainitussa taikka muuten tunnetussa paikkakunnassa valtakunnan alueella, niin myös kaupungille taikka sellaiselle muulle yhdyskunnalle, jossa asemakaava tai rakennussuunnitelma on voimassa ja johon asemakaavoitettu alue rajoittuu.

Sellainen ilmoitus on katsottava tulleen asianomaisen tietoon, jos se on vähintään kahta viikkoa ennen julkipanoa kirjoihin merkittynä annettu postissa kuljetettavaksi.

Ehdotuksesta on hankittava terveydenhoito- ja palolautakuntien lausunnot.

6 §. Mitä 4 ja 5 §:ssä on säädetty asemakaavan hyväksymisestä ja vahvistamisesta, noudatettakoon myöskin asemakaavaa muutettaessa. Pienehkön muutoksen, joka ei käsitä olennaista poikkeusta voimassaolevasta asemakaavasta, voi kuitenkin kaupunginvaltuusto lopullisesti vahvistaa, milloin asianomaiset maanomistajat ovat sellaisen muutoksen hyväksyneet, mutta on kaupunginvaltuuston päätöksestä, sittenkun se on saanut lainvoiman, annettava tieto valtioneuvostolle.

Asemakaavantakaiset määräykset.

7 §. Jos asemakaavan ulkopuolella olevaa kaupunkialuetta varten tarvitaan määräyksiä maan käyttämisestä, on sellaisia annettava.

Tällaiset asemakaavantakaiset määräykset voivat koskea alueen tai sen osan käyttöä pääasiallisesti erityisiin rakennustarkoituksiin, kuten asuntoja tai teollisuuslaitoksia varten; ulospääsytieta tai veden poisjohtamista rakennuspaikalta; rakennuksen asemaa sekä sitä osaa rakennuspaikasta, joka on jätettävä rakentamatta; rakennustapaa ja vähintä välimatkaa rakennuksesta tiehen; sekä muuta sellaista, mikä voidaan katsoa tarpeelliseksi sopivan ja hyödyllisen rakennustoiminnan edistämiseksi sekä vastaisen asemakaavan toteuttamisen helpottamiseksi.

Asemakaavantakaisten määräysten hyväksymisestä, vahvistamisesta ja muuttamisesta on voimassa, mitä edellä on asemakaavasta säädetty.

Tonttijako.

8 §. Rakennuskortteliin kuuluva maa, jota ei ennen ole tontteihin jaettu, on niihin jaettava, milloin maanomistaja sitä pyytää tai kaupunginvaltuusto havaitsee sen tarpeelliseksi.

Tonttijaossa on laadittava tonttijakokartta, jonka tulee osoittaa jaettava alue sekä miten jako on toimitettu.

9 §. Rakennuskorttelien jaon tontteihin hyväksyy kaupunginvaltuusto. Tonttijakoa koskeva päätös on, tullakseen voimaan, alistettava valtioneuvoston vahvistettavaksi.

Sama olkoon laki tonttijaon muutoksesta. Kuitenkin voi kaupunginvaltuusto lopullisesti vahvistaa pienehkön muutoksen, joka ei olenaisesti poikkea voimassaolevasta jaosta, milloin asianomaiset maanomistajat ovat sellaisen muutoksen tarpeellisuudesta yhtä mieltä, mutta on kaupunginvaltuuston päätöksestä, sittenkun se on saanut lainvoiman annettava tieto valtioneuvostolle.

Tonttijako voidaan, milloin se sopivaksi katsotaan, toimittaa asemakaavan laatimisen yhteydessä sekä hyväksyä ja vahvistaa yhdessä tämän kanssa.

10 §. Voimassaoleva tonttijako voidaan muuttaa, milloin joku rakennuskortteliin kuuluvan maan omistaja sitä pyytää tai kaupunginvaltuusto havaitsee sen tarpelliseksi:

jos asemakaavan mukaan maata on liitettävä rakennuskortteliin tai siitä erotettava;

jos kortteliä koskeva asemakaavamääräys on muutettu;

jos tonttijako ei sopeudu vallitseviin omistusoikeusoloihin tahi jos se on muuten sopimaton; taikka

jos kortteli on kokonaan tai melkoiselta osaltaan palanut.

Älköön tonttijakoa muissa kuin nyt mainituissa tapauksissa muutettako, elleivät niiden tonttien omistajat, joita muutos koskee, siitä ole yksimieliset ja muutoksen havaita olevan eduksi alueen tarkoituksenmukaiselle järjestelylle.

Oikeuden suostumuksesta tontinmuodostukseen eräissä tapauksissa säädetään 45—55 §:ssä.

11 §. Tonttijako on toimitettava samalla kertaa koko rakennuskorttelissa; kuitenkin voidaan se, milloin syytä siihen on, toimittaa korttelin osassa, ellei sillä estetä taikka vaikeuteta sopivaa tonttijakoa korttelin muissa osissa.

12 §. Ehdotus uudeksi tai muutetuksi tonttijaoksi on pidettävä niiden maanomistajain nähtävänä, joita jako koskee, sekä näille suotava tilaisuus antaa siitä lausuntonsa.

Ehdotuksen julkipanosta on annettava tieto sillä tavoin, kuin 5 §:ssä on säädetty.

Ehdotuksesta on hankittava terveydenhoito- ja palolautakuntien lausunnot.

Uudisrakennuskiellot.

13 §. Uudisrakennusta älköön rakennettako:

a) alueelle, joka voimassaolevan asemakaavan mukaan on katu-maata;

b) rakennuskortteliin kuuluvalla maalla, jota ei ole tonteiksi jaettu;

c) tonteiksi jaetussa korttelissa yli voimassaolevan tonttirajan;

d) tontille, joka on muodostettu 45 §:ssä mainituin tavoin, ennenkuin samassa pykälässä säädetty oikeuden suostumus tontin muodostamiseen on saatu;

e) sellaisen kadun varrella olevalle tontille, jota ei ole luovutettu yleiseen käytäntöön, ennenkuin tontilta on laitettu ulospääsytie ja viemäri, kuten 33 §:ssä säädetään, tai kaupunki on saanut vakuu-

den siitä, että tie ja viemäri laitetaan heti, kun rakennustyö on suoritettu;

f) tontille, jonka omistaja on velvollinen kaupungille korvaamaan tontin osalle tulevan katumaan arvon tahi kadun tai viemärijohdon rakentamisesta johtuvat kustannukset taikka säädettyssä järjestyksessä voidaan velvoittaa kaupungille korvaamaan kadun rakentamisesta johtuvat kustannukset, ennenkuin korvaus on maksettu tai vakuus asetettu sen maksamisesta taikka asiasta muulla tavoin sovittu; sekä;

g) sellaisen tontin osalle, josta muu osa kuuluu toiselle omistajalle.

Vakuuden, joka tässä pykälässä on mainittu, hyväksyy kaupunginvaltuuston määräämä kaupungin viranomainen. Kun vakuus on asetettu, säilyy kaupungin siihen perustuva oikeus, vaikka tontti siirtyykin uudelle omistajalle. Valtio on vapaa sellaisen vakuuden asettamisesta.

Edellämainitut uudisrakennuskiellot aiheuttavat kaupungille lunastusvelvollisuuden ainoastaan, milloin siitä on tässä laissa nimenomaan säädetty.

14 §. Rakennuskortteliin kuuluvalla alueella, joka asemakaavan mukaan on tarkoitettu yleistä rakennusta varten, mutta jota ei ole siihen tarkoitukseen käytetty, voi valtioneuvosto kieltää rakentamasta uudisrakennuksia, siksi kun alue on tarkoitukseensa käytetty, kuitenkin enintään kahdeksi vuodeksi asemakaavan vahvistamisesta lukien.

15 §. Ellei aluetta, joka asemakaavan mukaan on tarkoitettu urheilupaikaksi, liikennealueeksi, vaara-alueeksi taikka hautausmaaksi, ole siihen tarkoitukseen käytetty, voidaan alueelle antaa uudisrakennuskielto sillä tavoin, kuin 14 §:ssä on säädetty.

Sittenkun alue, joka tässä on mainittu, on otettu tarkoitukseensa käytettäväksi, älköön sille ilman valtioneuvoston lupaa rakennettako muuta uudisrakennusta, kuin mikä soveltuu alueen tarkoitukseen.

16 §. Kun kaupunginvaltuustossa on pantu vireille kysymys asemakaavan tai siihen kuuluvain asemakaavamääräysten taikka asemakaavantakaisten määräysten laatimisesta jollekin alueelle tai niiden muuttamisesta, voi valtioneuvosto kaupungin esityksestä kieltää uudisrakennusten rakentamisen kysymyksenalaiselle alueelle ilman sen viranomaisen, jolle rakennusluvan myöntäminen kuuluu, kussakin tapauksessa antamaa suostumusta. Sellainen kielto on voimassa, kunnes kaupunginvaltuusto on asian päättänyt, ei kuitenkaan kahta vuotta kauempaa, ellei valtioneuvosto erityisistä syistä määrää aikaa jatka.

Uudisrakennusten rakentaminen olkoon kielletty aluella, jolle kaupunginvaltuusto on hyväksynyt asemakaavan, asemakaavamääräyksiä tai asemakaavantakaisia määräyksiä taikka muutoksia näihin, kunnes valtioneuvosto on kaupunginvaltuuston päätöksen lopullisesti tutkinut.

17 §. Kun kaupunginvaltuustossa on pantu vireille kysymys tonttijaon muuttamisesta, älköön uudisrakennukseen ryhdyttäkö

tontilla, jota muutos voi koskea, ennenkuin asia on lopullisesti ratkaistu.

18 §. Valtioneuvosto voi määrätäyksi ajaksi, enintään kahdeksi vuodeksi, antaa sellaisen uudisrakennuskiellon, johon asianhaarat antavat aihetta, jos valtioneuvosto katsoo, ettei kaupunginvaltuuston päätöstä, jolla asemakaava tai siihen kuluuvia asemakaavamääräyksiä taikka asemakaavantakaisia määräyksiä on hyväksytty tai muutettu, voida vahvistaa taikka että se on jätettävä joltakin osaltaan vahvistamatta.

19 §. Valtioneuvostolla on valta kaupunginvaltuustoa kuultuaan myöntää määrättyyn alueeseen nähden taikka yksityistapauksissa poikkeuksia niistä uudisrakennuskielloista, jotka mainitaan 13 §:n a) ja g) kohdissa sekä 16 §:n toisessa momentissa ja 17 §:ssä, milloin rakentamisen ei havaita huomattavasti haittaavan asemakaavan toteuttamista tai estävän sopivaa tonttijakoa.

Jos tämän pykälän mukaisesti lupa uudisrakennukseen on myönnetty osalle tonttia, josta muu osa kuuluu toiselle omistajalle, älköön tontinosalla kuitenkaan ryhdyttävä uudisrakennukseen, ennenkuin on kulunut vuosi tonttijaon vahvistamisesta, taikka, jos kanne tontinosan lunastamisesta on nostettu, ennenkuin on käynyt selville, onko siitä oleva seurauksena tontinosan lunastaminen.

Maan luovuttaminen ja lunastaminen.

20 §. Asemakaavaan otetun katumaan saa kaupunki lunastaa, milloin vaatii.

Kaupunki olkoon alempana mainituin poikkeuksin velvollinen lunastamaan katumaan, ennenkuin ryhtyy sitä kuntoonpanemaan.

21 §. Jos kaupunkialueelta asemakaava-alueen ulkopuolelta tarvitaan maata vastaisia pääkatuja varten, jotka alueen asemakaavoitusta silmällä pitäen katsotaan tarpeellisiksi, olkoon valtioneuvostolla valta myöntää kaupungille oikeus sellaisen maan lunastamiseen.

22 §. Yleisen tien, joka sisältyy katumaahan, urheilupaikkaan, hautausmaahan tai pääkatuun, joka 21 §:ssä mainitaan, saakoon kaupunki korvauksetta.

23 §. Jos katumaahan asemakaavan mukaan taikka pääkatuun, joka 21 §:ssä mainitaan, sisältyy yksityinen tie, joka on määrätty maanjaossa tai jota vanhastaan on käytetty, taikka tiemaa, jonka maanomistaja, aluetta järjestettyyn rakennustoimintaan käyttäessään, on tieksi varannut, olkoon kaupungilla oikeus korvauksetta kuntoonpanna tiemaa ja käyttää sitä yleiseen liikenteeseen sekä varustaa se johdoilla.

Sama olkoon laki, milloin katumaahan tai pääkatuun, joka yllä on mainittu, sisältyy tiemaa, joka on luovutettu sellaisena käytettäväksi muussa kuin ensimmäisessä momentissa sanotussa järjestyksessä, jos luovutus oli tiemaan omistajaa sitova, silloinkun kaupunginvaltuusto hyväksyi asemakaavan tai päätös tehtiin pääkadun rakentamisesta.

Oikeus, joka tämän pykälän mukaan kaupungille kuuluu, olkoon voimassa tiemaan myöhempääkin omistajaa vastaan, niin myös kiinnityksen tai muun esineoikeuden haltijaa vastaan; väistyköön kuitenkin sellaisen esineoikeuden hyväksi, jolla on parempi oikeus kuin se, joka perustuu tien luovutukseen. Jos tie on luovutettu käytettäväksi ainoastaan määrätyn ajaksi, olkoon kaupungin käyttöoikeus tiemaahan voimassa saman ajan. Jos tien käyttämisestä on suoritettava vastiketta, vastatkoon kaupunki siitä.

24 §. Maata, joka 22 tai 23 §:ssä mainitaan, älköön kaupunki ilman asianomaisen oikeudenomistajan suostumusta ottako haltuunsa, ennenkuin maa on kuntoonpantava sitä tarkoitusta varten, johon se tulee käytettäväksi.

25 §. Järjestelyn aikaansaamiseksi ahtaasti tai muuten sopimatonta rakennetulla alueella taikka korttelissa, joka kokonaan tai melkoiselta osaltaan on palanut, voi valtioneuvosto oikeuttaa kaupungin lunastamaan sellaistaakin maata, joka sisältyy rakennuskortteliin.

Sama olkoon laki, milloin asemakaavaan otettu alue, joka kuuluu rakennuskortteliin, havaitaan kaupungille tarpeelliseksi sen säännöllistä kehitystä tai rakennustoiminnan järjestämistä ja helpottamista varten.

Jos kaupungin rakennetussa osassa on avattava uusi katu tai vanha laajennettava tahi muu yleistä liikennettä varten tarkoitettu alue järjestettävä, voi valtioneuvosto oikeuttaa kaupungin lunastamaan, paitsi tähän tarvittavaa katumaata, myöskin ympäröivän alueen, mikäli se on tarpeen tarkoituksenmukaisen järjestelyn aikaansaamiseksi tai kysymyksessäolevan laitoksen saattamiseksi täyteen arvoonsa.

26 §. Jos tontin osat ovat eri omistajien hallussa, senjälkeen kun tonttijako rakennuskorttelissa on vahvistettu, olkoon sellaisen tontinosan omistajalla oikeus itselleen lunastaa muu osa tonttia. Milloin useimmat tahtovat lunastaa, olkoon sillä etuoikeus, jonka tontinosalle 30 §:ssä mainitussa arvioinnissa pannaan suurin arvo. Jos tontinosille pannaan yhtäläiset arvot, olkoon lunastusoikeus sillä, joka ensiksi on pannut vireille lunastusvaatimuksensa.

Ellei lunastukseen oikeutettu suorita lunastushintaa, olkoon toisen tontinosan omistajalla oikeus lunastaa muut tontinosat arvioidun arvon mukaan, jos hän yhdeksänkymmenen päivän kuluessa senjälkeen, kun lunastushinta olisi ollut suoritettava, siitä oikeudelle ilmoittaa ja esittää todistuksen siitä, että hän on tallettanut tontin muille osille lankeavan lunastushinnan lääninrahastoon tai maistraatin hyväksymään rahalaitokseen. Jos on useampia, jotka tahtovat lunastaa, määrätään etuoikeus edelläsanottujen perusteiden mukaan.

27 §. Ellei tontinosan omistaja vuoden kuluessa tonttijaon vahvistamisesta ole pannut vireille kannetta tontin muun osan lunastamisesta taikka ellei sellainen kanne ole johtanut tontin eri osien joutumiseen yhdelle omistajalle kuuluvaksi, olkoon kaupungilla oikeus lunastaa tontti.

28 §. Jos asemakaavaan tai tonttijakoon otetun maan omistaja 13 §:n a) ja g) kohdissa mainittujen uudisrakennuskieltojen joh-

dosta ei voi toistaiseksi kohtuullista hyötyä tuottavalla tavalla käyttää hyväkseen maataan, olkoon kaupunki velvollinen lunastamaan sellaisen maan, jos omistaja sitä vaatii. Tämä velvollisuus ei koske tontin edustalla olevaa katumaata korkeintaan kahdeksantoista metrin leveydeltä.

Jos alue on alaltaan muuttunut senjälkeen, kun kaupunginvaltuusto on asemakaavan hyväksynyt, älköön se vaikuttako kaupungin velvollisuuteen lunastaa maata tämän pykälän mukaan, paitsi jos muutokset ovat aiheutuneet siitä, että kaupunki on lunastanut osan alueesta katumaana tai omistaja on sen kaupungille luovuttanut taikka kaupunki tai tontinosakas on sen tonttimaana lunastanut.

29 §. Kaupungille 28 §:ssä säädetty lunastusvelvollisuus ei tule voimaan, ennenkuin lupaa uudisrakennukseen kyseessäolevalla katumaalla taikka tontinosalla on 19 §:n mukaisesti anottu ja anomus on hylätty, ellei ilmeistä ole, ettei sellaista lupaa voida myöntää.

30 §. Maata edelläolevain säännösten mukaan lunastettaessa on soveltuvain osin noudatettava kiinteän omaisuuden pakkolunastuksesta yleiseen tarpeeseen 14 päivänä heinäkuuta 1898 annettua lakia, kuitenkin huomioonottamalla seuraavaa:

1. Edellämainitun pakkolunastuslain 57 §:n jälkimäisessä lauseessa olevia säännöksiä ei ole sovellettava asemakaava-alueeseen.

2. Jos tämän lain 20 ja 21 §:ssä mainitulla maalla on rakennuksia, aitauksia, istutuksia taikka muuta, mikä maahan kuuluu ja on lunastettava, on eri arvo pantava itse maalle; ellei kaikella arvoitavalla maalla ole samanlainen arvo, on eri arvot mainittava.

3. Jos kaupunki tahtoo lunastaa 23 §:ssä mainitun yksityisen tien, on pakkolunastuskorvausta määrättäessä otettava huomioon kaupungin oikeus käyttää tiemaata liikenteeseen. Ellei kiinnityksen tai muun sellaisen esineoikeuden haltija, jolla on parempi oikeus, kuin minkä se luovutus tuottaa, jonka nojalla maata tienä käytetään, siten määrätystä korvauksesta voi saada, mitä hänelle lain mukaan on tuleva, määrättäköön korvaus, mikäli se hänen oikeuteensa vaikuttaa, huomioonottamatta mainittua käyttöoikeutta; älköön kuitenkaan kustannus, jonka kaupunki on pannut tien kuntoonsaattamiseen, aiheuttako korvausmäärän koroittamista.

4. Jos kaupunki laiminlyö 20, 21, 23, 25 ja 27 §:ssä mainitusta maasta vahvistetun pakkolunastuskorvauksen suorittamisen tai tallettamisen edellämainitun pakkolunastuslain 48 §:n ensimmäisessä momentissa säädetyssä järjestyksessä, on kysymys maan luovuttamisesta, mikäli joku korvaukseen oikeutetuista sitä vaatii ja se hänen oikeuttaan koskee, katsottava sillä kertaa rauenneeksi, paitsi milloin kaupunki on maanomistajan suostumuksella ottanut maan haltuunsa.

5. Kanne tontinosan lunastamisoikeudesta 26 §:n mukaan käsitellään tuomioistuimessa riitajutuille säädetyssä järjestyksessä. Jos tontinosan omistaja on nostanut kanteen jäännöksen lunastamisesta, olkoon toisen tontinosan omistaja, joka tahtoo lunastaa, oikeutettu ilman uutta haastetta ajamaan lunastuskannettansa samassa oikeudenkäynnissä. Ellei sopimusta lunastushinnasta saada aikaan, ase-

tetaan oikeudessa kolmihenkinen lautakunta, jonka jäsenet kaikki tontin osakkaat yhteisesti valitsevat taikka, elleivät he voi vaalista yhtyä, oikeus määrää, ja tulee lautakunnan edelläsäädettyjen perusteiden mukaan arvioida kaikki ne tontin osat, jotka kuuluvat eri osakkaille, sekä niillä olevat rakennukset ja muut laitokset ynnä muu vahinko, mikä on korvattava, sekä kullekin sellaiselle tontinosalle panna eri arvo ja antaa lausunto korvauksesta ja muista sen yhteydessä olevista kysymyksistä. Kun lautakunnan lausunto on saapunut, päättäköön oikeus, kenellä osakkaista on oikeus lunastaa, ja määrätköön kullekin oikeudenomistajalle tulevan korvauksen; ja antakoon oikeus pääasian yhteydessä lausuntonsa myöskin lautakunnalle tulevasta palkkiosta ja muista kustannuksista. Lunastushinnan suorittamiseen nähden noudatettakoon vastaavasti ja soveltuvin osin edellämainitun pakkolunastuslain 48—52 §:n säännöksiä; kuitenkin on ne tehtävät, jotka mainittujen säännösten mukaan kuuluvat maaherralle, maistraatin suoritettava.

6. Jos muuten syntyy riita oikeudesta taikka velvollisuudesta maan lunastamiseen suorastaan tämän lain säännösten nojalla, tuomitkoon siitä oikeus, ennenkuin pakkolunastusmenettelyyn ryhdytään; maanomistajan asiana on nostaa kanne kaupungin velvoittamisesta maan lunastamiseen sekä, milloin tuomioistuin vaatimuksen hyväksyy, hakea pakkolunastuksen toimeenpanemista.

Kadun käytäntöön luovuttaminen ja tontinomistajan velvollisuus korvata katua, kadun rakentaminen ja viemärijohto.

31 §. Uusi katu on luovutettava yleiseen käytäntöön kortteli korttelilta jo luovutetusta kadusta alkaen, sitä mukaa kuin rakentaminen sen varrella edistyy, ja huomioonottaen, että jokainen kadunosa on luovutettava käytäntöön, milloin sen varrella olevista tonteista niin suuri osa on asemakaavan mukaisesti rakennettu, että niiden yhteenlaskettu pituus pitkin kulloinkin kysymyksessä olevaa kadunosaa vastaa vähintään kolmannelta kaikkien sen varrella olevien tonttien pituudesta. Tori, puisto ja muu niiden kaltainen yleinen paikka on luovutettava käytäntöön, sitä mukaa kuin tarve vaatii ja kaupungin varat sen myöntävät; kuitenkin on yleisen paikan siihen osaan, joka on tarkoitettu katuna käytettäväksi, sovellettava, mitä tässä pykälässä on kadusta sanottu.

Kun katua laajennetaan, on uusi kadunosa luovutettava yleiseen käytäntöön sitä mukaa kuin sen varrella olevat tontit asemakaavan mukaisesti rakennetaan.

Istutus taikka muu asemakaavan mukaan kadulle tuleva laite on järjestettävä silloin, kun kaupunki katsoo sen tarpeelliseksi.

32 §. Kun katu taikka kadunosa luovutetaan yleiseen käytäntöön, tulee sen olla tasoitettu vahvistettuun korkeuteensa, elleivät erikoiset asianhaarat aiheuta pienempiä poikkeuksia siitä, sekä päällystetty ja varustettu katuojilla pintaveden poisjohtamiseksi.

Hakemuksesta voi maistraatti myöntää, että katu toistaiseksi luo-

vutetaan yleiseen käytäntöön kapeampana, kuin asemakaava määrää, sekä että sen päällystäminen lykätään myöhemmäksi, jos liikenteen ja yleisen terveydenhoidon vaatimukset silläkin tavoin voidaan asianmukaisesti tyydyttää.

Kaupunginvaltuuston asiana on tarpeen ja paikkakunnan tavan mukaisesti määrätä, millä aineella kadut on päällystettävä.

Jos katuun on tuleva viemärijohto veden taikka juoksevan lian poisjohtamiseksi, on myöskin sellainen johto valmiiksi rakennettava, ennenkuin katu liikenteelle luovutetaan.

Mitä tässä pykälässä on säädetty kadusta, sovellettakoon myöskin muuhun yleistä liikennettä varten tarkoitettuun alueeseen.

33 §. Milloin tontille rakennetaan, ennenkuin sen viereinen katu on edellämainituin tavoin luovutettu yleiseen käytäntöön, on tontinomistajan järjestettävä tontilta ajokuntoinen ulospääsytie ja tarpeellinen viemäri.

34 §. Tontinomistaja on velvollinen kaupungille korvaamaan puolet sen maan arvosta, joka korkeintaan kahdeksantoista metrin leveydeltä tarvitaan katumaaksi hänen tonttinsa edustalta.

Kun katuja on laajennettu, olkoon sen varrella olevan tontin omistaja velvollinen korvaamaan kaupungille enintään puolet sen maan arvosta, joka tarvitaan kadun laajentamiseen hänen tonttinsa edustalla korkeintaan kahdeksantoista metrin levyiseksi, kuitenkin ainoastaan, mikäli tontinomistajalle kadun laajennuksesta koituu vastaavaa hyötyä.

Tontinomistajaa älköön velvoitettako suorittamaan korvausta sellaisesta katumaasta, jonka kaupunki on ennen tämän lain voimaantulemistä saanut omakseen tai jonka kaupunki on samaan aikaan yhdessä tontin kanssa omistanut, senjälkeen kun katumaa oli sellaisena asemakaavaan otettu. Sama olkoon laki katumaasta, jonka tontinomistaja on tonttinsa edustalta lunastuksetta luovuttanut kaupungille taikka kaupunki 22 §:n nojalla on saanut omakseen tai 23 §:n nojalla ottanut käytäntöön.

Milloin kaupunki ja tontinomistaja ovat määrättyyn tonttiin nähden sopineet korvausvelvollisuuden täyttämisestä tai sen huojentamisesta, tai sen kokonaan poistamisesta, olkoon sellainen sopimus voimassa, vaikka tontti siirtyy toiselle omistajalle.

35 §. Elleivät tontinomistaja ja kaupunki voi sopia sen korvauksen määrästä, joka tontinomistajan on 34 §:n mukaan suoritettava, määrätköön sen oikeus. Oikeuden tulee samojen perusteiden mukaan, jotka edellä on säädetty noudatettaviksi kaupungille luovutettavan katumaan arvioimisessa, arvioida maan arvo korvauksen määräämisen aikana, huomioonottamatta kustannuksia, jotka kaupunki ehkä on pannut maan kuntoonlaittamiseen, sekä 34 §:n toisessa momentissa mainitussa tapauksessa myöskin arvostella, onko ja missä määrin tontin omistajalla hyötyä kadun laajentamisesta. Jos syntyy riitä tontinomistajan korvattavan katumaan laajuudesta, on riidanalainen maa arvioitava erikseen. Arvioimiskustannukset suorittaa kaupunki, jos korvaus määrätään vähemmäksi, kuin mitä kaupunki

on vaatinut, mutta muussa tapauksessa tontinomistaja, ellei oikeus erityisistä syistä toisin määrää.

Jos on kysymys sellaisen rakennuskorttelin kohdalla olevan katu-
maan arvioimisesta, jota ei vielä ole tontteihin jaettu, on kortteliin
kuuluvan ja katuun rajoittuvan maan omistajaan sovellettava, mitä
yllä on tontinomistajasta säädetty. Kun tonttijako on tapahtunut,
on korvausmäärä jaettava tontinomistajain kesken 34 §:ssä säädetty-
jen perusteiden mukaan.

Tontin siirryttyä toiselle omistajalle on arvioiminen myöskin
tätä sitova.

36 §. Kun katu tai kadun osa on luovutettu yleiseen käytäntöön,
on tontinomistajan suoritettava korvaus katumaasta vaadittaessa,
jos tontilla on asemakaavan vahvistamisen jälkeen rakennettu ra-
kennus, mutta muussa tapauksessa silloin, kun tontille on rakennet-
tava uudisrakennus.

Laajennetusta kadunosasta on, senjälkeen kun laajennus tontin
edustalla on toimeenpantu, suoritettava korvaus vaadittaessa, jos
tontti on rakennettu, mutta muussa tapauksessa silloin, kun uudisra-
kennus siihen tulee rakennettavaksi.

37 §. Kadun tai muun sellaisen yleiselle liikenteelle tarkoi-
tetun alueen rakentaminen kuuluu kaupungille.

Ellei kaupunki tätä rakentamisvelvollisuutta asianmukaisesti
täytä, olkoon maaherralla oikeus kaupunki siihen velvoittaa. Sa-
moin olkoon maaherralla oikeus velvoittaa tontinomistaja laitta-
maan tontilta ulospääsytie ja viemäri, kuten 33 §:ssä on säädetty.

38 §. Kaupunginvaltuusto voi jäljempänä sanotussa järjestyk-
sessä velvoittaa tontinomistajan kaupungille korvaamaan kadun ra-
kentamisesta johtuvat kustannukset joko kokonaan tai osaksi.

Tontinomistajan korvausvelvollisuutta määrättäessä otettakoon
kadunrakentamiskustannuksina huomioon kustannukset:

a) katumaalla olevien rakennusten ja muiden laitosten poistami-
sesta;

b) kadun raivaamisesta, perustamisesta ja tasoittamisesta vah-
vistettuun korkeuteen; sekä

c) kadun ensimmäisestä päällystämisestä sekä sen varustamisesta
katuojilla ja jalkakäytävillä.

Edellämainittua korvausvelvollisuutta alköön tontinomistajalle
määrättäkö sellaisen tontin osalta, jonka kaupunki on aikaisemmin
omistanut; ei myöskään kadunrakentamistyöstä, jonka kaupunki on
suorittanut ennen tämän lain voimaantulemistä; eikä sellaisesta ka-
dusta, joka ennen tämän lain voimaantuloa on saatettu paikkakunnan
liikennetarvetta tyydyttävään kuntoon.

Kun katu on säädettyssä järjestyksessä luovutettu yleiseen käyt-
töön, on kaupungin oikeus edellämainitun korvausvelvollisuuden
määräämiseen tontinomistajalle katsottava rauenneeksi.

Jos tontti rajoittuu sellaiseen osaan toria, puistoa tai muuta yleistä
paikkaa, joka on tarkoitettu katuna käytettäväksi, on maa kahdek-
santoista metrin leveydeltä tontinrajasta katsottava kaduksi, mikäli

on kysymys tontinomistajan velvollisuudesta korvata kadunrakentamiskustannukset.

39 §. Kun on pantu vireille kysymys tontinomistajan velvoittamisesta kaupungille korvaamaan kadun rakentamisesta johtuvat kustannukset ja kaupunginvaltuusto katsoo, että kysymys on otettava lähemmin harkittavaksi, hankkikoon selvityksen asiaan sekä sellaisen ehdotuksen, johon selvitys antaa aihetta.

Selvityksen ja ehdotuksen tulee sisältää:

asemapiirros puheenalaisesta alueesta, sekä kadusta että sen varrella olevista tonteista;

täydellinen kustannusarvio puheenalaisesta kadunrakentamistyöstä;

luettelo niistä tonteista, joita työ koskee, selvitys tonttien rajojen pituudesta katua vastaan ja tonttien pinta-alat sekä ilmoitus siitä, ovatko tontit rakennetut; sekä

ehdotus siitä, mitkä rakentamiskustannukset seuraavan momentin mukaan on jätettävä kaupungin rasitukseksi, ja perusteista, joita on noudatettava sekä tontinomistajien osalle yhteisesti tulevan kustannusmäärän laskemisessa että tämän jakamisessa eri tonttien kesken.

Ehdotusta laadittaessa on huomioonotettava, ettei tontinomistajia ole rasitettava kustannuksilla kadun rakentamisesta kahdeksantoista metriä leveämmäksi eikä myöskään kustannuksilla, jotka aiheutuvat siitä, että kadun korkeus olennaisesti tulee poikkeamaan maan luonnollisesta korkeudesta, ellei tästä ole vastaavaa hyötyä kadun varrella olevan tontin rakentamiselle; jos tontteja on ainoastaan toisella puolen katua, on vain puolet kustannuksista tonttien kesken jaettava.

Selvitys ja ehdotus on, maistraatin annettua niistä lausuntonsa, pidettävä yleisön nähtävinä vähintään kuukauden ajan, sittenkun siitä on kuulutus julkaistu. Tämän ajan umpeenkuluttua ja sittenkun ehdotusta vielä on valmisteltu, mikäli siihen on aihetta, ratkaistakoon kaupunginvaltuusto asian. Valtuuston päätös on, milloin siinä tontinomistajalle on pantu korvausvelvollisuus, voimaan tullakseen alistettava valtioneuvoston tutkittavaksi ja vahvistettavaksi; ja vahvistakoon valtioneuvosto päätöksen noudatettavaksi, jos se katsotaan paikkakunnan oloihin soveltuvaksi sekä oikeuden ja kohtuuden mukaiseksi.

40 §. Mitä 38 ja 39 §:ssä on säädetty tontinomistajan velvollisuudesta korvata kaupungille kadun rakentamisesta johtuvat kustannukset, sovellettakoon vastaavasti myöskin tontinomistajan velvollisuuteen korvata yleinen viemärijohto, kuitenkin niin, että kaupunginvaltuuston päätös korvausvelvollisuudesta on tehtävä, ennenkuin viemärijohto on rakennettu, uhalla että kaupungin oikeus korvauksen saamiseen muuten on katsottava rauenneeksi.

Sellaista korvausvelvollisuutta määrättäessä on muuten noudatettava:

ettei tontinomistajia ole rasitettava suuremmalla osuudella vie-

märiverkon kustannuksista, kuin minkä voidaan katsoa vastaavan likaveden laskua tonteilta, verrattuna laskuun katumaalta ja muilta paikoilta, joita varten viemärijohto on tarkoitettu;

että tontinomistajain osuus viemäriverkon kustannuksista on jaettava kaikkien niiden tonttien kesken, joiden viemäritarve sillä tyydytetään, oikeaksi ja kohtuulliseksi havaitun perusteen mukaan; sekä

että, milloin korkeussuhteet vaativat eri viemäriverkkojen järjestämistä eri osiin kaupunkia, kustannusten arvioiminen ja jako on toimitettava erikseen jokaisen sellaisen viemäriverkon osalta.

41 §. Korvaukseen, joka on suoritettava kadun ja viemärijohton rakentamisesta, on vastaavasti sovellettava, mitä 36 §:ssä on säädetty katumaan korvauksen suoritusajasta sekä 34 §:n viimeisessä momentissa sopimuksesta kaupungin ja tontinomistajan välillä korvausvelvollisuuden täyttämistä tai sen huojentamisesta tahi kokonaan poistamisesta.

Korvausta lopullisesti määrättäessä pannaan kaupungin todelliset rakennuskustannukset laskelman pohjaksi, kuitenkin niin, että, milloin kustannusarvioita on ylitetty, tontinomistajaa voidaan rasittaa ainoastaan sellaisilla lisäkustannuksilla, jotka ilman kaupungin viranomaisten syytä ovat johtuneet aineiden hintojen tai työpalkkojen kohoamisesta taikka muusta sellaisesta syystä.

42 §. Jos tontinoman omistaja on 19 §:n mukaan saanut luvan rakentaa tontinosansa, on sellainen tontinosa pidettävä tonttina, kun on kysymys ulospääsytien ja viemäriin järjestämisestä, kadun rakentamisesta ja käytäntöön luovuttamisesta sekä tontinomistajan velvollisuudesta suorittaa korvaus katumaasta, kadun rakentamisesta ja viemärijohtosta.

Kaupungin velvollisuus korvata eräät asemakaavan toteuttamisesta johtuvat vahingot.

43 §. Jos asemakaavan muutosta toimeenpantaessa tai muuten viranomaisen toimenpiteen johdosta katumaan korkeus muutetaan ja siten aiheutetaan haittaa sen varrella olevan maan tai rakennuksen käyttämiselle taikka jos maan tai rakennuksen omistajalle koituu kustannuksia toimenpiteistä tällaisen haitan ehkäisemiseksi, olkoon kaupunki velvollinen korvaamaan siten syntyneen vahingon.

Kun asemakaavaa siten muutetaan, että siinä oleva katu joko koko leveydeltään tai osaksi on poistettava taikka yleistä liikennettä varten tarkoitettu avoin paikka käytettävä muuhun tarkoitukseen ja jos tällainen muutos rajoittaa oikeutta rakentaa kadun tai avoimen paikan varrella olevalle rakennetulle tai rakentamattomalla maalla tahi huomattavasti vaikeuttaa tontillepääsyä taikka muuten ilmeisesti tuottaa tuntuva vahinkoa, olkoon kaupunki niinkään velvollinen korvaamaan tästä johtuvan vahingon.

Jos edellä tässä pykälässä mainittu tai sen välittömässä yhteydessä oleva asemakaavan muutos tuottaa myöskin hyötyä kiinteistölle, on korvausta suoritettava ainoastaan, mikäli vahinko nousee yli hyödyn.

Tässä pykälässä mainittu vahingonkorvaus on tuleva myöskin sille, jolla on käyttöoikeus maahan tai sillä olevaan rakennukseen, sekä rasiteoikeuden haltijalle.

44 §. Jos syntyy riita 43 §:ssä mainitusta vahingonkorvauksesta, tuomitkoon siitä oikeus.

Oikeuden suostumus tontinmuodostukseen eräissä tapauksissa.

45 §. Jos vahvistettu tonttijako käsittää

- a) kahden tai useamman tontin yhdistämisen;
- b) kahden tai useamman sellaisen tiluspalstan tai tiluspalstan osan yhdistämisen tontiksi, jotka eivät ennen ole tonttijakoon sisältyneet;
- c) sellaisen alueen liittämisen tonttiin, joka ei ennen ole tonttijakoon sisältynyt; taikka

d) tontinosan erilleen erottamisen toisen alueen kanssa tontiksi muodostettavaksi tai katumaaksi pantavaksi,

tulee uuden tai järjestetyn tontin omistajan hankkia jäljempänä säädetyssä järjestyksessä oikeuden suostumus tontinmuodostukseen. Tonttia älköön pidettävä lopullisesti muodostettuna, ennenkuin oikeuden suostumus on saatu.

46 §. Suostumusta, joka 45 §:ssä mainitaan, haetaan oikeudelta kirjallisesti. Hakemukseen on liitettävä selvitys siitä, että tonttijako on vahvistettu. Sen ohessa hakijan tulee näyttää omistusoikeutensa niihin alueisiin, jotka muodostavat uuden taikka järjestetyn tontin.

Jos hakemus koskee tontinosan erottamista toisen alueen kanssa tontiksi muodostettavaksi, tulee hakijan esittää selvitys omistusoikeudesta sekä ositettuun tonttiin että siihen alueeseen, johon tontinosa on yhdistettävä. Milloin tontti ja sanottu alue kuuluvat eri omistajille on lisäksi näytettävä, että alueen omistaja on luovutuksen kautta saanut omistusoikeuden kysymyksessä olevaan tontinosaan.

Jos omistusoikeus alueeseen, jota hakemus koskee, havaitaan riitaiseksi taikka jos alue tahi sen osa on ulosmitattu tai pantu hukkaamiskiellon alaiseksi, hylättäköön hakemus.

47 §. Tonttien yhdistämisen myöntäköön oikeus ainoastaan, jos myönnetty tai haettu kiinnitys ei rasita niistä useampaa kuin yhtä tai jos tontteja rasittavat ainoastaan yhteiset kiinnitykset, joilla on sama etuoikeus kuhunkin tonttiin. Yhdistäminen myönnettäköön myöskin, jos on saatu aikaan kiinnityksien sovittamisesta uuden jaon mukaan sekä niiden etuoikeusjärjestyksestä sellainen sopimus, jonka perusteella tontinmuodostus voidaan kenenkään oikeutta loukkamatta toimeenpanna.

Mitä ensimmäisessä momentissa on sanottu kiinnityksestä, sovellettakoon myöskin maksamattoman kauppahinnan panttioikeuteen.

48 §. Sellaisia tiluspalstoja tai niiden osia tontiksi yhdistettäessä, jotka eivät ennen ole tonttijakoon sisältyneet, sovellettakoon vastaavasti 47 §:n säännöksiä.

49 §. Sellaisen alueen tonttiin liittämiseen, joka ei ennen ole tonttijakoon sisältynyt, älköön oikeus suostuko, jos aluetta rasittaa

vahvistettu tai haettu kiinnitys tahi maksamattoman kauppahinnan panttioikeus.

50 §. Sellaisen tontinosan erottamiseen toisen alueen kanssa tontiksi muodostettavaksi tai katumaaksi panttavaksi, jota rasittaa vahvistettu tai haettu kiinnitys tahi maksamattoman kauppahinnan panttioikeus, älköön oikeus suostuko, elleivät asianomaiset kiinnityksen- ja pantinhaltijat ole antaneet siihen kirjallisesti lupaa.

Jos tontinosaa on pakkolunastuksen kautta vapautettu kiinnityksistä ja muista sitä rasittaneista oikeuksista, voidaan suostumus tontinmuodostukseen antaa ilman edellisessä momentissa mainittua ehtoa.

51 §. Kun alue edelläolevain säännösten mukaan liitetään toiseen alueeseen, johon kiinnitys on vahvistettu taikka joka on maksamattoman kauppahinnan panttina, olkoon kiinnitys ja panttioikeus voimassa myöskin ensinmainittuun alueeseen.

Jos sellaiseen alueeseen, johon muu alue on yhdistetty, sen mukaan kuin edellä on säädetty, haetaan yhdistämisen jälkeen kiinnitystä aikaisemman oikeuden perusteella tai jos aikaisemmin tehty kiinnityshakemus ajetaan perille, on kiinnitys, milloin se myönnetään, vahvistettava olemaan voimassa koko uuteen tonttiin.

52 §. Kiinnitys tonttiin, josta osa on erotettu toisen alueen kanssa tontiksi muodostettavaksi tai katumaaksi panttavaksi, älköön olko voimassa tontista erotettuun alueeseen, senjälkeen kun oikeus on antanut suostumuksensa tontin muodostamiseen; kiinnityshakemus, joka sanottuna aikana on vireillä, on erotettuun alueeseen nähden katsottava rauenneeksi.

Mitä ensimmäisessä momentissa on säädetty kiinnityksestä, sovellettakoon vastaavasti maksamattoman kauppahinnan panttioikeuteen.

53 §. Hakemuksesta, joka 46 §:ssä mainitaan, sekä oikeuden siihen antamasta päätöksestä on tehtävä merkintä lainhuudatuspöytäkirjaan. Jos alue on hankittu saannolla, joka on huudatettava, on tontti säädetyssä järjestyksessä huudatettava, senjälkeen kun oikeus on suostunut tontinmuodostukseen.

Jos 51 ja 52 §:n mukaan kiinnitys on tuleva voimaan muuhunkin alueeseen kuin siihen, johon se on myönnetty, tai raukeava määrättyyn alueeseen nähden tahi jos kiinnityshakemus on katsottava joltakin osaltaan rauenneeksi taikka jos 47 §:ssä mainittu sopimus on saatu aikaan, tulee oikeuden tehdä siitä aiheutuvat merkinnät kiinnityspöytäkirjaan; ja on lisäksi oikeuden toimenpiteestä asianomaisiin kiinnitysasiakirjoihin, jotka kiinnityksenhaltijain on alkuperäisinä esitettävä, merkittävä todistus siitä, että kiinnitykset on edellä säädetyllä tavalla järjestetty.

54 §. Kun oikeus on suostunut 46 §:ssä mainittuun hakemukseen, ilmoittakoon viipymättä päätöksensä tiedoksi ja asianmukaisen merkinnän tonttikirjaan tekemiseksi sille viranomaiselle, jonka tehtävänä tonttikirjan pitäminen on.

55 §. Oikeuden päätökseen asiassa, joka edellä 45—54 §:ssä mainitaan, haetaan muutosta valituksella.

2 Luku.

Asemakaava ja rakennussuunnitelma maaseudulla.

56—63 §§.

64 §. Jos alue, jolla rakennussuunnitelma on voimassa, määrätään kuuluvaksi kaupunkiin tai kauppalaan, joka on eri kuntana, on rakennussuunnitelmaa ja siihen kuuluvia määräyksiä edelleen noudatettava, kunnes aluetta varten on vahvistettu asemakaavan-
takaisia määräyksiä tai asemakaava.

3 Luku.

Yleiset määräykset ja välittävät säännökset.

65 §. Jos uudisrakennus rakennetaan vastoin tässä laissa säädettyä tai sen nojalla annettua kieltoa, olkoon ulosotonhaltijalla valta antaa virka-apua laittomuuden oikaisemiseksi; ja noudatettakoon siinä, mitä ulosottolain 7 luvun 14 §:ssä on säädetty, kuitenkin niin, että milloin rakennus on rakennettu osaksi toisen maalle tai lähemmäksi tätä, kuin voimassaolevat rakennusmääräykset sallivat, olkoon voimassa, mitä laki eräistä naapuruussuhteista sellaisesta tapauksesta säättää.

Tässä mainittua virka-apua voivat hakea asianomistaja, virallinen syyttäjä tai rakennustarkastaja. Jos hakemuksen on tehnyt virallinen syyttäjä tai rakennustarkastaja ja ulosottomies vaatii toimituksesta johtuvat kustannukset etukäteen maksettaviksi, suoritettakoon ne yleisistä varoista.

66 §. Jos liikenne- tai vaara-alueelle tai sen läpi on asemakaavan mukaan järjestettävä liikenneväylä ja sen aikaansaamiseksi tarvitaan erityisiä laitteita, kuten silta tai tunneli, eivätkä kaupunki ja mainitun alueen haltija voi sopia tästä johtuvista toimenpiteistä tai kustannusten suorittamisesta, määrätköön siitä valtioneuvosto, ellei laissa toisin säädetä.

Sama olkoon laki, kun on kysymys liikenne- tai vaara-alueilla sijaitsevien liikenneväylien kuntoonpanemisesta.

67 §. Uudisrakennukseksi on tätä lakia sovellettaessa katsottava, paitsi kokonaan uuden rakennuksen rakentamista, myöskin lisärakennus sekä rakennuksen koroitus ja uudestaanrakentaminen, rakennuksen sisustaminen kokonaan tai osaksi olennaisesti toisin kuin ennen sekä muut senlaatuiset muutokset, jotka ovat uudestaanrakentamiseen verrattavat; jos kuitenkin mainitunlainen rakennuksen muutos sekä sinänsä että muiden, samaa rakennusta koskevain samanlaisten töiden yhteydessä, jotka kahden edellisen vuoden kuluessa on toimitettu, on merkitykseltään vähäinen rakennuksen arvoon verrattuna, ei sellaista muutosta ole pidettävä uudisrakennuksena.

Uudisrakennuksena ei ole tämän lain mukaan pidettävä tilapäistä rakennusta, joka on rakennettu verrattain lyhyeksi ajaksi, eikä myöskään koristukseksi tai muuhun tarkoitukseen tehtyä pie-

nehköä laitosta, kuten kaivoa, muistopatsasta, kioskia ja käymälää. Viranomaisella, jolle rakennusluvan myöntäminen kuuluu, on kuitenkin valta, milloin tarpeelliseksi katsoo, kieltää tässä mainitun rakennuksen tai laitoksen rakentaminen tai määrätä se poistettavaksi.

Jos asemakaavaan tai rakennussuunnitelmaan kuuluvassa määräyksessä kielletään rakentamasta jollekin alueelle, älköön sellainen kieltö estäkö rakentamasta edellisessä momentissa mainittua rakennusta tai laitosta, ellei sanotussa määräyksessä nimenomaan toisin mainita.

68 §. Katu on katsottava yleiseen käytäntöön luovutetuksi, kun se asianomaisessa järjestyksessä toimitetussa katselmuksessa on tarkoitukseensa hyväksytty.

69 §. Jos tontti sijaitsee kadunristeyksessä, on tontin edustalla olevaksi kaduksi siinä tarkoituksessa, kuin 34 ja 38 §:ssä säädetään, luettava myöskin kadun jatko kadunristeyksen keskiviivaan, ei kuitenkaan yhdeksää metriä pidemmältä.

70 §. Tontin tai rakennuksen omistaja olkoon velvollinen kaiken vahingon ja haitan täyttä korvausta vastaan sallimaan, että seinään, kattoon, porttiin tai aitaukseen laitetaan kiinnikkeitä tai tukia lennätin-, puhelin-, voima- ja valaistusjohtoja tai muita sentapaisia laitteita varten, jotka palvelevat julkisia tai yleisiä tarpeita, ja on rakennusjärjestyksessä annettava ne tarkemmat määräykset, jotka yksityisten etujen turvaamiseksi tässä suhteessa katsotaan tarpeellisiksi.

Tontin tai maan omistaja ja haltija olkoon velvollinen sallimaan asemakaavan tai rakennussuunnitelman laatimisesta ja toteuttamisesta aiheutuvien töiden suorittamisen alueellaan sekä jättämään tällaisissa toimituksissa asetetut merkit koskematta paikoilleen.

Ellei merkkien asettaminen ole luonteeltaan ainoastaan lyhytaikaista, tulee merkit sijoittaa rakennukseen tai aitaukseen tahi näiden läheisyyteen taikka maahan siten, etteivät ne haittaa omaisuuden tavanmukaista käyttämistä.

71 §. Maistraatin tämän lain nojalla antamasta päätöksestä voidaan valittaa maaherralle kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut päätöksestä tiedon.

Maaherran valituksen johdosta tai tämän lain nojalla muuten antamaan päätökseen voidaan hakea muutosta valituksella, joka kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedon saamisesta on annettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Oikeus tässä pykälässä mainitun valituksen tekemiseen on myös kaupungilla, ja tulee maistraatin antaa kaupunginhallitukselle tieto tällaisessa asiassa tekemästään päätöksestä.

72 §. Tarkemmat määräykset asemakaavan, asemakaavan-takaisten määräysten, tonttijaon tai rakennussuunnitelman laatimisesta, sellaiselle alueelle rakentamisesta, jota tämä laki koskee, sekä rakennusjärjestyksen säätämisestä annettakoon asetuksella.

73 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1932. Sillä kumotaan 18 päivänä maaliskuuta 1856 annettu asetus, koskeva yhteisiä perustuksia kaupunkien järjestämiselle ja rakentamiselle, niin myös, mikä laissa tai asetuksissa muuten on tämän lain kanssa ristiriidassa.

Jos asemakaavaa tai tonttijakoa koskeva asia tämän lain voimaantullessa on valtioneuvostossa vireillä, on valtioneuvoston kussakin eri tapauksessa määrättävä, onko ja missä määrin tätä lakia asian käsittelyssä noudatettava.

Milloin tontin eri osat tämän lain voimaantullessa ovat eri omistajien hallussa, on tontinosan omistajalle 27 §:ssä myönnetty aika lunastuskanteen vireillepanemiseen laskettava tämän lain voimaantulopäivästä.

Ellei sellaisen tontin omistaja, jonka kaupunki ennen tämän lain voimaantulemista on luovuttanut, ole täyttänyt hänelle aikaisempien määräysten mukaan kuuluvaa kadunrakentamisvelvollisuutta, olkoon hän 37 §:n ensimmäisen momentin säännöksestä huolimatta velvollinen sen tekemään, ellei kaupungin kanssa siitä ole toisin sovittu; ja noudatettakoon, milloin tämä velvollisuus laiminlyödään, mainitun pykälän toisessa momentissa olevaa säännöstä.

Jos tontti, jonka omistaja 38 ja 39 §:n mukaan on velvoitettu suorittamaan korvausta kadun rakentamiskustannuksista, on ennen tämän lain voimaantulemista annettu vuokralle, olkoon tontinhaltija, ellei vuokrasopimuksessa ole toisin määrätty, velvollinen ottamaan vastattavakseen ja kaupungille suorittamaan niin suuren osan korvauksesta, kuin vastaa tontinhaltijalle kadun rakentamisesta aiheutuvaa hyötyä. Elleivät tontin omistaja ja haltija voi sopia korvausvelvollisuuden jakamisesta, tulee tästä määrätä lautakunnan, joka tontinomistajan pyynnöstä asetetaan laissa kiinteän omaisuuden pakkolunastuksesta yleiseen tarpeeseen säädetyssä järjestyksessä. Arvioimisesta, jonka lautakunta täten on suorittanut, älköön valitusta tehtävä, ja olkoon jako, milloin tontti on siirtynyt toiselle omistajalle, myöskin tätä sitova. Korvauksen lautakunnalle ja muut kustannukset suorittaa tontinomistaja, milloin tontinhaltijan korvaus määrätään vähemmäksi, kuin mitä tontinomistaja on vaatinut, mutta muussa tapauksessa tontinhaltija.

Tontinhaltijan maksettava korvaus suoritetaan vuotuismaksuilla vuokratuoden kuluessa kaupunginviranomaisten toimittaman maksuunpanon nojalla. Vuotuiset erät kannetaan ja ulosotetaan, kuten kunnallisveroista on säädetty.

45—55 §:n määräykset eivät koske tonttijakoa, joka on vahvistettu ennen tämän lain voimaantulemista; tontinomistajilla on kuitenkin valta siinäkin tapauksessa hankkia oikeuden suostumus, ja on tämä annettava, jos mainittujen pykälien säätämät edellytykset ovat olemassa.

21. Laki maistraatin kokoonpanosta asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä.

Annettu huhtikuun 24 p:nä 1931.

(*Suomen as.-kok. 1931 : 146*)

1 §. Maistraatin käsitellessä asemakaava- tai rakennusasioita tulee siinä olla lisäjäseninä kaupunginvaltuuston harkinnan mukaan yksi tai kaksi mainittujen alain asiantuntijaa, joilla on oikeus ottaa osaa päätösten tekoon ja jotka saavat kaupungilta toimestaan palkkion.

2 §. Asiantuntijatoimeen asettaa kaupunginvaltuusto ehdolle kolme henkilöä, jotka ovat suostuneet toimen vastaanottamaan. Ehdokkaiden vaalissa on noudatettava, mitä kaupunkien kunnallislaisissa valtuuston toimitettavista vaaleista on säädetty, ja äänestää kukin valtuuston jäsen kolmea ehdokasta. Vaalissa laadittu pöytäkirja ynnä muut kertyneet asiakirjat on toimitettava maistraatille, joka oman lausuntonsa ohella lähettää ne maaherralle; ja määrää maaherra toimeen kolmeksi vuodeksi sen ehdollepannuista, jonka pätevimmäksi katsoo.

Sama henkilö voidaan määrätä asiantuntijaksi kahteen tai useampaan maistraattiin.

3 §. Esteellisyyden tai tilapäisen esteen sattuessa asiantuntijalle tulee maistraatin ottaa toinen hänen tilalleen.

4 §. Jos maistraatin jäsenistä yksi tai useampi voidaan katsoa asiantuntijaksi asemakaava- ja rakennustoimen alalla, voi valtioneuvosto, kaupunginvaltuuston anomuksesta, vapauttaa kaupungin velvollisuudesta ottaa lisäjäseniä maistraattiin.

5 §. Mitä maistraatista on edellä säädetty, sovellettakoon vastaavasti kauppalan järjestysoikeuteen.

6 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain soveltamisesta annetaan hallinnollisessa järjestyksessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1932.

22. Laki eräistä naapuruussuhteista helmikuun 13 päivänä 1920 annetun lain 14 §:n muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 24 p:nä 1931.

(*Suomen as.-kok. 1931 : 147*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan helmikuun 13 päivänä 1920 eräistä naapuruussuhteista annetun lain 14 § näin kuuluvaksi:

14 §. Jos rakennus on niin rakennettu, että se osaksi on toisen maalla taikka lähempänä sitä, kuin 1 ja 2 §:ssä taikka kaupungin tai maalaiskunnan rakennusjärjestyksessä sanotaan taikka voimassa-oleva asemakaava tai rakennussuunnitelma ynnä niihin kuuluvat määräykset sallivat, ja ellei rakentaminen ole tapahtunut vasten parempaa tietoa taikka törkeästä huolimattomuudesta, olkoon

naapuri, joka ei, sen jälkeen kuin on alettu rakentaa rajan yli taikka lähemmäksi, kuin edellä on mainittu, viipymättä sitä vastaan ole tehnyt huomautusta, velvollinen sallimaan rakennuksen jäämisen paikoilleen, jos sen purkaminen, toisenlaiseksi rakentaminen taikka muuttaminen aiheuttaisi naapurille johtuvaan haittaan ja rakennuksen arvoon nähden suhteettoman suurta vahinkoa.

Siitä oikeutensa loukkaamisesta, jota naapuri kärsii, tulee hänen kuitenkin, niin kauvan kuin sitä kestää, saada korvaus. Jos rakennus osaksi on hänen maallaan, on tämä korvaus suoritettava vuotuisena kiinteistöstä menevänä maksuna. Maksun suuruuden vahvistakoon tuomioistuin, annettuaan, milloin katsoo sen tarpeelliseksi, niille henkilöille, joiden saatavista kysymyksessä olevat kiinteistöt ehkä ovat panttina, tilaisuuden tulla asiassa kuulluiksi.

Vahvistettu maksu olkoon voimassa kymmenen vuotta, niin myös senkin jälkeen, kunnes se jonkun asianomaisen hakemuksesta uudestaan määrätään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1932.

23. Laki jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa.

Annettu heinäkuun 17 p:nä 1931.

(*Suomen as.-kok. 1931 : 232*)

I L u k u.

Jakolaitos.

1 §. Mitä jakolaitoksesta 26 päivänä lokakuuta 1916 annetussa asetuksessa säädetään, olkoon soveltuvilta kohdin ja mikäli tässä laissa ei toisin sanota voimassa myöskin jako- ja muihin maanmittaus-toimituksiin nähden kaupunkiin kuuluvilla kiinteistöillä, jotka on kaupungin maarekisteriin merkitty.

Jos isojako on kaupunkialueella toimitettava, määrättäköön jaon laajuus sillä tavoin, kuin uusjaosta on säädetty.

2 §. Sillä osalla kaupunkialuetta, jolle tonttijako on vahvistettu, älköön tehtäkö jakolaitoksesta annetun asetuksen alaan kuuluvaa jakotoimitusta.

3 §. Alueella, jolle säädettyssä järjestyksessä on vahvistettu asemakaava tai määräyksiä alueen käyttämisestä, älköön jakotoimitusta niin tehtäkö taikka palstoja siten sijoitettako, että sen kautta vaikeutetaan asemakaavan toteuttamista, sopivaa tonttijakoa tai mainittujen määräysten noudattamista; ja maanmittauskonttori valvokoon tämän säännöksen noudattamista.

4 §. Jos toimitusinsinööri havaitsee halkomis- tai lohkomistoimituksen sellaisella kaupunkiin kuuluvalla alueella, jolle ei ole vahvistettu asemakaavaa tai määräyksiä alueen käyttämisestä, joko sellaisenaan tai yhdessä muiden jo toimitettujen tai tekeillä

olevien jakotoimituksien kanssa tarkoittavan maan osittelemista taajahkoa asutusta varten, ilmoittakoon siitä heti maanmittauskonttorille ja keskeyttäköön toimituksen, kunnes siitä toisin määrätään.

5 §. Jos maanmittauskonttori toimitusinsinöörin ilmoituksen johdosta tai muuten havaitsee, että halkomis- tai lohkomistoimitus niissä tapauksissa, jotka 4 §:ssä mainitaan, tarkoittaa maan osittelemista taajahkoa asutusta varten, määrätköön toimituksen keskeytettäväksi tai jättäköön sen hyväksymättä ja ilmoittakoon asiasta heti kaupunginhallitukselle; ja kaupunginhallitus ryhtyköön, milloin kaupunginvaltuusto niin tarpeelliseksi havaitsee, viipymättä toimenpiteisiin asemakaavan tai maan käyttöä koskevien määräysten laatimiseksi alueelle. Ellei kaupunginvaltuusto katso syytä olevan asemakaavan tai yllämainittujen määräysten laatimiseen taikka ellei asemakaavaa tai määräyksiä ole alueelle vahvistettu kahden vuoden kuluessa siitä, jolloin kaupunginhallitus sai jakotoimituksesta ilmoituksen, toimitusta jatkettakoon siinä järjestyksessä, kuin jakolaitoksesta annettussa asetuksessa säädetään. Jos asemakaava tai määräykset vahvistetaan tässä säädetyssä ajassa, noudatettakoon jakotoimitukseen nähden, mitä 3 §:ssä sanotaan.

6 §. Maanmittauskonttori älköön hyväksykö tässä luvussa mainittua maanmittaustoimitusta, ennenkuin siitä on kaupunginhallituksen lausuntoa pyydetty.

7 §. Maanmittauskonttorin tulee, hyväksytyttyään kaupunki- aluetta koskevan jakotoimituksen, viipymättä antaa siitä tieto kaupunginhallitukselle.

8 §. Kaupunkialueella tehtävää lohkomista toimittamaan voidaan määrätä paitsi maanmittausinsinööriä myöskin kaupungin tontinmittaaja, joka on suorittanut diplomitutkinnon teknillisen korkeakoulun tie- ja vesirakennusten ammattialan insinööriosastolla.

9 §. Asianosainen, joka ei tyydy maanmittauskonttorin lopulliseen toimenpiteeseen, joka perustuu tässä luvussa olevaan sääntöseen, saakoon siitä valittaa maaherralle kolmenkymmenen päivän kuluessa toimenpiteestä tiedon saatuaan; ja oikeus valituksen tekemiseen on myöskin kaupunginhallituksella.

Maaherran päätöksestä tässä mainittuun valitukseen älköön olko oikeutta valittaa.

II L u k u.

Tontinmittaus.

10 §. Tontinmittaus on toimitettava, kun tontin omistaja tai haltija sitä kirjallisesti anoo taikka maistraatti katsoo mittauksen tarpeelliseksi. Maistraatin tulee valvoa, että uusi tai uudelleen järjestetty tontti asianmukaisesti mitataan.

11 §. Tontinmittauksen toimittaminen kuuluu kaupungin palveluksessa olevalle tontinmittaajalle taikka, jos sellaista ei ole, muulle tällaiseen toimeen pätevälle henkilölle, jonka maistraatti määrää toistaiseksi toimittamaan tontinmittauksia kaupungissa.

Tontinmittaajaksi hyväksyttäköön ainoastaan henkilö, joka

on suorittanut diplomitutkinnon teknillisen korkeakoulun maanmittausosastolla taikka tie- ja vesirakennusten ammattialan insinööriosastolla. Valtioneuvosto voi kuitenkin tehdystä anomuksesta myöntää henkilölle, joka ei sellaista tutkintoa ole suorittanut, mutta on näyttänyt, että hänellä on käytännöllistä taitoa maanmittauksessa, oikeuden toimia tontinmittaajana kaupungissa.

12 §. Toimitusmiehen jäävistä olkoon voimassa, mitä yleinen laki tuomarinjäävistä säättää. Jäävikysymykset tutkii toimitusmies. Jos toimitusmies hylkää jäävimuistutuksen, asianosaisella olkoon oikeus alistaa jäävikysymys maistraatin tutkittavaksi; älköön tämän kautta kuitenkaan toimitusta viivytettävä.

Jos toimitusmies on esteellinen tontinmittausta toimittamaan, maistraatin tulee määrätä erityinen toimitusmies.

13 §. Toimitusmiehen tulee toimitukseen todistettavasti kutsuttaa sekä mitattavan tontin että siihen rajoittuvan maan omistajat. Jos asianosainen kutsuttuna jää toimitukseen saapumatta, älköön se estävä mittauksen toimittamista.

Kutsussa on asianosaista kehoitettava määräämisenä ennen kokousta esittämään saantokirjansa ynnä kartat ja muu selvitys, joka saattaa olla saatavissa ja asialle valaistukseksi.

14 §. Toimitusmiehelle on sallittava pääsy tonteille ja rakennuksiin eikä häntä ole estettävä liikkumasta tiluksilla, milloin se toimituksen suorittamista varten on tarpeellista; hän olkoon kuitenkin velvollinen valvomaan, että omaisuuden vahingoittamista mikäli mahdollista vältetään.

Jos erityisten merkien asettaminen käy toimituksessa tarpeelliseksi mittausta tai rajan määräämistä varten, toimitusmiehellä olkoon siihen oikeus, huomioonottaen, mikäli mahdollista, ettei liikennettä sen kautta estetä tai vaikeuteta.

15 §. Tontinmittauksessa on laadittava tonttikartta ja mittakirja.

Tonttikartta on laadittava mittakaavaan 1 : 500 tai sitä suuremmaksi ja sen tulee osoittaa sekä tontti rajoineen että tontin asema katuun tai muuhun yleistä liikennettä varten tarkoitettuun alueeseen ja naapuritontteihin.

Mittakirjassa on mainittava toimituksen aika ja sen aihe, miten kutsu toimitukseen on tapahtunut, asianosaisten nimet ja ketkä heistä ovat saapuvilla, tontin numero, asema, laatu sekä mitat ja pinta-ala. Mittakirjaan on myös merkittävä, käytetäänkö tonttia voimassaolevan asemakaavan ja tonttijaon mukaisena vai onko siinä suhteessa eroavaisuuksia sekä mitä muuten tontista on tonttikirjassa mainittu.

Tarpeen vaatiessa on tonttikartassa osoitettava myöskin vanhemman kiinteistöjaoituksen rajat ja mittakirjaan merkittävä niiden alueiden suuruus, kunkin erikseen, joista tontti on muodostettu.

Sittenkun tontinmittaus on loppuun käsitelty, toimitusmies julistakoon toimituksen päättyneeksi ja antakoon asianosaisille valitusosoituksen.

16 §. Joka ei tyydy toimitettuun tontinmittaukseen, antakoon kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun toimitus julistettiin

päättäneeksi, maistraattiin kirjallisen valituksensa toimituksesta ynnä tätä varten annetun otteen toimituskirjoista.

Maistraatin tulee, asianosaisia kuultuaan, joko ratkaista asia tahi, jos riitä koskee tontin suuruutta tai rajoja, lykätä se riitaisena tuomioistuimen käsiteltäväksi.

17 §. Tontin rajat on maahan selvästi merkittävä.

18 §. Jos uusi mittaus tontilla toimitetaan ja tällöin saadut mitat poikkeavat tonttikirjan tiedoista, korttelin kaikki tontit on uudestaan mitattava, milloin maistraatti toimitusmiehen esityksestä katsoo siihen syytä olevan.

19 §. Kustannukset tontinmittauksesta ja tontin rajain maahan merkitsemisestä on sen korvattava, joka on mittausta pyytänyt. Jos maistraatti on määrännyt mittauksen toimitettavaksi, tontinomistaja vastatkoon kustannuksista.

20 §. Tonttikartta ja mittakirja laaditaan kaksin kappalein, joista toinen annetaan hakijalle ja toinen sille, joka pitää kaupungin tonttikirjaa.

21 §. Mitä tämä luku sisältää tontinrajan määräämisestä tontin mittauksen yhteydessä, olkoon voimassa silloinkin, kun muuten on kysymys sellaisen rajan määräämisestä.

22 §. Mitä tässä luvussa on säädetty tontinomistajasta, koskeeseen myös sitä, jolla on tonttiin hallintaoikeus rajattomaksi ajaksi ja niin kauan kuin erinäiset tontin käyttöä koskevat ehdot täytetään.

23 §. Sen lisäksi, mitä tontinmittauksesta edellä on säädetty taikka asetuksella siitä erittäin määrätään, voidaan rakennusjärjestyksessä tontinmittauksen toimittamisesta antaa sellaisia tarkempia määräyksiä, jotka kullekin paikkakunnalle katsotaan terpeellisiksi.

III L u k u.

Kiinteistöjen rekisteröiminen.

24 §. Jokaisessa kaupungissa on siitä osasta kaupunkialuetta, jolle tonttijako on vahvistettu, pidettävä tonttikirjaa. Tonttijaon ulkopuolella kaupunkialueella sijaitsevista kiinteistöistä pidetään maarekisteriä.

Tonttikirjan pitämisestä huolehtii maistraatti. Maarekisteri pidetään läänin maanmittauskonttorissa.

25 §. Tonttia alköön katsottako laillisesti muodostetuksi, ennenkuin se on lopullisesti merkitty tonttikirjaan.

26 §. Tonttikirjan tulee jokaisesta tontista erikseen sisältää tiedot tontin numerosta, asemasta, laadusta ja pinta-alasta, päätöksistä, joilla asemakaava ja tonttijako on vahvistettu, ajasta, jolloin tontti on viimeksi mitattu, tonttia tai korttelia koskevista asemakaavamääräyksistä tai vastaavista vanhemmista rakennusmääräyksistä sekä tonttia koskevista rasiteoikeuksista ja -velvollisuuksista ynnä muista sopimuksista, mikäli asianomainen viranomainen on määrännyt ne tonttikirjaan merkittäviksi.

Jos tonttikirjaan merkityt olosuhteet muuttuvat, on niistä tehtävä siihen merkintä.

27 §. Tonttikirjan laatimisesta ja pitämisestä johtuvat kustannukset suorittaa kaupunki.

28 §. Kaupungin maarekisteri pidetään, kuten maaseudun maarekisteristä on säädetty.

Maarekisteriä ensiksi laadittaessa voidaan kuitenkin kaupungin omistama maa jakaa ja rekisteriyksiköiksi merkitä riippumatta aikaisemmasta kameraalisesta kiinteistöjaoituksesta. Ehdotuksen tällaiseksi jaoksi tekee kaupungin esityksestä maanmittauskonttorin määräämä maanmittausinsinööri tai 8 §:ssä mainittu tontinmittaaja, ja jako on alistettava maanmittauskonttorin hyväksyttäväksi.

29 §. Tonttikirjan ja maarekisterin, joista tässä luvussa säädetään, tulee olla laadittuna jokaiselle kaupungille viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1934. Valtioneuvosto voi kuitenkin myöntää tässä mainitun määräajan pidennystä.

Jos kaupungissa tämän lain tullessa voimaan pidetään tonttikirjaa ja tämä sisältää pääasiallisesti ne tiedot, jotka tonttikirjassa 26 §:n mukaan tulee olla, valtioneuvosto voi hyväksyä sellaisen tonttikirjan, asianmukaisesti täydennettynä, kaupungin tonttikirjaksi.

30 §. Kaupungin tekemästä anomuksesta valtioneuvosto voi myöntää kaupungille oikeuden laatia ja pitää kaksoiskappaletta kaupungin maarekisteristä; ja kaupunki voi valtioneuvoston määräämillä ehdoilla siitä antaa virallisia otteita ja jäljennöksiä.

Maarekisterin kaksoiskappaletta pitää kaupunginvaltuuston määräämä viranomainen ja siitä johtuvat kustannukset suorittaa kaupunki.

Kun tällainen oikeus on kaupungille myönnetty, maanmittauskonttorin tulee asianomaiselle kaupungin viranomaiselle toimittaa jäljennös kaupungin maarekisteristä sekä kustakin sen jälkeen rekisteriin tehdystä merkinnästä mainitulle viranomaiselle viivytyksettä lähettää täydellinen ote rekisteristä vastaavan merkinnän tekemistä varten rekisterin kaksoiskappaleeseen.

IV L u k u.

Yleisiä säännöksiä.

31 §. Mitä tässä laissa on säädetty kaupungista, sovellettakoon vastaavasti kauppalaan, joka on eri kunta.

32 §. Tarkempia määräyksiä siitä, mitä jako- ja muissa maanmittaustoimituksissa kaupunkialueella ja tontinmittauksissa on huomioonotettava, sekä tonttikirjan ja maarekisterin laatimisesta ja pitämisestä annetaan asetuksella.

33 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1932.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1931. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 5.

Sisällys: 24. Valtioneuvoston päätös, jolla määrätään aikaisemmin vahvistetut järjestysohjeet olemaan edelleen voimassa, s. 73. — 25. Asetus valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista 31 päivänä tammikuuta 1924 annetun asetuksen muuttamisesta, s. 74. — 26. Laki miedon mallasjuoman tehdasmaisesta valmistuksesta ja myynnistä, s. 75. — 27. Laki juopuneena tavatun henkilön huollosta eräissä tapauksissa, s. 76. — 28. Juopuneena tavatun henkilön huollosta annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen, s. 78. — 29. Laki viran ja toimen haltijain oikeuksista ja velvollisuuksista, kun virka tai toimi lakkautetaan, s. 78. — 30. Laki kaupunkien osanotosta poliisilaitosten menoihin, s. 81. — 31. Asetus kaupunkien osanotosta poliisilaitosten menoihin 27 päivänä kesäkuuta 1931 annetun lain soveltamisesta, s. 81. — 32. Asetus muutoksista asetukseen moottoriajoneuvoliikenteestä, s. 83. — 33. Asetus moottoriajoneuvoliikenteestä annetun asetuksen muuttamisesta, s. 83. — 34. Ajoliikenteen järjestely Kaipuiston Itäisellä ja Isolla Puistotiellä, s. 85. — 35. Ajoliikenteen järjestely Salomonkadulla, s. 85. — 36. Kielto parkkeeraamasta automobiileja Pienellä Roobertinkadulla, s. 85. — 37. Koulutettujen sairaanhoitajattarien pätevyuden myöntäminen Helsingin kaupungin sairaanhoitajatakoulussa hyväksytyille oppilaille, s. 86. — 38. Kaisanien ja Hakasalmen puiston urheilukenttien käyttö, s. 86. — 39. Eräiden kaupungin talojen nimet, s. 87. — 40. Muutos Helsingin palkkasoutajien ja koneella kulkevien vuokravensien taksaan, s. 87. — 41. Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön yhtiöjärjestyksen muutos, s. 87. — 42. Tullikamarin ulkopuolella tullikäsiteltyjen tullin-alaisten matkatavaroiden vapauttaminen liikennemaksuista, s. 88. — 43. Liikennemaksut Helsinkiin tuoduista lentokoneista, s. 88.

24. Valtioneuvoston päätös, jolla määrätään aikaisemmin vahvistetut järjestysohjeet olemaan edelleen voimassa.

Annettu helmikuun 12 p:nä 1931.

(Suomen as.-kok. 1931 : 85)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1924 : 66—70, 1927 : 21—23, 46, 85)

Sittenkuin valtioneuvosto oli nojautuen ammatinvaaralta suojelemisesta 4 päivänä huhtikuuta 1914 annetun asetuksen 17 §:ään vahvistanut allamainittuina päivinä seuraavat järjestysohjeet, nimittäin

25/V	1917	Järjestysohjeet	kirjapainoja varten;
»	»	»	sikari-, paperossi- ja tupakkatehtaita varten;
30/XII	1924	»	sahalaitoksia ja lautatarhoja varten;
»	»	»	puunjalostustehtaita varten;
»	»	»	puuhiomoita ja paperitehtaita varten;
»	»	»	sulfiittiselluloosatehtaita varten;
»	»	»	sulfaattiselluloosatehtaita varten;

			30/XII 1924	Järjestysohjeet sivutuotteiden talteenottamista varten sulfaattiselluloosatehtaissa;
»	»	»		tulitikkutehtaita varten;
»	»	»		rättien lajittelu- ja revintätyötä varten;
»	»	»		kehruu- ja kutomatehtaita varten;
»	»	»		keramiikkiteollisuutta varten;
29/IV	1927	»		metalliteollisuustyöpaikoille;
17/V	»	»		vaatetusteollisuutta varten;
»	»	»		kenkä-, satulaseppä- ja salkkuteollisuutta varten;
29/IX	»	»		kivenlouhintaa, -hakkuuta ja -hiontaa varten;
15/XI	»	»		kumitavarateollisuustyöpaikkoja varten; sekä
»	»	»		huonerakennustyötä varten,

on valtioneuvosto, sosialiministeriön esittelyssä, nojautuen 28 päivänä maaliskuuta 1930 annetun työturvallisuuslain 21 §:ään, määrännyt, että ylläluetellut järjestysohjeet ovat edelleen voimassa muulta osalta paitsi mitä tulee niiden rikkomisesta seuraavaan rangaistukseen, jossa suhteessa on noudatettava mainitun työturvallisuuslain 24 §:n säännöksiä, kuitenkin niin, että järjestysohjeiden rikkomisesta on oleva enintään sata päiväsakkoa.

25. Asetus valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista 31 päivänä tammikuuta 1924 annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 20 p:nä 1931. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1931 : 109)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1924 : 2, 1927 : 53, 1928 : 6, 1929 : 13 ja 1930 : 13)

Valtiovarainministeriön esittelystä säädetään täten, sovellettavaksi, mikäli ei erinäisissä tapauksissa ole toisin määrätty, kuluvan vuoden alusta lukien, että alempana mainitut virat ja toimet, muuttamalla valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista 31 päivänä tammikuuta 1924 annetun asetuksen 3 §:ää, sellaisena kuin se on muutettu asetuksilla 17 päivältä helmikuuta 1928, 22 päivältä maaliskuuta 1929 ja 14 päivältä helmikuuta 1930, luetaan palkkausluokkiin seuraavasti: —————

VI palkkausluokka: 63,000 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen etsivän osaston päällikkö.

26. Laki miedon mallasjuoman tehdasmaisesta valmistuksesta ja myynnistä.

Annettu huhtikuun 24 p:nä 1931. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1931 : 142)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset s. 184 ja 1012.)

1 §. Miedolla mallasjuomalla tarkoitetaan tässä laissa maltaista sekä humaloista ja vedestä käymisen avulla valmistettua tislaamatonta juomaa, jonka alkoholipitoisuus on enintään 2.25 painoprosenttia.

Mietoa mallasjuomaa älköön valmistettako vierteellä, jonka ekstraktipitoisuus hiivaa pantaessa on suurempi kuin 6.5 prosenttia Ballingin asteikon mukaan, ellei juomaa saateta sellaisen erityisen käsittelyn alaiseksi, ettei se voi saavuttaa suurempaa alkoholipitoisuutta kuin 1 momentissa on säädetty.

2—9 §§.

10 §. Mietoa mallasjuomaa saakoon pitää kaupan sen valmistaja sekä jokainen muu, jolla on oikeus harjoittaa tässä maassa elinkeinoa.

Jos mietoa mallasjuomaa myydään paikalla nautittavaksi majatalonpidon tai sellaisen elinkeinoliikkeen yhteydessä, jonka harjoittamiseen vaaditaan lupa, noudatettakoon, mitä niistä on erikseen säädetty.

11 §. Astiassa, jossa myydään tässä laissa tarkoitettua mallasjuomaa, tulee olla panimon nimi ja sanat »mietoa mallasjuomaa».

Mitä 1 momentissa on sanottu, ei koske mallasjuoman myyntiä panimosta, kun ostaja noutaa juoman sieltä omassa astiassaan.

12 §.

13 §. Sellaisen mallasjuoman myynnistä, jonka alkoholipitoisuus on suurempi kuin 2.25 painoprosenttia, olkoon voimassa, mitä alkoholipitoisen aineen myynnistä on säädetty.

14 §. Joka muuten rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä, rangaistakoon, ellei muualla ole ankarampaa rangaistusta säädetty, vähintään kahdellakymmenellä päiväsakolla.

15 §. Se, joka tehdasmaisesti valmistaa mallasjuomaa, on velvollinen panimon silmälläpidosta johtuvien kustannusten korvaamiseksi suorittamaan maksun, jonka valtioneuvosto määrää mallasjuoman valmistukseen käytetyn mallasmäärän perusteella.

Mainittu maksu on nykyisin yksitoista penniä kultakin kilolta mallasjuoman valmistukseen käytettyjä maltaita. Mallasjuoman valmistuksen ylitarkastajan tehtävänä on tarkastaa panimoiden lähettämät jäljennökset päiväkirjasta ja niissä olevien tietojen perusteella neljännesvuosittain tehdä laskelmat panimoiden suoritettavista maksuista sekä lähettää laskelmat maaherroille maksujen perimistä varten. Maaherran tulee mainittujen laskelmien perusteella kirjoituttaa ja mallasjuoman valmistajalle toimittaa verolippu hänen suoritettavastaan maksusta. Valmistajan on viimeistään kahden kuukauden kuluessa vuosineljänneksen päättymisestä suoritettava maksu verolipussa mainitulle viranomaiselle. *Valtioneuv. päätös huhtik. 29 p:ltä 1931. (Suomen as.-kok. 1931 : 143)*

Jos panimossa kalenterivuoden kuluessa ei ole valmistettu niin suurta määrää mallasjuomaa, että korvaus nousee tuhanteen markkaan, on tämä määrä kuitenkin suoritettava.

16 §. Panimoiden silmälläpito kuuluu lähinnä sosialiministeriölle ja sen alaisina toimiville tarkastajille.

Tarkastajain ohella tulee poliisiviranomaisten ja raittiuslautakunnan, missä sellainen on, valvoa tämän lain ja sen nojalla annettavien säännösten noudattamista.

Mallasjuomain terveydenhoidollisessa silmälläpidossa noudatettakoon, mitä siitä on erikseen säädetty.

17—18 §§. —————

19 §. Tarkemmat määräykset tämän lain toimeenpanosta antaa valtioneuvosto.

20 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1931. Sillä kumotaan mallasjuomain tehdasmaisesta valmistuksesta 28 päivänä joulukuuta 1907 annettu laki ja sen muuttamisesta 30 päivänä joulukuuta 1912 ja 18 päivänä maaliskuuta 1921 annetut lait sekä mietojen mallasjuomain kaupasta 28 päivänä joulukuuta 1907 annettu laki ja sen muuttamisesta 30 päivänä joulukuuta 1912 annettu laki, sikäli kuin näitä lakeja ei aikaisemmin ole kumottu, sekä muutetaan 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun kieltolain 2 ja 4 §.

27. Laki juopuneena tavatun henkilön huollosta eräissä tapauksissa.

Annettu toukokuun 8 p:nä 1931.

(Suomen as.-kok. 1931 : 163)

1 §. Jokaisesta ilmeisesti juopuneena tavatusta henkilöstä, jonka suhteen on ryhdytty sellaisiin toimenpiteisiin, kuin rikoslain voimaanpanemisesta annetun asetuksen 21 §:ssä säädetään, on poliisiviranomaisen tehtävä ilmoitus sen kunnan köyhäinhuoltolautakunnalle, jossa juopuneena tavatun asuinpaikka on. Köyhäinhuoltolautakunnan asiana on ryhtyä tässä laissa mainittuihin toimenpiteisiin.

Köyhäinhuoltolautakuntaan voidaan asettaa erityinen osasto, joka vähintään kolmijäsenenä käyttää lautakunnan päättämistä valtaa.

Kunnassa, missä köyhäinhuoltolautakuntaa ei ole, on viranomaisesta, jolle sen tehtävät kuuluvat, soveltuvilta osiltaan voimassa, mitä tässä laissa säädetään köyhäinhuoltolautakunnasta.

2 §. Ellei henkilö, josta köyhäinhuoltolautakunnalle on saapunut 1 §:ssä mainittu ilmoitus, ole tehnyt itseään syypääksi sellaiseen juopumukseen, josta rikoslaisissa säädetään rangaistus, on köyhäinhuoltolautakunnan, milloin se katsotaan tarpeelliseksi:

1) opastettava ja ohjattava häntä käsittämään juovutusjuomain käytöstä johtuva vaara sekä palaamaan raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan; tai

2) neuvottava häntä vapautumaan epäedullisesta ympäristöstä ja hankkimaan itselleen sopiva asunto ja työpaikka; tahi

3) annettava hänelle varoitus.

Milloin syytä siihen on, köyhäinhoitolautakunta voi soveltaa 1 momentissa mainittuja toimenpiteitä myös sellaiseen henkilöön, jota on rangaistu lautakunnalle 1 §:n nojalla ilmoitetusta juopumuksesta.

Köyhäinhoitolautakunnan tulee kaikista sille saapuneista ilmoituksista pitää luetteloa.

3 §. Henkilö, josta köyhäinhoitolautakunnalle on saapunut 1 §:ssä mainittu ilmoitus, on, jos hän kunnassa asuu tai oleskelee, velvollinen saapumaan köyhäinhoitolautakunnan kokoukseen antamaan tietoja häntä koskevasta asiasta, joka on lautakunnassa käsiteltävänä, kun hän lautakunnan jäsenen tai lautakunnan siihen määräämän muun henkilön kautta todistajan läsnäollessa on vähintään neljää päivää ennen saanut sinne kutsun.

Jos näin kutsuttu jää ilman laillista estettä tulematta, lautakunta saakoon poliisiviranomaiselta virka-apua poisjääneen noutamiseksi.

Tämän lain mukaan käsiteltävissä asioissa on jokainen, joka kunnassa asuu tai oleskelee, velvollinen vaadittaessa köyhäinhoitolautakunnalle antamaan niitä tietoja, jotka asian käsittelemiselle katsotaan tarpeellisiksi.

4 §. Toimenpiteisiin, jotka mainitaan 2 §:ssä, älköön ryhdyttävä sen jälkeen, kun vuosi on kulunut juopumustapauksesta.

5 §. Köyhäinhoitolautakunnan tämän lain nojalla tekemään päätökseen ei saa hakea muutosta.

6 §. Jokaisen, joka ottaa osaa tässä laissa tarkoitettujen asiain tutkimiseen tai käsittelemiseen, tulee pitää salassa ne henkilökohtaiset tiedot, jotka hän toimessaan on saanut, ellei hän lain mukaan ole velvollinen niitä ilmoittamaan.

7 §. Jos tämän lain mukaisiin toimenpiteisiin ryhtyminen sopivammin kuuluu toisen kunnan köyhäinhoitolautakunnalle tahi saman kunnan muulle kunnalliselle lautakunnalle, köyhäinhoitolautakunta voi siirtää asian sen käsiteltäväksi. Muusta kunnallisesta lautakunnasta olkoon silloin voimassa, mitä tässä laissa on köyhäinhoitolautakunnasta säädetty.

8 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa valtioneuvosto.

9 §. Tämä laki tulee voimaan toukokuun 15 päivänä 1931.

28. Juopuneena tavatun henkilön huollosta annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 28 p:ltä 1931.

(*Suomen as.-kok. 1931 : 193*)

Juopuneena tavatun henkilön huollosta eräissä tapauksissa toukokuun 8 päivänä 1931 annetun lain 8 §:n nojalla valtioneuvosto on, sosialiministeriön esittelystä, antanut seuraavat tarkemmat määräykset sanotun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta:

1 §. Ilmoitus, joka poliisiviranomaisen on juopuneena tavatusta henkilöstä tehtävä köyhäinhuoltolautakunnalle, laadittakoon sosialiministeriön vahvistettavan kaavakkeen mukaiselle kortille ja lähetettäköön viipymättä sen kunnan köyhäinhuoltolautakunnalle, missä juopuneena tavatun asuinpaikka on.

Jos juopuneena tavattu pannaan syytteeseen juopumuksesta, odotettakoon kuitenkin rangaistusmääräystä tai tuomioistuimen päätöstä asiassa; ja lähetettäköön ilmoitus köyhäinhuoltolautakunnalle niin pian kuin on saatu tieto rangaistusmääräyksestä tai päätöksestä sekä siitä, että päätös on voittanut lainvoiman.

Ilmoitus on poliisiviranomaisen allekirjoituksellaan vahvistettava.

2 §. Kihlakunnantuomarin tai raastuvanoikeuden puheenjohtajan tulee juopumuksesta tehdyn syytteen johdosta antamastaan rangaistusmääräyksestä, niin myös tuomioistuimen sellaisen syytteen johdosta antamastaan päätöksestä, sittenkuin tämä on saanut lainvoiman, pyynnöstä toimittaa tieto sen paikkakunnan poliisipäällikölle, missä syytetty on tavattu juopuneena.

3 §. Köyhäinhuoltolautakunnan on säilytettävä sille saapuneet 1 §:ssä tarkoitetut kortit järjestettyinä lukitussa säilytyspaikassa, johon sivullisilla ei ole pääsyä.

Kuitenkin on sellaista henkilöä koskeva kortti, josta kolmen vuoden kuluessa ei ole saapunut uutta ilmoitusta, hävitettävä.

4 §. Valtioneuvoston julkaisuvarasto toimittakoon tilauksesta poliisiviranomaisille kortteja maksutta.

5 §. Tarkempia ohjeita tämän päätöksen täytäntöönpanosta antaa sosialiministeriö.

29. Laki viran ja toimen haltijain oikeuksista ja velvollisuuksista, kun virka tai toimi lakkautetaan.

Annettu toukokuun 22 p:nä 1931. (Lyhennysote)

(*Suomen as.-kok. 1931 : 182*)

1 §. Valtion peruspalkkaisen viran haltija, jonka virka lakkautetaan, on asetettava lakkautuspalkalle taikka suorastaan siirrettävä toiseen sellaiseen virkaan tai toimeen, kuin 5 §:ssä sanotaan.

Sama olkoon laki, jos virkaan kuuluvat tehtävät muutetaan siinä määrin, että virka on pidettävä uutena, eikä haltija, lakkautuspalkalle asetettuna, olisi 5 §:n mukaan velvollinen ottamaan sitä vastaan.

2 §. Lakkautuspalkka vastaa ensimmäisenä vuotena viran lakkauttamisesta lukien virkaan kuuluneiden palkan, vuokratrahain ja muiden sellaisten palkkaetujen yhteenlaskettua määrää, jotka eivät ole korvausta erityisistä virkatehtävistä tai viran aiheuttamista kustannuksista, ja sen jälkeen virasta olleen täyden eläkkeen määrää. Jos mainittuihin palkkaetuihin on kuulunut asuintila tai vapaa asunto valtion rakennuksessa tahi muu senkaltainen etu, on tämä palkkaetu muunnettava kiinteäksi rahamääräksi sen erikseen ehkä määrätyn arvon mukaan, mutta muussa tapauksessa laskemalla vallinneiden hintasuhteiden mukaan sen keskiarvo kolmelta lähinnä edelliseltä vuodelta.

3 §. Lakkautuspalkka maksetaan lääninrahastosta kuukausittain etukäteen alkaen siitä päivästä, joka viran lakkauttamisen yhteydessä määrätään. Samasta päivästä loppuu oikeus virkaan kuuluneisiin palkkaetuihin, jollei erityisesti ole toisin määrätty.

4 §. Lakkautuspalkalle asetettu viran haltija pysyy valtion palveluksessa, ja hänellä on samat oikeudet ja velvollisuudet kuin valtion viran haltijoilla yleensä, mikäli tässä laissa ei toisin säädetä tahi asian luonnosta muuta johdu.

5 §. Lakkautuspalkalla oleva on velvollinen valtiolta vastaanottamaan hänelle soveltuvan peruspalkkaisen viran tai toimen taikka, ellei sitä hänen taloudellisiin oloihinsa nähden ole pidettävä kohtuuttomana, hänelle soveltuvan muun viran tai toimen. Jos viran haltijan on muutettava toiselle paikkakunnalle, on tarpeelliset muutokustannukset hänelle korvattava.

Myöskin 1 momentissa mainituissa tapauksissa on virka tai toimi sen viranomaisen täytettävä, jolle se lain tai asetuksen mukaan yleensä kuuluu, mutta, poiketen hallitusmuodon 89 §:n säännöksestä, ei virkaa tai tointa silloin ole julistettava haettavaksi eikä virkaehtotusta siihen tehtävä. Jollei lakkautuspalkalla oleva ole suostunut vastaanottamaan hänelle tarjottua virkaa tai tointa, on valtioneuvoston, asianomaisia kuultuaan, määrättävä, onko hänen se vastaanotettava.

6 §. Jos 2 §:ssä tarkoitetut palkkaedut peruspalkkaisesta virasta tai toimesta, jonka lakkautuspalkalla ollut on joko 5 §:n mukaan vastaanottanut taikka muuten saanut, ovat pienemmät kuin lakkautetusta virasta, on ero suoritettava henkilökohtaisena palkkauksen lisänä. Yhtäläisin edellytyksin ja saman perusteen mukaan on myönnettävä lisäystä eläkkeeseen, korvausta hautausavusta ja lahjapalkkiosta sekä, jos uusi virka lakkautetaan, lisäystä siitä tulevaan lakkautuspalkkaan.

Mitä 1 momentissa on säädetty, sovellettakoon siihenkin, joka on 1 §:n mukaan suorastaan siirretty toiseen virkaan tai toimeen taikka sanotussa pykälässä mainitussa tapauksessa jäänyt uudeksi muodostettuun virkaansa.

Kun lakkautuspalkalla oleva valtiolta ottaa vastaan sellaisen viran tai toimen, joka ei ole peruspalkkainen, pidätetään lakkautus-

palkka tai sanotun viran tai toimen palkkausta vastaava osa lakkautuspalkasta sinä aikana, jonka hän sitä virkaa tai tointa hoitaa. Jos kuitenkin viran tai toimen palkkaus on pienempi kuin 2 §:ssä tarkoitetut palkkaedut, hän saa niiden eroa vastaavan määrän lakkautuspalkastaan ja, mikäli se ei riitä, henkilökohtaisena palkkauksen lisänä.

7 §. Jos viran haltija ilman valtioneuvoston hyväksymää pätevää syytä kieltäytyy vastaanottamasta tarjottua virkaa tai tointa, jonka hän 1 ja 5 §:n mukaan on velvollinen vastaanottamaan, on hänet vapautettava valtion palveluksesta ja hänelle annettava sellainen eläke, johon hänellä eläkevuosiensa nojalla olisi oikeus.

8 §. Lakkautuspalkka lakkaa siltä:

- 1) joka tulee peruspalkkaiseen valtion virkaan tai toimeen;
- 2) joka menettää Suomen kansalaisuuden;
- 3) joka hallituksen luvatta asettuu asumaan valtakunnan ulkopuolelle; tai
- 4) jolle myönnetään ero taikka joka valtion palveluksesta erotetaan tahi pannaan viralta.

9 §. Tämän lain säännöksiä sovellettakoon myöskin:

- 1) —————
- 2) kaupunkien poliisilaitosten peruspalkkaisten virkojen ja tointen haltijoihin;
- 3) niihin kaupunkien virkamiehiin, jotka valtion viranomaisen on nimittänyt, ynnä kaupunginvouteihin; sekä

Kyseessäolevat Helsingin kaupungin virkamiehet ovat: kunnallispormestari, oikeuspormestari, maistraatin ja raastuvanoikeuden neuvosmiehet, maistraatinsihteeri, kaupunginviskaalit sekä ensimmäinen ja toinen kaupunginlääkäri.

- 4) —————

Lakkautuspalkka suoritetaan myöskin 1 momentin 2 ja 3 kohdassa mainituille viran tai toimen haltijoille valtionvaroista. Siinä tapauksessa, että joku sanotussa momentissa tarkoitetuista ei ole oikeutettu saamaan eläkettä, on se määrä, joka hänelle ensimmäisen vuoden kuluttua on tuleva lakkautuspalkaksi, vahvistettava yhtä suureksi kuin vastaavassa asemassa valtion palveluksessa olevan lakkautuspalkka.

Jos 1 momentin 3 kohdassa mainittu virkamies ilman pätevää syytä kieltäytyy ottamasta vastaan sellaista virkaa tai tointa, jonka valtion palveluksessa oleva 5 §:n mukaan on velvollinen vastaanottamaan, menettäköön lakkautuspalkkaoikeutensa osaksi tai kokonaan valtioneuvoston harkinnan mukaan.

10 §. Tämän lain säännöksiä on sovellettava niihinkin viran tai toimen haltijoihin, jotka on nimitetty ennen lain voimaan tulemistä.

Niillä viran tai toimen haltijoilla, jotka nimitetään tämän lain voimaan tultua, ei ole 7 §:ssä ja 9 §:n 4 momentissa mainittua eläke- tai lakkautuspalkka-oikeutta.

11 §. Täten kumotaan 19 päivänä joulukuuta 1922 annettu laki virkamiehen oikeuksista ja velvollisuuksista, kun virka lakkautetaan.

30. Laki kaupunkien osanotosta poliisilaitosten menoihin.

Annettu kesäkuun 27 p:nä 1931.

(Suomen as.-kok. 1931 : 221)

1 §. Poliisihoidosta kaupungeissa huolehtii valtio.

2 §. Niihin rahallisiin menoihin, jotka valtio kaupunkien poliisilaitosten ylläpitämiseksi suorittaa, kaupungit ovat velvolliset kuin kohdaltaan ottamaan osaa yhdellä kolmanneksella.

Tämän osuuden kaupungit suorittavat poliisilaitosten vuositilinpäätösten perusteella viimeistään seuraavan vuoden heinäkuun kuluessa.

3 §. Paitsi 2 §:ssä mainittujen rahaosuuksien suorittamista kaupungit ovat velvolliset antamaan kaupungin poliisilaitokselle sen eri tarpeita varten tarkoituksenmukaiset huoneistot lämpöineen, valoineen, siivouksineen ja huonekaluineen ynnä sen lisäksi suorittamaan pidätettyjen henkilöiden ylläpidosta aiheutuvat kustannukset sekä hankkimaan pidätetyille henkilöille ja poliisimiehistöle lääkärinhoidon.

Sittenkuin lääkärinhoidon hankkiminen pidätetyille henkilöille ja poliisimiehistöle kaupungeissa yllämainitun §:n mukaan vuoden 1932 alusta tulee siirtymään kaupunkien velvollisuudeksi, lakkautetaan Helsingin kaupungin poliisilaitoksen lääkärin- ja haavurintoimet joulukuun 31 päivästä 1931 lukien. *Asetus marrask. 13 p:ltä 1931.* (Suomen as.-kok. 1931 : 309)

4 §. Tarkemmat säännökset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

5 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1932.

31. Asetus kaupunkien osanotosta poliisilaitosten menoihin 27 päivänä kesäkuuta 1931 annetun lain soveltamisesta.

Annettu lokakuun 29 p:nä 1931.

(Suomen as.-kok. 1931 : 291)

Kaupunkien osanotosta poliisilaitosten menoihin 27 päivänä kesäkuuta 1931 annetun lain 4 §:n nojalla säädetään täten sisäasiainministerin esittelystä seuraavaa:

1 §. Niihin huoneistoihin, jotka kaupungit ovat velvollisia poliisilaitosta varten antamaan, luetaan kaikki tarpeelliset kanslia-, osasto- ja toimistohuoneet, vartiopiirikonttorit, pidätettyjen säilytys- ja huoneet, tallit, auto- ja moottorivenevajat, varastohuoneet ja ulkosuojat sekä muut poliisilaitoksen toimintaa varten ehkä tarvitta-

vat huoneistot. Kaupunkien on pidettävä poliisilaitosten huoneistot tarkoituksenmukaisessa kunnossa.

Milloin poliisilaitoksen virastohuoneita tai pidätettyjen säilytys-huoneita varten aijotaan rakentaa tai hankkia uusia huoneistoja, on sitä koskevalle suunnitelmalle huonesijoituksineen ennakolta hankittava sisäasiainministeriön hyväksyminen. Mikäli ennestään olevia pidätettyjen säilytys-huoneita muutetaan tai laajennetaan, on tällaisellekin suunnitelmalle ennakolta hankittava sisäasiainministeriön hyväksyminen.

2 §. Kaupunkien poliisilaitosten huoneistoihin annettavan va-paan lämmön ja valon tulee olla riittävä ja sisältyy valaistukseen tarpeelliset sisä- ja ulkovalaistuslaitteet.

3 §. Poliisilaitosten huoneistojen siivoukseen sisältyy kaikkien virastohuoneiden sekä pidätettyjen säilytys-huoneiden ynnä poliisi-laitoksen pihamaan ja katuosien puhtaanapito. Tätä varten on kaupungin palkattava riittävä puhtaanapitohenkilökunta.

4 §. Kaupunkien hankittaviin huonekaluihin luetaan kaikki poliisilaitoksen toimintaa varten virastohuoneissa tarvittava ka-lusto sekä pidätettyjen säilytys-huoneiden sistus.

5 §. Pidätettyjen henkilöiden ylläpitoon luetaan pidätettyjen ruoka ruokailukalustoineen, vuodevaatteet pesuineen sekä pesu- ja puhdistautumisvälineet.

Pidätetyille annettavaan lääkarinhoitoon kuuluu myös tarvitta-vien lääkkeiden ja sideaineiden hankinta.

6 §. Kaupungin poliisimiehistölle hankittava lääkarinhoito kä-sittää maksuttoman lääkarinavun sekä ilmaiset lääkkeet ja side-aineet ynnä tarpeen vaatiessa myös ilmaisen sairaalahoidon. Täl-lainen lääkarinhoito annetaan niissä tapauksissa, jolloin sairastu-minen tai loukkaantuminen on tapahtunut virantoimituksessa tahi voidaan katsoa siitä aiheutuneeksi, ja ovat siihen oikeutettuja kaikki ylikonstaapelit, tarkastuskonstaapelit, vanhemmat ja nuoremmat konstaapelit, ylimääräiset konstaapelit, naiskonstaapelit sekä hoita-jattaret ja vahtimestarit.

Lääkarinhoitoon kuuluu myös lääkärin ainakin kerran vuodessa toimittama kaikkien 1 momentissa mainittujen henkilöiden pakolli-nen tarkastus, jonka tulokset merkitään poliisilaitoksessa pidettä-vään korttiluetteloon.

7 §. Jos kaupungin ja poliisilaitoksen välillä syntyy erimieli-syyttä kaupungille tämän asetuksen mukaan kuuluvien velvollisuuk-sien täyttämisestä, on asia alistettava sisäasiainministeriöön, jolla on oikeus määrätä, miten tätä asetusta on kysymyksessä olevaan tapaukseen sovellettava. Sisäasiainministeriön tällaisessa asiassa antamasta päätöksestä voi kaupunki valittaa Korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksisaamisesta.

Muissakin tapauksissa on sisäasiainministeriöllä oikeus tarpeen vaatiessa antaa lähempiä määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta.

8 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1932.

32. Asetus muutoksista asetukseen moottoriajoneuvoliikenteestä.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1930. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1930 : 261)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 1)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä muutetaan täten moottoriajoneuvoliikenteestä 18 päivänä tammikuuta 1929 annetun asetuksen 38, 55 ja 77 § seuraavasti:

38 §.

55 §. Merkinannoista pysähdyttäessä tai kulkusuuntaa muuttettaessa olkoon voimassa, mitä säädetään 18 päivänä tammikuuta 1929 annetussa yleisessä liikennejärjestysäännössä.

Kulkusuunnan muutoksen osoittamiseen voi kuljettaja käyttää myös koneellista suunnanosoittajaa. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön asiana on vahvistaa ne suunnanosoittajain tyytit, joita moottoriajoneuvoissa saadaan käyttää.

Teiden ja katujen risteyksissä ja käännteissä sekä muulloinkin, kun tie ainoastaan lyhyeltä on näkyvissä, on kuljettajan noudatettava mitä suurinta varovaisuutta. Tarpeeton äänimerkkien anto on kielletty. Ajettaessa maaseudulla asutuskeskusten ulkopuolella noudattakoon mitä äänimerkkien antamisesta on yleisessä liikennejärjestysäännössä säädetty.

Kohdatessaan henkilöitä, jotka ajavat hevosella tai kuljettavat kotieläintä, tulee kuljettajan noudattaa erikoista varovaisuutta ja, jos vastaantulija antaa kehoitusmerkin, pysäyttää ajoneuvo sekä tarpeen vaatiessa myös moottori.

77 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö vahvistaa katsastusmiesten ohjesäännön. Ellei tässä asetuksessa ole nimenomaan toisin säädetty tai kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö katsastusmiesohjesäännössä tai muulla tavoin toisin määrää, olkoon varakatsastusmiehellä samat oikeudet ja velvollisuudet kuin katsastusmiehelläkin.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö antaa määräykset omnibusautojen konealustan ja korin rakenteesta ja varusteista sekä muut tämän asetuksen toimeenpano-ohjeet.

33. Asetus moottoriajoneuvoliikenteestä annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu heinäkuun 31 p:nä 1931. (Lyhennysote)

(Suom. as.-kok. 1931 : 237)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 1)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä muutetaan täten moottoriajoneuvoliikenteestä 18 päivänä tammikuuta 1929 annetun asetuksen 10, 14, 17, 33, 40, 41, 46, 47, 56, 60, 61, 67, 68, 69, 70 ja 74 § seuraavasti:

14 §. Katsastusmiehellä on katsastusalueellaan liikenteen valvontaan samat oikeudet ja velvollisuudet kuin poliisimiehellä.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi sen ohella määrätä muitakin sopiviksi katsomiaan henkilöitä samoin oikeuksin ja velvollisuuksin valvomaan moottoriajoneuvoliikennettä. Nämä henkilöt, joiden tulee vannota säädetty virkavala, on varustettava ministeriön antamalla virkamerkillä sekä valtakitjalla, joka heidän on pyynnöstä näytettävä käyttäessään heille myönnettyä valtaa. Määräyksestä on tieto toimitettava sisäasiainministeriölle.

46 §. Soveltaen sitä teiden luokitusta, joka mainitaan teknilliset ohjeet teiden tekemisestä ja kunnossapidosta sisältävässä, 15 päivänä toukokuuta 1930 annetussa valtioneuvoston päätöksessä, olkoon moottoriajoneuvojen suurin bruttopaino:

- a) kaupungissa ajettaessa 6 tonnia;
- b) I luokan tiellä ajettaessa 4,5 tonnia; ja
- c) II ja III luokan tiellä ajettaessa 3 tonnia.

Milloin moottoriajoneuvon kaikissa pyörissä on ilmarenkaat, voidaan mainittuja painoja ylittää enintään 1,8 tonnilla ja, jos ajoneuvoissa on kaksoistakapyörät, 2,2 tonnilla. Kuitenkaan ylitys III luokan tiellä ei saa olla 1 tonnia suurempi.

Moottoriajoneuvon leveys saa olla ajettaessa kaupungissa enintään 230 cm, I momentin b) kohdassa mainitulla tiellä enintään 220 cm ja c) kohdassa mainitulla tiellä enintään 210 cm.

Maistraatti on oikeutettu eri hakemuksesta sallimaan edellmainittuja raskaampien ja leveämpien moottoriajoneuvojen käytön kaupungissa.

47 §. Moottoriajoneuvoja kuljetettaessa on nopeus aina rajoitettava niin, että tarpeellista varovaisuutta noudatetaan, ja siis tarkoin sovitettava ajoradan ja lähimmän ympäristön näkyvyyden ja laadun sekä muun liikenteen mukaan.

Moottoripyörän tai enintään 7 henkilöä varten aiotun henkilöauton suurin sallittu nopeus olkoon kaupungissa asemakaavoitetulla alueella ja kauppalassa, taajaväkisessä yhdyskunnassa tai tiheään asutussa kylässä maaseudulla 45 kilometriä tunnissa. Noudattamalla 49 §:n määräyksiä olkoon suurin sallittu nopeus muualla 70 kilometriä tunnissa.

Suurempaa matkustajamäärää kuin 7 henkilöä varten aiotun henkilöauton (omnibusauton) suurin tuntinopeus olkoon 45 kilometriä maalla, sekä kauppalassa, taajaväkisessä yhdyskunnassa tai tiheään asutussa kylässä maaseudulla, niin myös kaupungissa 35 kilometriä.

- Kuorma- ja pakettiauton suurin sallittu tuntinopeus olkoon:
- a) kun auton bruttopaino on enintään 3,8 tonnia, 30 kilometriä; ja
- b) kun auton bruttopaino on yli 3,8 tonnia 25 kilometriä.

Jos kuorma-autolla on ilmarenkaat, voidaan tuntinopeus lisätä korkeintaan 5 kilometrillä.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi hakemuksesta sallia, että omnibusauto jollakin tiellä ylittää 3 momentissa säädetyn tuntinopeuden.

60 §. Tämän asetuksen määräykset koskevat soveltuvin kohdin myöskin moottoripyöriä, kuitenkin siten, ettei moottoripyörässä tarvitse olla useampia kuin yksi jarrulaite ja kaksi lyhtyä, joista toinen on pyörän etupuolella ja toinen takana. Sivuvaunuttoman moottoripyörän takana voidaan kuitenkin takalyhdyn asemesta käyttää punaista heijastuslasia (n. s. kissansilmää). Jos moottoripyörä on sivuvaunullinen on sivuvaununkin etupuolelle asetettava lyhty. Moottoripyörän äänenvaimentajan tulee olla riittävän tehokas. Pyörän suurimmasta tuntinopeudesta on voimassa, mitä enintään 7 henkeä varten aiotun henkilöauton nopeudesta on määrätty.

34. Ajoliikenteen järjestely Kaivopuiston Itäisellä ja Isolla Puistotiellä.

Maistraatin päätös heinäkuun 7 p:ltä 1931.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 28)

Maistraatti on mainittuna päivänä määrännyt, että heinäkuun 20 päivästä 1931 lukien ainoastaan yksisuuntainen liikenne pohjoisesta etelään on sallittu Itäisellä Puistotiellä Itäisen Kaivopuiston talon n:o 9 kohdalta Ullanlinnan kylpylaitoksen kohdalle. Sen sijaan on kahteen suuntaan käyvä liikenne mainitusta päivästä lukien sallittu Isolla Puistotiellä kaiken vuorokautta.

35. Ajoliikenteen järjestely Salomonkadulla.

Maistraatin päätös heinäkuun 28 p:ltä 1931.

Maistraatti on mainittuna päivänä määrännyt, että elokuun 1 päivästä 1931 lukien ainoastaan yksisuuntainen ajoliikenne on sallittu Salomonkadulla lännestä itään, Annankadun kulmasta alkaen Hankkijan talon kulmaan.

36. Kielto parkkeeraamasta automobileille Pienellä Roobertinkadulla.

Maistraatin päätös heinäkuun 28 p:ltä 1931.

Maistraatti on mainittuna päivänä määrännyt, että automobiliien parkkeeraus elokuun 1 päivästä 1931 lukien on kielletty Pienellä Roobertinkadulla Kasarmin- ja Korkeavuorenkatujen välisellä osalla.

37. Koulutettujen sairaanhoitajattarien pätevyyden myöntäminen Helsingin kaupungin sairaanhoitajatakoulussa hyväksytyille oppilaille.

Sisäasiainministeriön kirjelmä lääkintöhallitukselle toukokuun 28 p:ltä 1931.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 60)

Sittenkuin Helsingin kaupungin sairaalahallitus oli lääkintöhallitukselta anonut, että niille oppilaille, jotka ovat käyneet Helsingin kaupungin sairaanhoitajatakoulun, myönnettäisiin koulutettujen hoitajattarien pätevyys ja oikeus tulla merkityksi koulutettujen hoitajattarien luetteloon, on lääkintöhallitus kirjelmässä kuluvan toukokuun 5 päivältä esittänyt, että Helsingin kaupungin sairaalahallituksen anomukseen suostuttaisiin, kuitenkin seuraavilla ehdoilla:

1) että koulu on lääkintöhallituksen tarkastuksen alainen ja toimii lääkintöhallituksen antamien ohjeiden ja määräysten mukaisesti;

2) että muutokset koulun nyt voimassa oleviin ohjesääntöihin ja opetusohjelmaan ovat alistettavat lääkintöhallituksen vahvistettaviksi;

3) että lääkintöhallitus on oikeutettu määräämään oppilasluvun suuruuden;

4) että lääkintöhallitukselle lähetetään koulun vuosikertomus ja sen lisäksi tutkinnon suorittaneista oppilaista koulutettujen sairaanhoitajattarien luetteloon merkittävät tarpeelliset tiedot, samoin kuin muu opetusta koskeva tarvittava selvitys; sekä

5) että, jos koulun toiminta muuttuu niin, ettei se vastaa tarkoitustaan, tai ellei siinä seurata lääkintöhallituksen antamia ohjeita ja määräyksiä, myönnetty hyväksyminen voidaan peruuttaa.

Sisäasiainministeriö on tämän asian tänään käsitellyt ja lääkintöhallituksen edellä esittämillä ehdoilla julistanut Helsingin kaupungin sairaanhoitajatakoulun sellaiseksi sairaanhoitajatakouluksi, jonka hyväksytyt oppilaat saavat koulutetun sairaanhoitajattaren pätevyyden ja ovat sellaisina merkittävät lääkintöhallituksen koulutettujen sairaanhoitajattarien luetteloon; minkä sisäasiainministeriö lääkintöhallitukselle tiedoksi ja noudatettavaksi sekä asianomaisten tietoon saatettavaksi täten ilmoittaa.

38. Kaisaniemen ja Hakasalmen puiston urheilukenttien käyttö.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 26 p:ltä 1931.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1358)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä: että Kaisaniemen kenttä luovutetaan yksinomaan koululaisten ja naisten käytettäväksi, joten sitä ei saa luovuttaa urheilujärjestöille enempää harjoittelua kuin kilpailuja varten; kuitenkin voi-

daan joissakin poikkeustapauksissa käyttökauden alussa ja lopussa, jolloin muut kentät eivät ole kunnossa, myöntää tästä säännöstä joitain poikkeuksia;

että Kaisaniemen pieni kenttä jaetaan kolmeen osaan, joista keskimäinen luovutetaan naisurheilua varten sekä itäinen ja läntinen osa pikkulasten leikkikentäksi; sekä

että Hakasalmen puiston kenttä luovutetaan pesäpalloilua varten.

39. Eräiden kaupungin talojen nimet.

Kaupunginhallituksen vahvistamat heinäkuun 23 p:nä 1931.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että entinen seurahuone vastedes virallisesti nimitetään Kaupungintalo — Stads-
huset, ent. Helsingin osakepankin talo Rahatoimisto — Drätsel-
verket, ent. Stockmannin talo Virastotalo — Nämndhuset, nykyinen
poliisikamari Poliisikamari — Poliskammaren, nykyinen Raati-
huone Vanha raatihuone — Gamla rådhuset ja ent. keskuspoliisi-
talo Uusi raatihuone — Nya rådhuset.

40. Muutos Helsingin palkkasoutajien ja koneella kulkevien vuokraveneiden taksaan.

Maistraatin vahvistama heinäkuun 25 p:nä 1931.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1923 : 26)

Maistraatti on mainittuna päivänä vahvistanut palkkasoutajien ja koneella kulkevien vuokraveneiden taksan matkasta Hietalahti — Pihlajasaari kolmeksi markaksi henkilöltä.

41. Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön yhtiöjärjestyksen muutos.

Kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistama heinäkuun 10 p:nä 1931.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1467)

Kauppa- ja teollisuusministeriö vahvisti mainittuna päivänä Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiölle tammikuun 24 p:nä 1913 vahvistetun yhtiöjärjestyksen 3 ja 5 §§ muutettuina näin kuuluviksi:

3 §. Yhtiön osakepääoma on 18,750,000 markkaa jaettuna 9,375:een kahdentuhannen (2,000) markan määräiseen ja nimitetylle henkilölle asetettuun osakkeeseen. Tämä osakepääoma on täysin maksettu.

Yhtiökokouksen päätöksen nojalla voidaan osakepääoma uusia osakkeita antamalla koroittaa kolminkertaiseen määrään ja pitää siten päätetty osakepääoman lisäys olla täysin maksettu vuoden kuluessa sen jälkeen kun päätös siitä tehtiin.

5 §. Yhtiön asioita hoitaa johtokunta, johon kuuluu 5 yhtiökokouksen valitsemaa varsinaista ja 3 varajäsentä.

Varajäsenet äänestävät poissaolevan varsinaisen jäsenen tilalla yhtiökokouksen määräämässä järjestyksessä.

Vaali tapahtuu vuosittain ja kestää valittujen jäsenten toimikausi yhtiökokouksesta seuraavaan varsinaiseen yhtiökokoukseen.

42. Tullikamarin ulkopuolella tullikäsiteltyjen tullinalaisten matkatavaroiden vapauttaminen liikennemaksuista.

Kaupunginvaltuuston päätös elokuun 26 p:ltä 1931.

Vrt. joulukuun 30 p:nä 1887 annetun tullisäännön 57 §:n 1 mom:n d) kohta (katso *Helsingin kaupunkia koskevat asetukset s. 726*).

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, ettei Helsingissä tullikamarin ulkopuolella tullikäsitellyistä tullinalaisista matkatavaroista toistaiseksi kanneta liikennemaksuja.

43. Liikennemaksut Helsinkiin tuoduista lentokoneista.

Kaupunginvaltuuston päätös elokuun 26 p:ltä 1931.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että liikennemaksut Helsinkiin tuoduista lentokoneista on laskettava 0,15 %-ksi niiden arvosta.

Päätöksen nojalla ovat liikennemaksut kaupunkiin tuoduista lentokoneista laskettavat liikennemaksujen kantamisesta Helsingin kaupungissa elokuun 8 p:nä 1924 vahvistetun tariffin 346:n nimikkeen mukaan (vrt. *kunn. as.-kok. 1924 : 52*).

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1931. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 6.

Sisällys: 44. Helsingin kaupungin satamalautakunnan johtosääntö, s. 89. — 45. Helsingin kaupungin satamahallintotoimiston johtosääntö s. 91. — 46. Helsingin kaupungin kotitalouslautakunnan johtosääntö, s. 96. — 47. Helsingin kaupungin kotitalousneuvojain johtosääntö, s. 98. — 48. Niiden viranhaltijain, joiden viran pätevyysvaatimuksiin kuuluu merikapteenintutkinto, oikeuttaminen virkavuosiksi eläkkeen saantia varten lukemaan hyväkseen osan kauppalaivain kapteenina toimimastaan ajasta, s. 98. — 49. Lisämäärärahojen kirjaustavan muuttaminen, s. 99. — 50. Majoituslautakunnan puheenjohtajan ja kaupunginkassan tarkastusmiesten palkkio, s. 99. — 51. Kaupungin irtaimen omaisuuden palovakuuttaminen, s. 99. — 52. Lisäys kaupungin hallitusten y. m. palkkiosääntöön, s. 99. — 53. Valmistavan tyttöjen ammattikoulun johtajattaren palkkio, s. 100. — 54. Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön raitioteillä käytettävien alennuslippujen hinnan koroittaminen, s. 100. — 55. Maistraattiin asemakaava- ja rakennusasiain käsittelyä varten asetettavien lisäjäsenten lukumäärän ja palkkion vahvistaminen, s. 100. — 56. Vesijohtolaitoksen taksaan koroittaminen, s. 100. — 57. Helsingin kaupungin kirjaston lainausääntöjen muutos, s. 101. — 58. Asetus, jolla kielletään painotuotteiden kaupaksi tarjominen häiriötä tuottavalla tavalla, s. 101. — 59. Laki kunnallishallituksesta kaupungissa 8 päivänä joulukuuta 1873 annettun asetuksen muuttamisesta, s. 101. — 60. Laki työväenopistojen valtionavusta 31 päivänä joulukuuta 1926 annettun lain 1 §:n muuttamisesta, s. 103. — 61. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista kesäkuun 8 päivänä 1926 annettun lain muuttamisesta, s. 103. — 62. Laki tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuonna 1932, s. 104. — 63. Asetus tuulaakimaksun laskemisen perustetta vuonna 1932 koskevan lain käyttämisestä, s. 104.

44. Helsingin kaupungin satamalautakunnan johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 2 p:nä 1931.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1922 : 4)

1 §. Helsingin kaupungin satamalaitoksen hallintoa hoitaa kaupungin satamalautakunta.

Satamien vesialue on määrätty kaupungille vahvistetussa satamajärjestyksessä. Niiden maa-alueet määrää kaupunginvaltuusto.

2 §. Lautakunnan tehtävänä on:

1) hoitaa satamaliikenteelle luovutettuja kaupungin kiinteistöjä, maa-alueita, varastopaikkoja, rakennuksia ja laitteita;

2) hoitaa kaupungin, tullilaitoksen käytettäväksi luovuttamia rakennuksia ja huolehtia niiden pitämisestä asianmukaisessa kunnossa sekä tarpeen tullen hankkia tarkoitukseen tarvittavia vuokrahuoneistoja;

3) valvoa, että lautakunnan käytettäväksi luovutettuja laivoja ja kalustoa asianmukaisesti hoidetaan ja pidetään kunnossa;

4) tehdä aloitteita satamalaitoksen kehityksen vaatimien uudisrakennusten ja laitteiden rakentamiseksi, antaa lausuntoja niitä varten laadituista ehdotuksista sekä tehdä esityksiä niiden toteuttamisesta ja satamain kunnossapitoa koskevista töistä;

5) valvoa satamien puhtaanapitoa ja valaistusta;

6) käsitellä kysymyksiä, jotka koskevat kaupungin kunnossa-pidettäviä loistoja ja muita merenkulun turvaamista tarkoittavia laitteita;

7) käsitellä kysymyksiä, jotka koskevat väyläin aukipitämistä talvisaikaan;

8) valmistella kysymyksiä, jotka koskevat kaupungille satamaliikenteestä tulevia maksuja;

9) vahvistaa järjestysohjeita satamaliikennettä varten sekä kaupungille kuuluvien, satamaliikenteen helpottamista tarkoittavien satamalaitteiden käyttämisestä suoritettavain maksujen tariffeja, mikäli tämä tehtävä voimassaolevain säännösten mukaan ei ole toisen viranomaisen asia, missä tapauksessa lautakunnan on tehtävä asianomaiselle kunnalliselle viranomaiselle tarpeellinen esitys asiassa;

10) määrätä satamahenkilökunnan toimitusmaksut;

11) antaa tarpeen tullen toimintaohjeita alaiselleen henkilökunnalle sekä ohjeita kaupungin jäänmurtajia ja muita satamahallinnon alaisia laivoja ja veneitä varten;

12) valvoa, että lautakunnalle myönnettyt määrärahat käytetään annettujen määräysten ja lautakunnan päätösten mukaisesti sekä katsoa, että lautakunnalle uskotun hallinnon tilinpitoa huolellisesti hoidetaan;

13) valvoa liikenteestä suoritettavien maksujen veloitusta ja kannantaa sekä katsoa, että kannanta asianmukaisesti tilitetään, kuin myöskin ratkaista näiden maksujen tileistä poistoa tai palautusta koskevat asiat;

14) antaa kaupunginvaltuustolle ja kaupunginhallitukselle lausuntoja, selvityksiä ja tiedonantoja toimialaansa kuuluvista asioista;

15) talousarvioehdotuksen laadintaan, kannantavarain ja etuan-tien säilytykseen, tilitykseen ja kirjanpitoon, laskujen hyväksymiseen ja kirjaanpanoon, inventtaukseen sekä kiinteistö- ja kalusto-luetteloiden laadintaan nähden noudattaa Helsingin kaupungin kassa-ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä; sekä

16) vuosittain ennen huhtikuun loppua antaa kaupunginhallitukselle kertomus omasta ja alaistensa hallintoelimien edellisen vuoden aikaisesta toiminnasta.

3 §. Lautakunnalla on oikeus lopullisesti ratkaista edellisen pykälän 13) kohdassa mainitut asiat sekä satamahallintotoimiston johtosäännön 22 §:n mukaan lautakunnan päätettävät nimitysasiat.

4 §. Lautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kuusi jäsentä. Puheenjohtajan ja jäsenet valitsee kaupunginvaltuusto kalenteri-vuodeksi kerrallaan.

Lautakunta valitsee itse keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valittakoon toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

5 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai, hänen ollessaan estettynä, varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estettyinä olemasta kokouksessa saapuvilla valitaan tilapäinen puheenjohtaja.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään neljä jäsentä on saapuvilla ja nämä ovat päätöksestä yhtä mieltä.

Päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä; äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

6 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, kokouksessa käsitellyt asiat ja niissä tehdyt päätökset.

Lautakunnan pöytäkirja tarkastetaan lautakunnan päättämällä tavalla; lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri.

7 §. Lautakunnan alaisena toimii kaupunginvaltuuston vahvistaman johtosäännön mukaan satamahallintotoimisto.

Satamahallinnon ja satamahallintotoimiston kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

Tämä johtosääntö astui voimaan tammikuun 1 p:nä 1932.

45. Helsingin kaupungin satamahallintotoimiston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 2 p:nä 1931.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1928 : 14—16)

1 §. Helsingin kaupungin satamahallintotoimistoa johtaa satamalautakunnan valvonnan alaisena satamalaitoksen johtaja.

Hänen tehtävänään on:

1) johtaa ja valvoa satamaliikennettä sekä satamahallintotoimiston ja sen henkilökunnan toimintaa, hoitaa satamalaitoksen taloutta sekä eritoten valvoa satamatulojen kannantaa ja tilitystä;

2) tarkata kaupan, merenkulun ja muiden elinkeinojen kehitystä, sikäli kuin tällä on merkitystä satamaliikenteelle, sekä satamaolojen kehitystä ulkomailla ja esittää toimenpiteitä tai toimivaltansa nojalla itse ryhtyä toimenpiteisiin satamaliikenteen edistämiseksi ja turvaamiseksi;

3) valmistella ja lautakunnan kokouksissa esitellä satamahallintotoimistoa kokonaisuudessaan koskevat asiat sekä antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;

4) huolehtia satamahallintotoimiston kirjeenvaihdosta ja allekirjoittaa lähtevät kirjeet, mikäli tässä johtosäännössä ei toisin määrätä;

5) tarkastaa ja tilimerkinnällä varustaa sekä hyväksyä laskut ja maksuasiakirjat, milloin tämä tehtävä ei kuulu osastopäälliköille,

sekä, asianomaisen osastopäällikön toimittaman tarkastuksen ja tilimerkinnän tapahduttua, hyväksyä muut satamalautakunnan määrärahoista maksettavat menot;

6) antaa satamalautakunnan pyytämää muuta virka-apua; sekä

7) antaa kaupunginhallituksen ja kaupunginjohtajain käytettäväksi heidän pyytämänsä tiedot ja selvitykset sekä muutakin apua, jonka he katsovat tarpeelliseksi.

Satamalaitoksen johtajan kesäloman aikana tai hänen estettynä ollessaan hoitaa hänen tehtäviään satamalautakunnan määräämä satamahallintotoimiston osastopäällikkö.

2 §. Satamahallintotoimisto jakaantuu seuraaviin osastoihin:

1) satamaliikenneosastoon, jonka aliosastona on ilmoitusosasto, sekä

2) satamakannantaosastoon.

Edellämainittujen osastojen henkilökunnan lisäksi on toimistossa sihteeri ja toimistoapulaisia.

3 §. Sihteerin tehtävänä on:

1) hoitaa satamalautakunnan pöytäkirjanpito ja kirjeenvaihto; sekä

2) antaa lautakunnan ja satamalaitoksen johtajan pyytämää virka-apua.

4 §. Toimistoapulaisten ja toimiston palveluskunnan tehtävät määrää satamalaitoksen johtaja.

5 §. Satamaliikenneosaston tehtävänä on pitää silmällä kaupungin satamalaitteita sekä sen satamaliikenteessä tarvittavien alusten käyttöä, osoittaa paikka saapuville aluksille, antaa satamalueelta vuokralle tilapäisiä varastopaikkoja, antaa satamakannantaosastolle ne tiedot, joiden nojalla kaupungille tulevat satama- ja muut sellaiset maksut veloitetaan, sekä yleensä valvoa, että satamajärjestyksen määräyksiä noudatetaan.

6 §. Satamaliikenneosaston vakinaisena henkilökuntana on satamakapteeni, avustava satamakapteeni, satamamestareita, ilmoitusosaston esimies ja avustava esimies, tarkastuskonstaapeleita (osa heistä samalla satamakatsantomiehiä), satamakonstaapeleita, vedenantomiehiä ja parmaajia. Paitsi vakinaista henkilökuntaa, on osastolla palkattuna tilapäistä henkilökuntaa, kuten satamahalinnon laivojen päällystö ja miehistö, vartijoita, palveluskuntaa y. m.

7 §. Satamakapteenin tehtävänä on:

1) satamaliikenneosaston päällikkönä johtaa ja valvoa osaston toimintaa;

2) satamalautakunnalle tehdä osastoa koskevia esityksiä sekä antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;

3) valmistella ja lautakunnan kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat;

4) valvoa, että satamain liikenteelle luovutettuja osia niihin kuuluvine rakennuksineen ja laitteineen tarkoituksenmukaisella

tavalla käytetään kaupan ja merenkulun tarpeisiin sekä, elleivät ne ole asianmukaisessa kunnossa, tehdä siitä ilmoitus;

5) valvoa tavarain purkamista, lastaamista ja varastoonpanoa koskevain satamajärjestyksen määräysten noudattamista sekä pitää huolta alusristikkojen, nosturien, varppauslaitteiden ja muun kaupungille kuuluvan, satamaliikenteessä tarvittavan kaluston käytettäväksi luovuttamisesta ja vuokraamisesta;

6) valvoa kaupungin jäänmurtajien ja satamahallinnon alaisten moottoriveneiden päällystön ja miehistön toimintaa, näiden aluksien kunnossapitoa, kulkua ja käyttämistä sekä tarkastaa ne tiedot, jotka annetaan satamakannantaosastolle satamaliikenteestä ja satama-alueelta tulevien maksujen veloittamista varten;

7) valvoa sisäsatamien suulla olevain rautatien kääntösiltöjen avaamista ja sulkemista tarvittaessa;

8) huolehtia siitä, että hengenpelastuslaitteita on riittävästi saatavissa sekä että ne ovat asianmukaisessa kunnossa;

9) huolehtia satama-alueella olevien talviteiden ja niihin kuuluvien laitteiden hoidosta ja kunnossapidosta;

10) huolehtia sellaisten kuulutusten ja muiden tiedonantojen julkaisemisesta, joiden tulee olla satamaliikennöitsijöiden tai muun yleisön nähtävinä, sekä julkipanoista, joissa varoitetaan menemästä heikolle jälle;

11) tulipalon sattua satama-alueella johtaa siellä sammutustyötä, kunnes palopäällystö saapuu, sekä ryhtyä palopäällystön määräämiin toimenpiteisiin alusten siirtämiseksi y. m.;

12) allekirjoittaa osaston kirjelmät ja muut lähetettävät asiakirjat;

13) tarkastaa ja oikeaksi todistaa laskut ja muut suoritusta koskevat asiakirjat sekä katsoa, että niihin on tehty oikeat tilimerkinnot ja että ne on asianmukaisesti viety kirjoihin; sekä

14) antaa satamalautakunnan ja satamalaitoksen johtajan pyytämää muuta virka-apua.

Satamakapteenin tulee osaston kansliasta lähtiessään sen aukioloaikana ilmoittaa, missä hän on tavattavissa.

8 §. Avustavan satamakapteenin tehtävänä on:

1) satamakapteenin ohjeiden mukaan olla apuna osaston tehtäviä suoritettaessa; sekä

2) satamakapteenin kesäloman aikana ja estettynä ollessa hoitaa hänen tehtäviään.

Avustavan satamakapteenin tulee joka päivä satamakapteenin määräämänä aikana olla tavattavissa satamaliikenneosaston kansliassa sekä sinne ilmoittaa, missä hän muulloin virka-aikana on tavattavissa.

9 §. Satamamestarien tehtävänä on:

1) päivittäisiä tarkastuksia toimittamalla valvoa järjestystä heille uskotulla alueella;

2) pitää silmällä satamain laitteita ja koneellisia varusteita sekä

huolehtia siitä, ettei heidän alueellansa olevia laitureita ja siltoja liiaksi kuormiteta;

3) valvoa alaitensa toimenhaltijain toimintaa sekä että he antavat täydellisiä ja oikeita tietoja maksujen veloittamista varten;

4) antaa satamakapteenille ilmoitukset saapuneista ja lähteneistä aluksista ynnä muista toiminta-alueillansa sattuneista tapahtumista;

5) satamalautakunnan tai satamakapteenin määräyksestä olla virantoimituksessa muussakin piirissä kuin omassaan; sekä

6) antaa satamakapteenin ja avustavan satamakapteenin pyytämää muuta virka-apua.

Satamamestarien tulee päivittäin satamakapteenin määräämänä aikana olla tavattavissa toiminta-alueensa virkahuoneessa.

10 §. Ilmoitusosaston esimiehen tehtävänä on:

1) ottaa vastaan ja merkitä päiväkirjaan ilmoitukset saapuvista ja lähtevistä aluksista sekä tällöin valvoa, että ilmoituksissa mainittu alusten tonniluku ynnä muut tiedot ovat oikeat;

2) antaa lupatodistuksia moottori-, purje- ja soutuveneiden sijoittamiseen sekä kalastamiseen satama-alueella;

3) ottaa vastaan nosturi-, vesi- ja satamaluotsitilaukset ynnä ryhtyä tilauksista aiheutuviin toimenpiteisiin; sekä

4) antaa satamakapteenin ja avustavan satamakapteenin pyytämää muuta virka-apua.

11 §. Ilmoitusosaston avustavan esimiehen tehtävänä on:

1) osaston johtajan ohjeiden mukaan olla apuna osaston tehtäviä suoritettaessa;

2) erityisesti valvoa sisäsatamia sekä niissä osoittaa paikka saaristoveneille ja pienemmille ulkomailta tulleille aluksille, joilla on oikeus maston juurelta harjoittaa kauppaa;

3) valvoa osastossa palvelevien satamakonstaapelien toimintaa;

4) toimia satamakatsantomiehenä, jolloin hänen tulee noudattaa merenkulkuhallituksen antamia määräyksiä;

5) osaston johtajan kesäloman aikana ja estettynä ollessa hoitaa hänen tehtäviään; sekä

6) antaa osaston johtajan pyytämää muuta virka-apua.

12 §. Tarkastuskonstaapelien, satamakonstaapelien, vedenantomiesten, parmaajien, satamahallinnon alaisten laivojen päällystön ja miehistön sekä vartijoiden ja muun palveluskunnan tehtävät määrää ja järjestää satamakapteeni.

13 §. Satamaliikenneosaston viranhaltijain tulee virantoimituksessa ollessaan käyttää säädettyä virkapukua tai virkamerkkiä.

14 §. Satamaliikenneosaston alaisina ovat kaupungin jäänmurtajat, joiden toimintaohjesäännön satamalautakunta vahvistaa.

15 §. Satamakannantaosaston tehtävänä on kaupungille tulevien ja satamahallintoon kuuluvien maksujen veloittaminen ja kannanta sekä kaupungin omistamain tullirakennusten ja tavaravajain ynnä niissä olevan irtaimiston ja laitteiden lähin valvonta.

16 §. Satamakannantaosaston henkilökuntana on satamakamreeri, avustava satamakamreeri, sivuosaston esimiehiä, aliosaston

esimiehiä, laskuttajia, vanhempi kassanhoitaja, nuorempia kassanhoitajia, vanhempi kirjanpitäjä, nuorempia kirjanpitäjiä, toimentajia, konttorikirjureita, vaakamestari, apulaisvaakamestareita, vaaka-vahtimestareita sekä koneenkäyttäjiä ja koneenkäyttäjän apulaisia pakkahuoneissa olevia hissejä ja lämpöjohtoja varten.

Osaston alaisena on sitäpaitsi pakkahuoneitten ulkopuolella olevien tavaroiden punnitusta toimittava vaakamestari apulaisineen sekä tavaravajain katsantomies.

17 §. Satamakamreerin tehtävänä on:

1) satamakannantaosaston päällikkönä johtaa ja valvoo osaston toimintaa;

2) satamalautakunnalle tehdä osaston toimintaa koskevia esityksiä sekä antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;

3) valmistella ja lautakunnan kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat;

4) allekirjoittaa osaston kirjelmät ja muut lähetettävät asiakirjat;

5) valvoo, että osaston suoritettava maksuunpano toimitetaan voimassaolevien tariffien ja asetusten mukaisesti sekä vastata siitä;

6) tarkastaa ja oikeiksi todistaa osaston antamat laskut;

7) tarkastaa ja oikeaksi todistaa osaston saamat laskut ja muut suoritusta koskevat asiakirjat sekä katsoa että niihin on tehty oikeat tilimerkinnot ja että ne on asianmukaisesti viety kirjoihin;

8) satamahallintotoimistolle ilmoittaa saatavat konkurssi- ja vuosihaastejutuissa;

9) tarkastaa ja allekirjoittaa suorittamattomien maksujen jäännösluettelot sekä rahatoimistolta anoa toimenpidettä jäännösten perimiseksi;

10) satamalautakunnalle ehdottaa tileistä poistettaviksi ne osaston saatavat, joita ei ole voitu saada perityiksi;

11) ennen kunkin kuukauden 5 päivää antaa satamalautakunnalle ja rahatoimistolle summittaiset tiedot lähinnä edellisen kuukauden maksuunpanosta, kannannasta ja rahavarain sijoituksesta;

12) vuosittain ennen tammikuun 15 päivää satamalautakunnalle ja rahatoimistolle lähettää summittainen luettelo edellisen vuoden suorittamatta olevista maksuista sekä yhdistelmä mainitun vuoden maksuunpanosta ja kannannasta; sekä

13) antaa satamalautakunnan ja satamalaitoksen johtajan pyytämää muuta virka-apua.

18 §. Avustavan satamakamreerin tehtävänä on:

1) satamakamreerin ohjeiden mukaan olla apuna osaston tehtäviä suoritettaessa; sekä

2) satamakamreerin kesäloman aikana ja estettynä ollessa hoitaa hänen tehtäviään.

19 §. Sivuosaston- ja aliosaston esimiesten tehtävänä on:

1) satamakamreerin antamain ohjeiden mukaan valvoo töitä satamakannantaosaston sivuosastoissa ja aliosastoissa;

2) laskea ja tarkastaa sivuosastojen ja aliosastojen voimassa

olevain liikennetariffien, tullitariffien, tuulaakilainsäädännön, kauppasopimusten ja muiden asiaa koskevien asetusten ja tariffien perusteella maksettaviksi panemat määrät;

3) antaa yleisölle tietoja niistä tariffeista, jotka koskevat osaston toimittamaa maksuunpanoa;

4) avustavan satamakamreerin kesäloman aikana ja estettyinä ollessa satamakamreerin määräyksestä hoitaa hänen tehtäviään; sekä

5) antaa satamakamreerin ja avustavan satamakamreerin pyytämää muuta virka-apua.

20 §. Laskuttajien, vanhemman kassanhoitajan, nuorempien kassanhoitajien, vanhemman kirjanpitäjän, nuorempien kirjanpitäjien, toimentajien, konttorikirjurien, vaakamestarien, apulaisvaakamestarien, vaakavahtimestarien, koneenkäyttäjien ja palveluskunnan tehtävät määrää ja järjestää satamakamreeri.

21 §. Satamahallintotoimiston osastonpäällikköjen tulee vuosittain satamalaitoksen johtajalle antaa osaston seuraavan vuoden talousarvioehdotus sekä hyvissä ajoin niiden töiden suunnitelmat, jotka on ehdotettu sanottuna vuonna suoritettaviksi.

22 §. Satamalaitoksen johtajan valitsee kaupunginvaltuusto. Satamakapteenin, avustavan satamakapteenin, satamakamreerin ja avustavan satamakamreerin valitsee kaupunginhallitus satamalauskunnan esityksestä.

Muut satamahallintotoimiston vakinaiset viranpitäjät, tilapäisen henkilökunnan ja palveluskunnan ottaa ja eroittaa satamalauskunta.

Satamakapteenin, avustavan satamakapteenin, satamamestarin ja satamaliikenneosaston ilmoitusosaston esimiehen virkoja täytettäessä on erikoinen huomio kiinnitettävä hakijan laivanpäällikkötoimintaan sekä muuhun kokemukseen ja kouluutukseen tässä ammatissa sekä ulkomaisten kielten taitoon.

Ilmoitusosaston avustavan esimiehen virkaa sekä tarkastuskonstaapelin ja satamakonstaapelin toimia täytettäessä on erikoinen huomio kiinnitettävä hakijain toimintaan merimiesammattissa, ollen sille hakijalle annettava etusija, joka taitaa jotakin meriliikenteessä yleensä käytettyä ulkomaista kieltä.

Tämä johtosääntö astui voimaan tammikuun 1 p:nä 1932.

46. Helsingin kaupungin kotitalouslautakunnan johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 2 p:nä 1931.

1 §. Kotitalouslautakunnan tehtävänä on johtaa ja edistää kotitalouden alaan kuuluvaa opetus- ja neuvontatoimintaa vähävaraisten kuntalaisten keskuudessa.

2 §. Tätä tarkoitusta varten on lautakunnan asiana:

a) toimeenpanna ruuanlaitto-, käsityö-, terveydenhoito- y. m. kotitalouteen kuuluvia kursseja;

b) pitää huolta siitä, että mainittuihin aloihin kohdistuvaa ohjausta ja neuvoja annetaan mikäli mahdollista myöskin kodeissa;

c) järjestää tytöille kerhotoimintaa tarkoituksella herättää heissä harrastusta kotitalouden alaan kuuluviin tehtäviin;

d) järjestää esitelmiä, havaintoesityksiä, näyttelyjä, retkeilyjä y. m. kodinhoitoa valaisevia tilaisuuksia;

e) tehdä aloitteita tehtäviinsä kuuluvilla aloilla ja antaa kaupunginhallitukselle lausuntoja niihin kuuluvista asioista;

f) talousarvioehdotuksen laadintaan, laskujen hyväksymiseen ja kirjaanpanoon, inventtaukseen sekä kalustoluetteloiden laadintaan nähden noudattaa Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä; sekä

g) vuosittain ennen maaliskuun loppua antaa kaupunginhallitukselle kertomus lautakunnan toiminnasta.

3 §. Lautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja neljä jäsentä. Puheenjohtajan ja jäsenet kaupunginvaltuusto valitsee kalenterivuodeksi kerrallaan.

Lautakunta valitsee itse keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikauden päättymistä, valittakoon toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

Tarvittaessa voidaan lautakunnan kokouksiin kutsua asiantuntijoita.

4 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan, tai hänen ollessa estettynä, varapuheenjohtajan kutsusta.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kolme jäsentä, puheenjohtaja niihin luettuina, on saapuvilla ja nämä ovat päätöksestä yhtä mieltä.

Päätökset tehdään yksinkertaisella äänen enemmistöllä; äänen mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

5 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, kokouksessa käsitellyt asiat ja niissä tehdyt päätökset.

Lautakunnan pöytäkirjat laatii lautakunnan siihen tehtävään määräämä neuvoja ja ne on lautakunnan määräämällä tavalla tarkistettava.

Lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa yllämainittu neuvoja.

6 §. Lautakunnan henkilökuntana on vakinaisia kotitalousneuvoja, joista lautakunta voi yhden määrätä toimimaan ylineuvojana.

Tarpeen mukaan ja asianomaisen määrärahan puitteissa voi lautakunta palkata tilapäisiä apuneuvoja ja luennoitsijoita.

7 §. Vakinaiset neuvot valitsee kaupunginhallitus lautakunnan esityksestä; tilapäiset aputyövoimat ottaa lautakunta.

8 §. Kotitalouslautakunnan kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

Kotitalouslautakunnan puheenjohtajalle suoritetaan 100 markan ja jäsenille 75 markan kokouspalkkio. *Kaup. valt. päätös jouluk. 2 p:tä 1931.*

47. Helsingin kaupungin kotitalousneuvojain johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 2 p:nä 1931.

1 §. Kotitalousneuvojain tehtävänä on kotitalouslautakunnan antamien ohjeiden sekä sen vahvistaman työjärjestyksen ja työnjaon mukaan

1) käytännöllisten kurssien, havainto-opetuksen, esitelmien sekä tytöille järjestettävän kerhotoiminnan muodossa antaa opetusta yleisessä kodinhoidossa, ruokataloudessa ja käsitöissä;

2) antaa kodeissa käymällä kaupungin vähävaraisten kotien perheenemännille ja jäsenille opastusta ja neuvoja kodinhoidollisissa tehtävissä;

3) hoitaa lautakunnan kansliatyöt, eritoten lautakunnan pöytäkirjanpito ja kirjeenvaihto; sekä

4) antaa lautakunnan pyytämää muuta virka-apua.

2 §. Ylineuvojan tehtävänä on sitäpaitsi

1) valvoa lautakunnan alaisen muun henkilökunnan toimintaa;

2) valmistella ja lautakunnan kokouksissa esitellä lautakunnan toiminta-alaan kuuluvat asiat; sekä

3) tarkastaa ja maksettaviksi hyväksyä laskut ja muut maksuasiakirjat, jotka on suoritettava lautakunnalle myönnettyistä määrärahoista, ellei lautakunta ole antanut tätä toisen henkilön tehtäväksi.

48. Niiden viranhaltijain, joiden viran pätevyysvaatimuksiin kuuluu merikapteenintutkinto, oikeuttaminen virkavuosiksi eläkkeen saantia varten lukemaan hyväkseen osan kauppalain kapteneina toimimastaan ajasta.

Kaupunginvaltuuston päätös elokuun 26 p:tä 1931.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa ne kaupungin viranhaltijat, joiden viran pätevyysvaatimuksiin kuuluu merikapteenintutkinto, eläkkeen saantia varten lukemaan hyväkseen korkeintaan 10 vuotta siitä ajasta, jonka he merikapteenintutkinnon suorittettuaan ja 30 vuotta täytettyään ovat toimineet kapteneina kauppalainvoissa.

49. Lisämäärärahojen kirjaustavan muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 16 p:ltä 1931.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

että talousarvion vahvistamisen jälkeen myönnettyt työ- ja muut sijoitusmenojen luontoiset määrärahat osoitetaan kaupunginkassasta ennakkomaksuina, jotka on merkittävä seuraavan vuoden menosääntöön; sekä

että muut lisäksi tarvittavat määrärahat, milloin kaupunginvaltuuston käyttövarat, lukuunottamatta valtuuston yleisiä käyttövaroja, on loppuun käytetty, osoitetaan asianomaisten talousarvio-määrärahojen tai käyttövarojen ylityksinä.

50. Majoituslautakunnan puheenjohtajan ja kaupungin kassan tarkastusmiesten palkkio.

Kaupunginvaltuuston päätökset toukokuun 18 p:ltä 1931.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 48)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

että majoituslautakunnan puheenjohtajalle, lukien vuoden 1931 alusta, on suoritettava ainoastaan kokouspalkkiota; sekä

että kaupunginvaltuuston valitsemille kaupunginkassan tarkastusmiehille on suoritettava toimituspalkkiota kullekin 100 markkaa toimitetusta kassantarkastuksesta.

51. Kaupungin irtaimen omaisuuden palovakuuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 16 p:ltä 1931.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin-hallitus voi harkintansa mukaan pitää kaupungin irtaimen omaisuuden palovakuuttamatta.

52. Lisäys kaupungin hallitusten y. m. palkkiosääntöön.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 16 p:nä 1931.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 48)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä seuraavan lisäyksen kaupungin hallitusten y. m. palkkiosääntöön kesäkuun 12 p:ltä 1929:

Kiinteistölautakunnan jäsenille, jotka lautakunnan päätöksen nojalla ottavat osaa vuokratonttien ja -alueitten n. s. kolmivuotis-katselmuksiin, suoritetaan toimituspäivältä sama palkkio kuin lautakunnan kokoukselta.

53. Valmistavan tyttöjen ammattikoulun johtajattaren palkkio.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 18 p:ltä 1931.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että valmistavan tyttöjen ammattikoulun johtajattarelle vuoden 1932 alusta lukien on suoritettava johtajattaren tehtävistä vuotuista korvausta 2,000 markkaa sekä lisäksi 100 markkaa kultakin koulun luokalta.

54. Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön raitiotieillä käytettävien alennuslippujen hinnan koroittaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 2 p:ltä 1931.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1486)

Kaupunginvaltuusto oikeutti mainittuna päivänä Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön, johtokunnan harkitsemana ajan-kohtana, koroittamaan alennuslippujen hinnan 71 3/7 pennistä 83 1/3 penniin.

55. Maistraattiin asemakaava- ja rakennusasiain käsittelyä varten asetettavien lisäjäsenten lukumäärän ja palkkion vahvistaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 16 p:nä 1931.

(Vrt. kunn.-as.-kok. 1931 : 21)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että maistraattiin on valittava yksi lisäjäsen asemakaava- ja rakennusasiain käsittelyä varten, jonka palkkio määrättiin 1,000 markaksi kuukaudessa, jos toimeen valitaan joku kaupungin palveluksessa oleva henkilö, ja 2,000 markaksi kuukaudessa, jos toimeen valittu ei ole kaupungin palveluksessa.

56. Vesijohtolaitoksen taksan koroittaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 16 p:ltä 1931.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1914 : 1 ja 1925 : 54)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Helsingin kaupungin vesijohtolaitokselle maaliskuun 10 p:nä 1914 vahvistetun taksan sisältämät ja joulukuun 16 p:nä 1925 7-kertaisiksi koroitetut maksut vuoden 1932 toisen neljänneksen maaliskuussa toimitettavasta mittarien lukemisesta alkaen koroitetaan 8-kertaisiksi.

57. Helsingin kaupungin kirjaston lainaussääntöjen muutos.

Kirjaston johtokunnan vahvistama marraskuun 27 p:nä 1981.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1325)

Helsingin kaupungin kirjaston johtokunta vahvisti mainittuna päivänä kirjastolle marraskuun 10 p:nä 1911 vahvistettujen lainaussääntöjen 7 §:n a) momentin muutettuna näin kuuluvaksi:

7 §. a) Jos kirjaa pidetään yli määrääjän, on lainaajan maksettava sakkoa kolmekymmentä (30) penniä päivältä, kunnes lainattu kirja on takaisin tuotu tai sakko kohonnut kymmeneen (10) markkaan. Sunnuntait ja juhlapäivät luetaan mukaan. Sakko on suoritettava sille kirjaston virkailijalle, joka ottaa vastaan palautetun kirjan. Jos kirjastosta on postissa lähetetty kirjan lainausajan päättymistä koskeva tieto, tulee lainaajan suorittaa postikulut. Milloin taas kirjaston vahtimestarin on käytävä lainaajalta perimässä kirja, jota ei ole ajoissa palautettu, on lainaajan palkittava hänen vaivansa kahdella (2) markalla.

58. Asetus, jolla kielletään painotuotteiden kaupaksi tarjoaminen häiriötä tuottavalla tavalla.

Annettu marraskuun 21 p:nä 1931.

(Suomen as.-kok. 1931 : 316)

1 §. Sanomalehtiä ja muita painotuotteita älköön ilman asianomaisen poliisiviranomaisen lupaa huutamalla tai muulla tavalla, joka voi aikaansaattaa häiriötä tai pahennusta, tarjotako kaupaksi kaupungeissa, kauppaloissa, taajaväkisissä yhdyskunnissa taikka muissa suuremmissa asutuskeskuksissa.

2 §. Tämän asetuksen määräysten rikkomisesta rangaistakoon enintään 20 päiväsakolla.

59. Laki kunnallishallituksesta kaupungissa 8 päivänä joulukuuta 1873 annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu joulukuun 11 p:nä 1931.

(Suomen as.-kok. 1931 : 358)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1923 : 42)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallishallituksesta kaupungissa 8 päivänä joulukuuta 1873 annetun asetuksen 55 §:n 1 kohta, sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1923 annetussa laissa, näin kuuluvaksi:

55 §. -----

1) Tulona pidetään sitä säästöä, joka syntyy, kun verovelvollisen kiinteän tai irtaimen pääoman, viran, liikkeen tai työtoimen taikka hänen nauttimansa eläkkeen, eläkerahan, armovuoden tai muun sellaisen etuuden rahaksi arvioidusta tuotosta sekä siitä määrästä, minkä verran hänen omaisuutensa muuten on lisääntynyt lahjan, perinnön, testamentin, sääntöperinnön ynnä muun sellaisen kautta, luetaan pois tarpeelliset vuotuiset kunnossapito- ja käyttökustannukset, työpalkat, kohtuulliset arvovähennykset, maasta, paitsi valtion omistamasta, suoritettut vuokramaksut, kiinnittämättömäin velkain korot, kiinnitettyjen velkain koroista, jos niiden määrä on alle kolmentuhannen markan, enintään tuhatviisisataa markkaa, muussa tapauksessa puolet, kuitenkin enintään viisitoistatuhatta markkaa, niin myös kunnalle ja kirkolle menevät verot. Verosta vapaa on kuitenkin, mitä on saatu naimaosana, huomenlahjana tai etuosana jakamattomasta pesästä tai myötäjäisinä, niin myös lahja, perintö, testamentti tai sääntöperintö, joka on tullut puolisolle tai suoraan ylenevää tai alenevaa polvea olevalla perilliselle. Tuloksi on myös luettava rahaksi arvioituna se etu, joka verovelvollisella on ollut oman ja perheensä tarpeeseen käytetystä omasta tai vapaasta asunnosta, niin myös se työ, minkä verovelvollisen kotona ovat lapset tai muut perheenjäsenet, hänen vaimoansa lukuunottamatta, ovat tehneet verovelvollisen talouden hyväksi, ellei heitä erikseen veroteta, kuitenkin huomioonottaen kunkin perheenjäsenen kohdalta ne vähennykset, jotka tämän pykälän kolmannessa ja neljännessä kohdassa mainitaan. Niin ikään on tuloksi luettava, mitä verovelvollinen on osinkona saanut osakeyhtiöstä tai osuuskunnasta, vaikka sille osakeyhtiölle tai osuuskunnalle olisikin pantu kunnallisveroa, sekä satunnaiset voitot, niihin luettuna sellaisen kiinteän tai irtaimen omaisuuden tilapäisestä myynnistä saatu voitto, jonka myyjä oli saanut ostamalla tai vaihtamalla, jos omaisuus on ollut myyjän hallussa, kiinteä kymmentä ja irtain viittä vuotta lyhyemmän ajan, muista samanlaisista luovutuksista syntyneet tappiot kuitenkin voitosta vähennettyinä. Tuloista ei saa lukea pois verovelvollisen ja hänen perheensä elantokustannuksia, joihin myös luetaan asunnon vuokra sekä verovelvollisen itseään varten pitämän palvelusväen palkkaus ja elatus ynnä mitä muuta on niihin verrattavaa. Älköön luettako pois sitäkään, mitä verovelvollinen on sijoittanut uudisrakennuksiin ja uudisviljelyksiin tai liikkeensä laajentamiseksi koneisiin ynnä muuhun sellaiseen.

Valtioneuvosto on, kumoamalla 21 päivänä joulukuuta 1923 asiassa tehdyn päätöksensä, vahvistanut uudet kaavat niitä lomakkeita varten, joita on käytettävä tuloilmoitusta tehtäessä kunnallisverotusta varten, määräten samalla, että vuonna 1932 saadaan myös käyttää aikaisemmin vahvistettua lomaketta D. *Valtioneuv. päätös jouluk. 11 p:ltä 1931. (Suomen as.-kok. 1931 : 359).*

60. Laki työväenopistojen valtionavusta 31 päivänä joulukuuta 1926 annetun lain 1 §:n muuttamisesta.

Annettu joulukuun 11 p:nä 1931.

(Suomen as.-kok. 1931 : 345)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 47)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan täten työväenopistojen valtionavusta 31 päivänä joulukuuta 1926 annetun lain 1 § näin kuuluvaksi:

1 §. Vähintään kaksi vuotta toiminut ja jäljempänä mainitut ehdot täyttävä työväenopisto tai siihen verrattava muunniminen opisto saa vuotuista valtionapua valtioneuvoston harkinnan mukaan 35—50 % todellisista menoistaan sekä, jos opisto on rajaseudulla tai vähävaraisella paikkakunnalla, enintään 10 % lisävavustusta.

Opiston todellisiin menoihin luetaan: rahassa maksettavat palikat sekä valtioneuvoston vahvistaman perusteen mukainen opiston omien huoneistojen vuokra-arvo, johon älköön tontin arvoa luetako, tai vuokramäärät sellaisista vuokratuista kouluhuoneistoista, joiden havaitaan vastaavan tarkoitustaan ja joiden vuokra maksamiseen tai kunnossapitoon ei opiston omistaja muuten saa valtionapua, niin myös menot lämmityksestä ja valaistuksesta, opistokalustosta, opetusvälineistä ja käsikirjastosta ynnä opiston toimintaa koskevista ilmoituksista ja muista välttämättömistä painatuskuluista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1932.

61. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista kesäkuun 8 päivänä 1926 annetun lain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 11 p:nä 1931. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1931 : 346)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 22)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen kustannuksista kesäkuun 8 päivänä 1926 annetun lain 5, 12, 15, 17, 18 ja 21 § näin kuuluviksi:

5, 12, 15 §§. — — — — —

17 §. Kaupunkikunta saa kansakoululaitoksensa ylläpitämiseksi valtiolta vuosittain avustuksena kutakin oppilasta kohden määrän, jonka suuruuden valtioneuvosto kolmivuotiskaudeksi vahvistaa vähintään 400 ja enintään 500 markaksi.

18 §. Kansakoulun oppilaalle annettakoon maksutta omiksi oppikirjat ja muut koulutarpeet, jos johtokunta hänen varattomuutensa perusteella katsoo sen välttämättömäksi. Jatko-opetuksessa tarvittavia oppi- ja lukukirjoja annettakoon kuitenkin ainoastaan käytettäväksi.

21 §. Palkkaeduista, jotka luetellaan II ja III luvussa, alakansakoulunopettaja on velvollinen opettamaan enintään 24 viikkotuntia sekä ylä- ja supistetun kansakoulun opettaja enintään 32 viikkotuntia. Lisäksi tulevista ylitunneista maalaiskansakoulunopettaja saakoon valtiolta korvausta 450 markkaa viikkotunnilta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1932.

62. Laki tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuonna 1932.

Annettu Joulukuun 11 p:nä 1931.

(*Suomen as.-kok. 1931 : 348*)

Tuulaakimaksun laskemisen perusteeksi on, niinkuin tähänkin asti, vuodeksi 1932 vahvistettava määräprosentti tuulaakimaksun alaisten tavarain tullimaksusta.

Tarkemmat määräykset asiasta annetaan asetuksella.

63. Asetus tuulaakimaksun laskemisen perustetta vuonna 1932 koskevan lain käyttämisestä.

Annettu Joulukuun 11 p:nä 1931.

(*Suomen as.-kok. 1931 : 349*)

1. Tuulaakimaksun korkein määrä on kaksi prosenttia tuulaakiverotuksen alaisen tavarain tullimaksusta.

2. Määräys tuulaakimaksun suorittamisesta yhtäläisellä prosentilla sekä maahan tuotujen että maasta vietävien tavarain tulista pysyy muuttamatta.

3. Tätä maksua suorittavat yhtä suuren määrän sekä kaupunkien asukkaat että kaikki muut, jotka meritse tai maitse ulkomaalta kaupunkiin tuovat tai sieltä vievät tullinalaisia tavaroita.

4. Valtioneuvosto määrää, saatujen tietojen ja asianomaisten kaupunginviranomaisten ehdotusten johdolla, sen tullimaksun prosenttiluvun, minkä mukaan tuulaakimaksua kussakin kaupungissa saadaan vuonna 1932 kantaa.

Tuulaakimaksun määrä Helsingissä on 2 % tullimaksusta. *Valtioneuv. päätös jouluk. 30 p:nä 1931.*

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1931. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 7.

Sisällys: 64. Kiinteistölautakunnan ja sen jaostojen välinen työnjako, s. 105. — 65. Kaisaniemen verkkopallokenttien vuokraehdot, s. 108. — 66. Siirtolapuutarhaneuvojan laatimien ehdotusten ja piirustusten lunastusmaksut, s. 108. — 67. Hietarannan järjestyssäännöt, s. 108. — 68. Käpylän urheilukentän säännöt, s. 110. — 69. Taksa huviajelusta ja ratsastuksesta Korkeasaaren eläintarhassa, s. 110. — 70. Tontteja myytäessä käytettävä kauppakirjakaavake, s. 110. — 71. Kaupungin siirtolapuutarhapalstoja luovutettaessa käytettävä vuokrasopimuskaavake, s. 113. — 72. Peruste, jonka mukaan kaupungin urheilukenttien vuokramaksut kannetaan, s. 115. — 73. Säännöt bensiinijakeluasemia varten Helsingin kaupungissa, s. 115. — 74. Periaatteet, joiden mukaan kaupungin maata bensiinijakeluasemia varten vuokrataan, s. 116. — 75. Kaupungin tulojen kantokontrolli, s. 117. — 76. Stadion-säätiön sääntöjen muutos, s. 118. — 77. Lisäys kauppa- ja teollisuushallituksen 18 päivänä joulukuuta 1923 antamaan ohjesääntöön, sisältävä 28 päivänä huhtikuuta 1923 annetun oppisopimuslain ja sen soveltamisesta 15 päivänä kesäkuuta 1923 annetun valtioneuvoston päätöksen edellyttämiä määräyksiä, ohjeita ja kaavoja, s. 119. — 78. Asetus kaupunkialueella sijaitsevien tilojen merkitsemisestä maarekisteriin, s. 120. — 79. Muutokset palkkasääntöisten virkojen luokitteluun vuonna 1931, s. 121. — 80. Muutokset jaoituskaavoihin vuonna 1931, s. 121. — 81. Muutokset kaupungin asemakaavaan vuonna 1931, s. 122. — 82. Luettelo eräistä Helsingin kaupunkia koskevista asetuksista, joita ei ole otettu Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vltta 1931, s. 122.

64. Kiinteistölautakunnan ja sen jaostojen välinen työnjako.

I. Kiinteistölautakunnan ja sen tonttijaoston välinen työnjako.

Kiinteistölautakunnan päätös tammikuun 26 piltä 1931.

Kiinteistölautakunta päätti mainittuna päivänä varata itselleen oikeuden:

- 1) vuosittain vahvistaa tontinmyyntilistan;
- 2) hyväksyä jaoston toimittamissa tonttihuutokaupoissa tehdyt tarjoukset;
- 3) antaa vuokralle tontteja lautakunnan johtosäännön 2 § 2 mom. mukaisesti, omakotitontteja kuitenkin lukuunottamatta;
- 4) antaa vuokralle kaupungin omistamalla maalla sijaitsevia alueita yhtä vuotta pitemmäksi ajaksi;
- 5) myöntää vuokramiehelle oikeus kaupunkia kuulematta siirtää vuokraoikeutensa toiselle;
- 6) tutkia ja ratkaista yleishyödyllisen rakennustoiminnan edistämislainarahastosta annettavien lainojen anomuksia, mikäli ne esitetään yhtymien puolesta; sekä

7) harkintansa mukaan ottaa ratkaistavakseen muita esilletulevia asioita.

Näin ollen jää jaostolle valta:

- 1) toimittaa tonttihuutokaupat;
- 2) antaa vuokralle omakotitontteja;
- 3) antaa vuokralle alueita korkeintaan yhdeksi vuodeksi;
- 4) myöntää vuokrasopimuksissa edellytetty vuokra-ajan pidennys;
- 5) myöntää vuokratonttien rakennusajan pidennys ja muut vuokrasopimuksissa edellytetyt poikkeukset vuokravälipuheen perusmääräyksistä;
- 6) tutkia ja hyväksyä ilmoitetut vuokraoikeuden siirrot;
- 7) tarkastaa ja hyväksyä kaupungin vuokralle annetuille tonteille ja alueille teetettävään rakennusten piirustukset; sekä
- 8) hoitaa yleishyödyllisen rakennustoiminnan edistämislainarahaston hallintoa, tutkia ja ratkaista yksityisten henkilöiden laina-anomukset sekä ratkaista rahaston sääntöihin ja lainaehtoihin sisältyvät avoimet kysymykset.

II. Kiinteistölautakunnan ja sen talojaoston välinen työnjako.

Kiinteistölautakunnan päätös tammikuun 26 p:ltä 1931.

Kiinteistölautakunta päätti mainittuna päivänä varata itselleen oikeuden:

- 1) päättää huoneistojen vuokraamisesta kaupungin virastoille ja laitoksille;
- 2) määrätä vuokraperusteet huoneistoille kaupungin omistamissa rakennuksissa sekä vahvistaa alimmat vuokrat kaupungin kauppahalleissa ja -toreilla sekä julkisilla paikoilla olevista myyntipaikoista;
- 3) määrätä edellisessä kohdassa mainittujen myyntipaikkojen vuokralleantamistapa; sekä
- 4) harkintansa mukaan ottaa ratkaistavakseen muita esille tulevia asioita.

Näin ollen jää jaostolle valta:

- 1) päättää korjauksista kaupungin rakennuksissa;
- 2) valvoa että talo-osaston hoitamat rakennukset ovat asianmukaisesti palovakuutetut;
- 3) päättää huomattavammista hankinnoista;
- 4) käsitellä talo-osastolla esiintyvät työntekijäin palkkakysymykset;
- 5) määrätä missä järjestyksessä asunnon hakijat saavat huoneistoja kunnan työväenasunnoissa;
- 6) laatia ehdotukset kunnan työväenasuntojen vuokralaisten noudatettaviksi järjestysohjeiksi;
- 7) välimiehenä ratkaista asuntojen vuokralaisten kesken vuokrausteesta ehkä johtuvat riidat;

8) isännöitsijän esityksestä päättää toimenpiteistä niihin vuokralaisiin nähden, jotka ovat laiminlyöneet vuokrasopimuksen mukaiset velvollisuutensa;

9) talousarvioehdotuksen laadintaan, kannantavarain säilytykseen, tilitykseen ja kirjanpitoon, laskujen hyväksymiseen ja kirjaanpanoon, inventtaukseen sekä kiinteistö- ja kalustoluetteloiden laadintaan nähden valvoa Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräysten noudattamista;

10) harkintansa mukaan ottaa käsiteltäväkseen muita talosastoa koskevia asioita ja tehdä niistä ehdotukset lautakunnalle.

III. Kiinteistölautakunnan ja sen maatalousjaoston välinen työnjako.

Kiinteistölautakunnan päätös helmikuun 2 p:ltä 1931.

Kiinteistölautakunta päätti mainittuna päivänä varata itselleen oikeuden päättää:

1) maatilojen yleisestä hallinnosta, kuten omassa viljelyksessä pitämisestä, yleisestä taloussuunnasta, rajankäynneistä y. m. maanmittaustoimituksista, edustuksesta tiekunnissa ja manttaalikuntain kokouksissa y. m. s.;

2) metsien yleisestä hallinnosta, niiden pitämisestä puistometsinä tai käyttämisestä metsätaloudelliseen tarkoitukseen sekä hoitosuunnitelmista ja niiden laatimisesta;

3) kalavesien yleisestä hallinnasta, kuten kalavesien eroittamisesta, rauhoittamisesta ja lauttauksen järjestämisestä;

4) maatilojen vuokraamisesta kaupunginvaltuuston määräysten mukaisesti ja vuokrasopimusten noudattamisen valvonnasta;

5) tilanosien ja muiden pienempien alueiden vuokraamisesta yhtä vuotta pitemmäksi ajaksi;

6) kiinteistöjen hankintaa koskevista aloitteista; sekä

7) harkintansa mukaan muistakin esilletulevista asioista.

Näin ollen jää jaostolle valta:

1) valvoa maatalousosaston toimintaa;

2) antaa ohjeita maatalous-, metsä- ja rakennustöiden suorittamisesta;

3) antaa ohjeita tuotteiden ja tarvikkeiden sekä eläinten ja kaluston ostosta ja myynnistä;

4) antaa ohjeita ja valtuudet maatalousosastolle rakennusten ja maiden sekä laiduntamis- y. m. oikeuksien tilapäisestä vuokralle antamisesta;

5) tehdä pitempiaikaisia hankinta- ja viljelyssopimuksia;

6) hyväksyä maatiloja koskevat palovakuutussopimukset;

7) antaa vuokralle enintään I vuodeksi tilanosia ja muita pienempiä alueita maatalousosaston hoidossa olevilta tiloilta;

8) antaa vuokralle kalavesiä;

9) luovuttaa jäänotto-oikeuksia maatalousosaston alaisiin maatiloihin kuuluvilla vesillä;

10) tehdä meno- ja tuloarvioehdotus lautakunnalle jätettäväksi; sekä

11) kannantavarain ja etuantien säilytykseen, tilitykseen ja kirjanpitoon, laskujen hyväksymiseen ja kirjaanpanoon, inventtaukseen sekä kiinteistö- ja kalustoluetteloiden laadintaan nähden valvoa Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräysten noudattamista.

65. Kaisaniemen verkkopallokenttien vuokraehdot.

Kiinteistölautakunnan vahvistamat toukokuun 11 p:nä 1931.

Kiinteistölautakunta päätti mainittuna päivänä, että Kaisaniemen verkkopallokentät vuokrataan kerrallaan korkeintaan kahdeksi viikoksi ja että vuokrat, joiden suuruus vahvistettiin 15 markaksi tunnilta, kannetaan etukäteen. Siinä tapauksessa, ettei kenttää sateen, korjaustöiden tai muiden samantapaisten esteiden takia voida käyttää, ei vuokraa kanneta.

66. Siirtolapuutarhaneuvojan laatimien ehdotusten ja piirustusten lunastusmaksut.

Kiinteistölautakunnan vahvistamat toukokuun 18 p:nä 1931.

Kiinteistölautakunta päätti mainittuna päivänä, että siirtolapuutarhaneuvojan laatimista ehdotuksista ja piirustuksista veloitetaan lunastusmaksuja seuraavasti:

Viljelyehdotuksesta siirtolapuutarhan palstaa varten Smk. 10: —.

Huvilamajapiirustuksen kopiosta Smk. 15: —.

Viljelyehdotuksesta omakotipuutarhaa varten Smk. 20: —.

Yksityisistä pihamaan piirustuksista Smk. 200: —.

» etupihan » » 150: —.

Neuvontatyö on maksuton.

67. Hietarannan järjestyssäännöt.

Kiinteistölautakunnan vahvistamat toukokuun 26 p:nä 1931.

1) Hietarannan rantakylpylän alueella on vältettävä kaikkea sellaista, mikä häiritsee rauhaa ja järjestystä tai on hyvän tavan vastaista. Aikuisten pallopelit ja muut sellaiset urheiluharjoitukset, jotka voivat vahingoittaa muita, ovat kiellettyt. Samoin on hiekan heittelemine ja potkimine kielletty. Pullojen ja lasien käyttämistä varsinaisella hiekka-alueella pyydetään välttämään, ja niiden heit-

teleminen ja särkeminen on ankarasti kielletty kaikkialla rantakylpylän alueella. Samoin on lasisirujen y. m. s. heittelemisen veteen ja yleensä rantakylpylä-alueella jyrkästi kielletty. Pienimmätkin lasisirut y. m. s. on jokaisen oman turvallisuuden takia vietävä säiliöihin. Vaatteissa olevien neuulojen, lukkoneulojen y. m. s. suhteen kehoitetaan mitä suurimpaan huolellisuuteen hiekalla riisuduttaessa ja pukeuduttaessa, jotteivät ne yhteiseksi vaaraksi putoaisi hiekkaan tai veteen.

2) Uimapukua on käytettävä.

3) Pääsy on kielletty juopuneilta sekä henkilöiltä, joilla on ihotumaa, avoimia haavoja tai pahennusta herättäviä taudinilmiöitä ruumiissaan.

4) Vakavan onnettomuuden sattuessa on soitettava rannalle sijoitettua hälytyskelloa. Sen turhanaikainen käyttäminen on ankarasti kielletty samoin kuin pelastuslaitteiden tarpeeton käyttö. Uimataidottomia kehoitetaan noudattamaan varovaisuutta.

5) Kielletty on:

- a. koirien y. m. eläinten pitäminen hiekka-alueella;
- b. kaupusteleminen, ammattien harjoittaminen, mainoslehtien jakaminen j. n. e. ilman asianomaista lupaa;
- c. tulen teko, keittäminen ja telttojen pystyttäminen;
- d. veneellä liikkuminen uima-alueella tai veneiden sijoittaminen uimarannalle;
- e. tupakoiminen pukuhuoneissa;
- f. ajoneuvojen — myös polkupyörien — jättäminen muualle kuin niitä varten varatuille paikoille; ja
- g. istutetuille nurmikoille astuminen tai vaatteiden jättäminen niille tai ruohikoiden suojusaidoille.

6) Löytötavarat on luovutettava pukuhuoneen kassanhoitajalle.

7) Siisteyttä on ylläpidettävä sekä rannalla että vedessä. Paperi- y. m. jätteet on vietävä paperikoreihin.

8) Rantakylpylä pidetään avoimna k:lo 7:stä pimeään tuloon, ei kuitenkaan pitemmälle kuin k:lo 22. Sulkeminen tiedoitetaan erityisellä merkinannolla.

9) Henkilö, joka ei noudata tämän järjestyssäännön määräyksiä, tai joka käyttäytyy häiritsevästi tai sopimattomasti, poistetaan heti rantakylpylä-alueelta. Vahingonteosta ja ilkeäsuudesta saateetaan syyllinen ankarimpaan lailliseen rangaistukseen.

10) Rantakylpylän henkilökunta on velvollinen valvomaan järjestystä, turvallisuutta ja puhtautta kylpyläalueella. Heidän tässä suhteessa antamia määräyksiä on ehdottomasti noudatettava. Mahdolliset valitukset on tehtävä kylpyrannan järjestysmiesten esimiehelle tai kaupungin kansanpuistojen isännöitsijälle, osoite Kiinteistötoimisto.

68. Käpylän urheilukentän säännöt.

Kiinteistölautakunnan vahvistamat kesäkuun 22 p:nä 1931.

1. Käpylän kenttä on tarkoitettu vain urheiluharjoituksia ja kilpailuja varten.

Asiaton oleskelu kentällä ja sen oikotienä käyttö on jyrkästi kielletty.

2. Rata- ja kenttäurheilun harjoittamista varten on juoksuradan käyttö juoksuharjoitusta varten sallittu kaikkina aikoina, paitsi keskiviikkoisin klo 17:stä, jolloin koko kenttä on varattu naisille.

Heittoja saa kentällä harjoitella lauantaisin koko päivän sekä maanantaisin ja perjantaisin klo 20 alkaen. Kuulantyyöntöä saa harjoitella jalkapallomaalien takaisella alueella kaikkina muina aikoina, paitsi naisten kenttävuoroina. Heittoja suoritettaessa on heittäjäin noudatettava suurinta varovaisuutta ja huudoilla ilmaistava heittoaikeensa.

3. Jalkapallopele on kentällä sallittu tiistaisin koko päivän, perjantaisin klo 17—20 sekä sunnuntaisin klo 10—12 välillä.

Pesäpallopele on kentällä sallittu maanantaisin klo 17—20, torstaisin koko päivän sekä sunnuntaisin klo 12:sta alkaen.

Naisille on kenttä varattu keskiviikkoisin klo 17:stä sekä sunnuntaiamuna klo 10 saakka.

4. Milloin kenttä määräysten mukaisessa järjestyksessä on varattu kilpailuja varten, on sivullisilta harjoitus kielletty.

5. Polkupyöräily on kentällä kielletty.

69. Taksia huviajelusta ja ratsastuksesta Korkeasaaren eläintarhassa.

Kiinteistölautakunnan vahvistama elokuun 17 p:nä 1931.

Ajoaika on 5 à 6 minuuttia ja on maksu seuraava:

aasilla ajaminen	1 mk.	lapsilta;
kamelilla ratsastaminen	3 mk.	hengeltä, jos 1 kerralla;
»	»	2 » » jos 2 kerralla.

Lisäkierroksesta valokuvaajan luo tavallinen kierrosmaksu lisää.

70. Tontteja myytäessä käytettävä kauppakirjakaavake.

Kiinteistölautakunnan vahvistama joulukuun 7 p:nä 1931.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 517)

Helsingin kaupungin kiinteistölautakunta tekee tiedäväksi: että sittenkun kiinteistölautakunnalta oli anottu, että Helsingin kaupungin omistama ja kiinteistölautakunnan kuluva vuotta varten

vahvistamaan tonttien myyntiluetteloon merkitty tontti n:o
 kadun varrella tämän kaupungin
nen kaupunginosan korttelissa n:o luovutettaisiin rakennettavaksi, on sanottu tontti tämän johdosta mitattu, arvioitu ja kartalle merkitty, ja kun kiinteistölautakunnan tämän jälkeen päivänä kuuta 193..... toimittamassa julkisessa huutokaupassa on tästä tontista tehnyt korkeimman eli (.....) markkan suuruisen tarjouksen, ilmoittaen sen tehneensä perustettavan asunto-osakeyhtiön varalle, ja kiinteistölautakunta on tämän tarjouksen hyväksynyt, niin, ja kun nyt on näytetty, että tätä varten on asianmukaisesti perustettu niminen osakeyhtiö, joka on ottanut kaupasta vastataksaan, kiinteistölautakunta täten luovuttaa ja myy sanotulle osakeyhtiölle mainitun tontin, jonka mitat ovat:

pohjoisessa	metriä,
etelässä	»
idässä	»
lännessä	»

ja jonka pinta-ala on neliometriä, seuraavilla ehdoilla:

1:o. Kauppahinta on (.....) markkaa, josta ostaja päivänäkuuta 193..... on kaupunginrahastoon käteisesti suorittanut viisitoista sadasosaa (15 %) eli (.....) markkaa.

Kauppahinnan jällellevasta osasta, joka siis on (.....) markkaa, on ostajan kaupungille annettava velkakirja, jonka vakuudeksi kaupungilla on oikeus ostajaa kuulematta ja ostajan kustannuksella saada kiinnitys myytyyn tonttiin ja sille rakennettaviin rakennuksiin ja jossa ostaja sitoutuu ensi vuodesta alkaen vuosittain lokakuun kuluessa maksamaan velkakirjan maksamatta olevalle määrälle kunakin maksupäivänä sovelletun Suomen Pankin alimman diskonttokoron mukaisen vuotuisen koron, kuitenkin vähintään kuusi (6) ja enintään kymmenen (10) prosenttia, mikä korko lasketaan huutokauppapäivästä eli päivästä kuuta 193..... alkaen ja maksukuukauden ensimmäiseen päivään saakka, sekä pääoman lyhennykseksi kymmenennen osan (1/10) velkakirjan määrästä.

2:o. Talon rakentamiseen ja aitaamiseen nähden on ostajan noudatettava niitä määräyksiä, joita kaupungin rakennusjärjestys

sisältää tai kaupunginvaltuusto on noudatettaviksi vahvistanut tai vastedes vahvistaa.

Ostaja sitoutuu kaupunginvaltuuston 12 päivänä syyskuuta 1923 tekemän päätöksen mukaisesti noudattamaan rakennusjärjestyksen 133 §:n nojalla tontin rakentamiseen nähden vahvistettuja tai annettavien säännösten mukaisesti vastedes vahvistettavia yleisiä julkisivupiirustuksia, ja on tontti julkisivukaavion mukaan rakennettava pitkin katurajaa täyteen määrään kolmen ja enintään kuuden vuoden kuluessa yllä sanotusta huutokauppapäivästä lukien noudattamalla muuten voimassa olevia tai vastedes annettavia määräyksiä, kuten siitä ostajan tänään antamassa erityisessä sitoumuskirjassa on sanottu ja siinä mainitulla uhalla.

Tontin pintasuhteitten järjestämiseen nähden on ostajan noudatettava tontista annettavan mittakirjan määräyksiä, eikä tontin pihamaata saa nostaa ylemmäksi kuin tonttikarttaan on merkitty.

Jos pihamaa asemakaavan, tonttikartan tai kauppakirjan mukaan on kokonaan tai osaksi määrätty istutettavaksi, älköön istutettavan osan alla olevaa tilaa käytettäväksi rakennustarkoituksiin.

3:o. Kaupungille pidätetään oikeus ottaa huolehdittavakseen tontin omistajalle kuuluva kadun kunnossapito kaupunginvaltuuston määräämästä maksusta.

Ja kun ostaja tässä kauppakirjassa määrättyllä tavalla on suorittanut tontin kauppahinnan, joka siis täten kuitataan, luovuttaa kiinteistölautakunta tällä kauppakirjalla Helsingin kaupungilta tontin n:okadun varrella tämän kaupungin:nen kaupunginosan korttelissa n:o ja myy ja antaa senlle, tämän yhtiön omistettavaksi ja hallittavaksi laillisesti saatuna omaisuutena.

Tätä kauppakirjaa on kaksi yhtä pitävää kappaletta allekirjoitettu Helsingin kaupungin kiinteistötoimistossa päivänäkuuta vuonna 193.....

Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan puolesta:

.....,
puheenjohtaja.

.....,
kiinteistötoimiston asiamies.

Tähän kauppaan olemme tyytyväiset ja sitoudumme täyttämään tässä kauppakirjassa olevat ehdot.

Vakuutamme, ettei irtaimistoa ole tämän kaupan yhteydessä myyty.

Paikka ja aika kuin yllä.

.....

Todistavat:

.....

71. Kaupungin siirtolapuutarhapalstoja luovutettaessa käytettävä vuokrasopimuskaavake.

Kiinteistölautakunnan vahvistama joulukuun 14 p:nä 1931.

(Vrt. kunn. as-kok. 1924 : 50)

..... siirtolapuutarha n:o

V u o k r a s o p i m u s .

Helsingin kaupungin siirtolapuutarhan palsta n:o tien varrella, pinta-alaltaan m², vuokrataan tätenlle vuodeksi, alkaen vuokrauskuusi 14 päivästä maaliskuuta 19... ja päättyen 14 päivänä maaliskuuta 19... Vuokraehdot ovat seuraavat:

1) Vuotuinen vuokramaksu on maaliskuun 14 päivään 19..... saakka (.....) markkaa, ja on se vuosittain viimeistään 14 päivänä maaliskuuta etukäteen maksettava kaupungin rahatoimistoon. Jällellä olevalta vuokra-ajalta maksettavan vuokran määrää kaupunki vuotta ennen yllämainittua päivää.

Ellei vuokraa määräaikana suoriteta, on vuokraaja velvollinen lisäksi suorittamaan ylimääräisestä kannosta 20 markkaa sekä 15 %:n vuotuisen koron maksettavaksi langenneelle vuokraerälle.

2) Vuokraaja on oikeutettu vuokra-ajan kuluessa irtisanomaan tämän vuokrasopimuksen päättyväksi seuraavan vuoden maaliskuun 14 päivänä, jos irtisanominen on tapahtunut ennen joulukuun 1 päivää.

3) Vuokra-alueen käyttöön nähden on vuokraajan noudatettava niitä ohjeita, joita kiinteistölautakunta, kansanpuistojen isännöitsijä tai konsulentti ovat antaneet tai vastedes antavat, sekä muutoin huomioon otettava seuraavaa:

a) Alue on käytettävä yksinomaan puutarhaksi.

b) Ainoastaan kolmanneksella (1/3) alueesta saadaan viljellä samaa kasvilajia.

c) Hedelmä- ja muita korkeakasvuisia puita ja pensaita saadaan istuttaa vain siirtolapuutarhakonsulentin osoittamaan paikkaan.

d) Aluetta rajoittavat käytävät, nurmikot ja ojat on pidettävä puhtaina ja kaikki roskat on vietävä sitä varten osoitettuun paikkaan.

e) Alueella ei ole lupa pitää mitään eläimiä.

f) Vuokraaja on oikeutettu kiinteistölautakunnan vahvistamain piirustusten ja puutarhakonsulentin antamien ohjeitten mukaan alueelle rakentamaan puutarhamajan. Majaa saa käyttää ainoastaan tilapäistä oleskelua varten eikä asuntona.

g) Alueelta ei saa viedä pois multaa, savea, hiekkaa tai muita maalajeja tai kiviä.

h) Vuokra-alueella ei ole lupa säilyttää bensiiniä tai muita tulenarkoja aineita.

4) Käyttämästään vesijohtovedestä on vuokraajan suoritettava siitä määrätty maksu laskun mukaan.

5) Siirtolapuutarha-alueella ei saa pitää julkisia huveja eikä muita kuin siirtolapuutarhatoimintaa koskevia kokouksia. Alueella ei myöskään saa ilman kiinteistölautakunnan lupaa harjoittaa kahvila- tai ravintolaliikettä tai kauppaa.

6) Vuokraajalla ei ole oikeutta ottaa alivuokraajia eikä ilman kansanpuistojen isännöitsijän lupaa toiselle siirtää vuokraoikeuttaan.

7) Vuokraaja älköön luovuttaessaan vuokraoikeutensa toiselle henkilölle ottako kohtuutonta lunastusta puutarhamajasta, kalustosta tai kasveista. Jos hinta kansanpuistojen isännöitsijän mielestä on kohtuuton, jätetään lunastushinnan määrääminen 12 kohdassa mainitun lautakunnan tehtäväksi.

8) Jos vuokraaja jättää vuokra-alueen viljelemättä tai vuokramaksun suorittamatta tai muuten rikkoo tämän sopimuksen määräyksiä tai hyvää tapaa vastaan, on vuokraoikeus menetetty, jos kiinteistölautakunta niin päättää, ja on kiinteistölautakunta oikeutettu ilman irtisanomisaikaa ottamaan vuokra-alueen kaupungin hallintaan ja sen uudelleen vuokraamaan.

Vuokraajalla ei ole oikeutta saada mitään korvausta tällaisesta vuokraoikeuden menettämisestä.

9) Jos alue vuokra-ajan päätyttyä edelleenkin on kaupungin hallussa siirtolapuutarhatarkoitusta varten, on entisellä vuokraajalla etuoikeus saada alue edelleenkin vuokralle niillä ehdoilla, jotka silloin määrätään.

10) Ellei vuokraaja vuokrakauden päättyessä sopimuksen mukaisesti tai irtisanomisen johdosta tyhjennä vuokra-alueetta, on kaupunki oikeutettu vuokraajaa enempää kuulematta ja hänen kustannuksellaan repimään ja pois kuljettamaan vuokra-alueella olevat rakennukset ja monivuotiset kasvit sekä julkisella huutokaupalla ne myymään. Jos tällä tavoin kertyneistä varoista, sittenkun niistä on vähennetty tästä menettelystä aiheutuneet kustannukset ja kaupungin muut saatavat, jää ylijäämää, on vuokraaja oikeutettu nostamaan ylijäämän ilman korkohyvitystä kaupungin rahastosta.

11) Vuokra-alueella oleva vuokraajan omaisuus on myöskin vakuutena vuokramaksusta ja tämän vuokrasopimuksen täyttämisestä.

Jos vuokraoikeus 8 kohdan mukaisesti on julistettu menetetyksi on kaupunki myöskin oikeutettu julkisella huutokaupalla myymään vuokraajan vuokra-alueella olevan omaisuuden ja käyttämään kertyvät varat kaupungin saatavan maksuksi.

12) Edellä 7 kohdassa mainitun arvioimisen toimittaa lopullisesti lautakunta, johon kiinteistölautakunta valitsee yhden ja
..... siirtolapuutarha-alueen vuokraajat yhteisesti yhden jäsenen ja näin valitut yhdessä kolmannen henkilön puheenjohtajaksi. Elleivät he voi puheenjohtajasta sopia määrää kaupungin kunnallisormestari puheenjohtajan.

Tätä välikirjaa on allekirjoitettu kaksi kappaletta.

Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston kansanpuisto-osastossa
kuun päivänä 19.....

.....
 Kansanpuistojen isännöitsijä.

.....
 Siirtolapuutarhakonsulentti.

Edelläolevaan vuokrasopimukseen, josta olen saanut kappaleen,
 ilmoitan tyytyväni. Paikka ja aika kuin yllä.

.....
 Osoite:

Todistavat:

.....
 Milloin vuokraaja muuttaa asuntoa, on uusi osoite ilmoitettava
 kiinteistötoimistoon.

72. Peruste, jonka mukaan kaupungin urheilukenttien vuokra- maksut kannetaan.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 28 p:ltä 1931.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että tammikuun
 1 päivästä 1932 lukien kaupungin urheilukenttien vuokramaksut
 kannetaan määräprosenttein sisäänpääsymaksuista.

73. Säännöt bensiinijakeluasemia varten Helsingin kaupungissa.

Uudenmaan läänin maaherran vahvistamat joulukuun 28 p:nä 1931.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymät lokakuun 28 p:nä 1931)

1) Säiliöt on sijoitettava maanpinnan alapuolelle, vähintään
 1 metrin etäisyyteen toisistaan, eristettävä kosteudelta sekä peitet-
 tävä vähintään 1 metrin paksuisella maakerroksella.

2) Ennenkuin säiliö peitetään, on palopäällikön tarkastettava,
 miten se maahan sijoitetaan.

3) Jakelupumpun tulee olla rakenteeltaan luotettava, ja sen
 laskuletku on varustettava itsesulkeutuvalla hanalla.

4) Säiliöt on täytettävä tankkivaunusta ja, ellei aseman kohdalla
 ole kunnollista sähkövalolaitetta, päivänvalossa.

5) Moottorijoneuvon bensiinisäiliöitä täytettäessä on ajoneuvon

säiliön kohdalla oleva valaistuslyhty sammutettava ja kone pysäytettävä.

6) Jakelulaitteen luona tulee aina pitää helposti saatavissa tarpeellinen määrä tulensammutusvälineitä.

7) Ilmoitukset tulenkäytön ja tupakanpolton kiellosta sekä lähimmästä palokellosta on suomen- ja ruotsinkielisinä pidettävä näkyvällä paikalla.

8) Jakelulaitetta hoitakoon ainoastaan siihen täysin perehtynyt henkilö.

9) Laitetta alkoon otettako käytäntöön, ennenkuin palopäällikkö on sen lopullisesti tarkastanut ja kirjallisesti antanut siihen luvan.

Jakelupaikoilla oleviin kioskeihin nähden on noudatettava seuraavia määräyksiä:

10) Kioski on rakennettava maistraatin vahvistamien piirustusten mukaisesti.

11) Ainakin sen katto ja väliseinät on tehtävä tulenvarmoiksi.

12) Vesikatto on tehtävä tulenkestävistä levyistä.

13) Kioskissa tulee olla tehokas tuuletuslaitte.

14) Jos kioskissa on lämmityslaitte, tulee sen olla palopäällikön hyväksymä.

15) Kioskin sisustuksessa on, mikäli mahdollista, vältettävä puuaineen käyttöä.

16) Öljyisten trassalien ja muiden jätteiden säilyttämistä varten tulee kioskissa olla itsestään sulkeutuvalla kannella varustettu levyastia.

Ylläolevien määräysten rikkomisesta rangaistaan korkeintaan 25 päiväsakolla.

74. Periaatteet, joiden mukaan kaupungin maata bensiinijakeluasemia varten vuokrataan.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat lokakuun 28 p:nä 1931.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kiinteistölautakunnan vuokraamaan kaupungin maata bensiinijakeluasemia varten seuraavien periaatteiden mukaan:

1) paikka vuokrataan 3 vuodeksi kerrallaan, serviceasema kuitenkin 10 vuodeksi, ensi kerralla toimitetun huutokaupan nojalla, mutta vuokra-ajan loputtua entiselle vuokraajalle ilman huutokauppaa kulloinkin määrättävillä ehdoilla ja edellyttäen, ettei kaupunki uuden vuokratkauden aikana tarvitse paikkaa mihinkään muuhun tarkoitukseen, tai ettei muitakaan esteitä tai muistutuksia vuokraajaa vastaan ole; jos edellinen vuokraaja ei halua jatkuvasti vuokrata paikkaa, on huutokauppa toimitettava;

2) alin vuosivuokra on 12,000 markkaa jakelupylvästä eli pumpun kohden, kuitenkin ainoastaan purjehduskauden ajan avoimena olevista asemista 7,000 markkaa ja maksetaan vuokrat etukäteen neljännesvuosittain;

3) jakelulaitos rakennetaan jonkin maistraatin hyväksymän järjestelmän mukaan ja vasta sittenkuin maistraatti ja asianomainen kunnan viranomaisen ovat hyväksyneet bensiiniaseman yksityiskohtaiset piirustukset, sekä on laitos ja muut laitteet rakennettava ja toimilupa hankittava määrätyssä ajassa ja asema sitten aina auki pidettävä, ellei lupaa anneta sen tilapäiseen sulkemiseen, kaikki uhalla että vuokraoikeus muuten menetetään; samoin on kielletty suurentamasta ja muuttamasta laitosta ilman asianomaista lupaa;

4) vuokratukauden kestäessä on vuokraaja heti käskyn saatuaan velvollinen muuttamaan laitoksen toiseen asianomaisen kunnan viranomaisen osoittamaan paikkaan, jos asema osoittautuu haitalliseksi kaupungille tai kaupungin asemakaavaan tehtävälle muutokselle;

5) vuokratukauden päättyessä on vuokraaja velvollinen määräjassaan poistamaan kaikki laitokset paikalta ja laittamaan sen alkuperäiseen kuntoon, uhalla että kaupunki muussa tapauksessa suorittaa nämä työt vuokraajan vastuulla ja kustannuksella;

6) vuokraaja on velvollinen huolehtimaan siisteydestä ja järjestyksestä bensiiniasemalla ja tarkoin noudattamaan kaikkia viranomaisen antamia järjestys- y. m. määräyksiä sekä pitämään kaupan tavaraa, joka hinnaltaan ja laadultaan vastaa paikkakunnalla muuten myytävää samaa tavaraa.

75. Kaupungin tulojen kantokontrolli.

Kaupunginhallituksen kiertokirje Joulukuun 23 p:ltä 1931.

Esiintulleesta syystä saa kaupunginhallitus täten kehoittaa hallituksia, lauta- ja johtokuntia entistä suuremmissa määrässä kiinnittämään huomiota alaisensa kassa- ja tiliviraston tai tiliviraston toimesta kannettavien kaupungin tulojen kantokontrolliin, niinhysin tulojen maksuunpanoon kuin suoritettujen tulojen tosittamiseen (verifiointiin) nähden, ja tässä suhteessa järjestämään niin,

1) että kassa- ja tilivirastossa jokainen sellainen yleistulosite (reversaali), joka ei perustu edeltäkäypään maksuunpanoon (esim. irtilippujärjestelmän mukaan) ja jossa varojen luovuttajana on viraston omaan henkilökuntaan kuuluva virkailija, ennen rahojen luovutusta asianmukaisesti tarkastetaan, minkä tarkastuksen suorittavat asianomaisen hallituksen, lauta- tai johtokunnan määräämät viranhaltijat sekä kamreeri, joiden on tehtävä tarkastuksensa suoritamisesta merkintä tositteeseen;

2) että ne yleistulositteet, joita viraston ulkopuoliset henkilöt varainluovutuksistaan jättävät, viimeistään suoritusta seuraavana päivänä edellisessä mainitulla tavalla tarkastetaan; ja

3) että kukin kassa- ja tilivirasto sekä tilivirasto kohdaltaan järjestää alitilittäjiensä ja kantomiestensä tulojen kannannan,

mikäli mahdollista samanmukaisesti ja yleensä siis niin, että tulojen kantajille jätetyssä tulotositteessa on, paitsi veloittajan, myöskin tulon oikeellisuutta kontrolloimaan määrätyn henkilön merkintä.

76. Stadion-säätiön sääntöjen muutos.

Oikeusministeriön vahvistama syyskuun 22 p:nä 1931.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1364)

Oikeusministeriö vahvisti mainittuna päivänä Stadion-säätiölle helmikuun 2 p:nä 1928 vahvistettujen sääntöjen 6, 7, 11 ja 19 §§ muutettuina näin kuuluviksi:

6 §. Säätiön edustajistoon kuuluu viisikymmentä (50) kahdeksi kalenterivuodeksi valittua jäsentä, joista opetusministeriö nimittää viisi (5), Helsingin kaupunginvaltuusto ja Työväen urheiluliitto kumpikin valitsevat viisitoista (15) jäsentä sekä seuraavat urheilujärjestöt, nimittäin Suomen voimistelu- ja urheiluliitto urheilu-, hiihto-, voimistelu-, paini- ja pyöräilyjaostojensa puolesta viisi (5) jäsentä, Svenska Finlands idrottsförbund, Suomen palloliitto — Finlands bollförbund, Suomen naisten liikuntakasvatusliitto, Svenskt förbund för fysisk fostran för Finlands kvinnor, Suomen luistinliitto — Finska skridskoförbundet, Finlands lawn tennis förbund, Suomen nyrkkeilyliitto, Suomen ratsastusliitto — Finska ridförbundet, Suomen akateeminen urheiluliitto ja Suomen uimaliitto kukin yhden jäsenen. Jos joku säätiön perustajaliitoista jakaantuu, lakkaa olemasta tai yhdistyy toiseen liittoon, niin tarkoituspärensä suhteen niitä vastaavat järjestöt valitsevat tämän valittavaksi edellä määrättyt jäsenet. Samat jäsenet voidaan valita uudelleen.

7 §. Edustajisto valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä ottaa itselleen sihteerin. Edustajisto on päätösvaltainen puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan ja vähintään 24 jäsenen läsnäollessa.

Edustajiston kokouksissa ratkaistaan asiat, mikäli näissä säännöissä ei ole toisin määrätty, yksinkertaisella ääntenenemmistöllä; äänten mennessä tasan ratkaisee vaaleissa arpa, mutta muuten voittaa se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

Edustajiston kokouksissa pidetään pöytäkirjaa, johon merkitään päätökset perusteluineen ja äänestyksineen.

11 §. Edustajiston päätösten toimeenpanon sekä säätiön asiat muutenkin hoitaa ynnä säätiötä edustaa ja sen puolesta kantaa ja vastaa kalenterivuodeksi valittu hallitus.

Hallitukseen kuuluu puheenjohtaja ynnä seitsemän (7) jäsentä, joista opetusministeriö nimittää yhden (1) ja muut valitaan edustajiston joulukuussa pidettävässä varsinaisessa kokouksessa seuraavalla tavalla:

1) Helsingin kaupungin edustajat valitsevat hallituksen puheenjohtajan ja kaksi (2) jäsentä;

2) Työväen urheiluliiton tai, ellei sitä sellaisenaan ole olemassa, sitä vastaavain järjestöjen edustajat valitsevat kaksi (2) jäsentä; sekä

3) 6 §:ssä mainittujen muiden liittojen tai, ellei niitä sellaisinaan ole olemassa, niitä vastaavien järjestöjen edustajat valitsevat kaksi (2) jäsentä.

19 §. Jos säätiö lopettaa toimintansa ennenkuin 2 §:ssä tarkoitettu stadion on aikaansaatu, joutuu sen omaisuudesta valtiolle niin paljon kuin valtio sille stadionin rakentamista varten on rahassa antanut, kuitenkin ilman korkoa. Omaisuuden jäännös joutuu Helsingin kaupungille käytettäväksi 2 §:n tarkoittamalla tavalla.

Jos säätiö stadionin valmistuttua lakkaa, joutuu sen omaisuus Helsingin kaupungille; kuitenkin jäävät muissa kunnissa sijaitsevat aatiön omistamat laitteet asianomaisille kunnille.

77. Lisäys kauppa- ja teollisuushallituksen 18 päivänä joulukuuta 1923 antamaan ohjesääntöön, sisältävä 28 päivänä huhtikuuta 1923 annetun oppisopimuslain ja sen soveltamisesta 15 päivänä kesäkuuta 1923 annetun valtioneuvoston päätöksen edellyttämiä määräyksiä, ohjeita ja kaavoja.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös Joulukuun 18 p:ltä 1931.

(Suomen as.-kok. 1931 : 369)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1923 : 64)

Kesäkuun 15 päivänä 1923 annetun valtioneuvoston päätöksen, koskeva oppisopimuslain soveltamista, 5:n §:n 3 c kohdan nojalla, on kauppa- ja teollisuusministeriö tänään tekemällään päätöksellä määrännyt sivellintekijäoppilaan ammattikokeista ja ammattityö- näytteistä toistaiseksi noudatettavaksi seuraavaa:

Sivellintekijäoppilaan tulee oppiaikansa päätyttyä voida kokeessa osoittaa omaavansa sivellintekijän ammattitaidon, sekä tuntevansa alaan kuuluvat työvälineet, raaka-aineet ja työtavat, sekä kuten oppisopimuslain 15 §:ssä edellytetään, suorittaa seuraavat ammattikokeisiin kuuluvat näytetyöt:

1) valmistaa 2 kappaletta reunustettuja (kranssattuja) 50 m/m läpimittaisia rengassiveltimiä, toisen tuhkattuna mutta ilman vartta ja sidontaa, ja toisen täysin valmiina;

2) 1 kappale 2 ja 5 tuuman levyisiä valmiita tasoittimia;

3) 2-tuuman levyisen meisselimallisen lakkasiveltimen;

4) 3—4 kappaletta erinäisiä hienoja siveltimiä; minkä ohessa oppilaan olisi arvostelulautakunnan nähtäväksi esitettävä kourallinen käsin sekoittamiaan (kammattuja) sivellinaineksia.

Ohjeeksi ilmoitetaan, että nämä vaatimukset edellyttävät, että sivellintekijäoppilaan oppiaika määrätään 3 vuodeksi.

Tämä päätös on painettuna jaettava ammattioppilaslautakunnille ja sellaisina toimiville työnvälitystoimistoille, jotapaitsi se on saatavana valtioneuvoston julkaisuvarastosta.

78. Asetus kaupunkialueella sijaitsevien tilojen merkitsemisestä maarekisteriin.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1931.

(Suomen as.-kok. 1931 : 404)

(Vrt. kunn. us.-kok. 1931 : 23)

Heinäkuun 17 päivänä 1931 jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa annetun lain 32 §:n nojalla säädetään täten, maatalousministerin esittelystä, seuraavaa:

1 §. Kaupungin maarekisteriin ovat viipymättä merkittävät kaupunkialueella sijaitsevat tilat ja pakkolunastetut alueet, mikäli ne eivät ole kaupungin omistamia eivätkä ole laillisella tonttijaolla tai muutoin vanhastaan tontteihin kokonaisuudessaan jaetut.

Merkintöjä tehtäessä on mahdollisuuden mukaan noudatettava entistä kameraalista jaoitusta ja tilat ja alueet merkittävä entisillä nimillä ja rekisterinumeroilla.

2 §. Jos osa 1 §:ssä mainitusta tilasta tai alueesta on joutunut tai vastedes joutuu tonttijaon alaiseksi, on tästä tarpeelliset merkin-
nät tehtävä kaupungin maarekisteriin.

3 §. Sikäli kuin 1 §:ssä mainitut tilat ja alueet merkitään kaupungin maarekisteriin, on niistä laadittava rekisterikartta, kuten siitä on erittäin säädetty.

4 §. Kaupungin viranomaisten tulee luovuttaa maarekisterin ja rekisterikartan laatimista ja pitämistä varten tarpeelliset kartat ja asiakirjat maanmittauskonttorin käytettäväksi sekä antaa selvitys kaupungin omistamista tiloista ja tiluksista kuin myös tonttijakoon otetuista alueista.

5 §. Maanmittaushallituksella on oikeus määrätä maanmittausinsinööri laatimaan tässä asetuksessa mainittuja maarekisteriä ja rekisterikarttaa, mikäli se tarpeelliseksi havaitaan, ja on maanmittausinsinööri oikeutettu tällaisesta tehtävästä saamaan palkkion maanmittauspalkkiosta annetun asetuksen mukaan.

6 §. Maanmittaushallitus voi antaa tarkempia ohjeita ja määräyksiä tässä asetuksessa mainitun maarekisterin ja rekisterikartan laatimisesta.

7 §. Jako- ja muihin maanmittaustoimituksiin nähden niillä kaupunkialueella sijaitsevilla kiinteistöillä, jotka ovat kaupungin maarekisteriin merkityt, on soveltuvilta kohdin noudatettava, mitä menettelystä maanmittaustoimituksissa ja niiden käsittelystä on säädetty.

8 §. Mitä tässä asetuksessa on säädetty kaupungista, sovelletta-
koon vastaavasti kauppalaan, joka on oma kunta.

9 §. Tämä asetus tulee voimaan tammikuun 1 päivänä 1932.

79. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun v. 1931.

A. Perustetut uudet virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.		Palkkaluokka.		Kaup. valt. päätöksen	
					päivä-määrä.	voimaan-astumi-sen päiväm.		
1	Suojeluosaston sairas-osasto.	Hoitajatar.	3	5	1.4	1.4.31		
2	Kulkutautisairaala.	Lämmittäjämekaanikko (vrt. taulu B, n:o 1).	1	4	27.5	1.6.31		

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.		Palkkaluokka.		Kaup. valt. päätöksen	
					päivä-määrä.	voimaan-astumi-sen päiväm.		
1	Kulkutautisairaala.	Toinen koneenkäyttävä (vrt. taulu A, n:o 2).	1	6	27.5	1.6.31		
2	Kiinteistötoimisto.	Virutushuoneenkaitsija.	2	1	10.6	1.9.31		
3	»	Hallikaitsija.	1	3	»	1.1.32		

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Palkkaluokka.		Kaup. valt. päätöksen	
			Ent.	Nyk.	päivä-määrä.	voimaan-astumi-sen päiväm.
1	Oikeusaputoimisto.	Oikeusavustajan apulainen.	6	10	28.10	1.1.32

80. Muutokset jaotuskaavoihin vuonna 1931.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat.

Päivämäärä.	Alue.	Kortteli.	Päivämäärä.	Alue.	Kortteli.
22.4	Koskelantie	—	2.12	Mäkelä	708, 709
22.4	Hernesaari	—			

81. Muutokset kaupungin asemakaavaan vuonna 1931.

Sisäasiainministeriön vahvistamat.

1. Asemakaavan ja ulkoisten rakennusrajojen muutokset.

Kaup. valt. päätös.	Sisäasiainmin. vahvistama.	Kaup. osa.	Kortteli, alue y. m.	Kaup. valt. päätös.	Sisäasiainmin. vahvistama.	Kaup. osa.	Kortteli, alue y. m.
8.10.30	20.1	XI	331	13.5.31	23.7	XIII	454
»	»	XI	311, 322, 353, 354	»	»	XIV	479 b
		XII	a, 354 b, 356, 357, 364, 369 ja 372	10.6.31	30.7	XII	384, 385, 386, 389, 391 ja 392.
29.10.30	5.3	IV	175	26.8.31	2.10	I	30 ja 31
12.11.30	»	XX	Uusi hautausmaa	»	6.10	IV	81
25.2.31	1.5	I	Liisanpuistikko				

2. Muutokset tonttijakoon ja sisäisiin rakennusrajoihin.

Kaup. valt. päätös.	Sisäasiainmin. vahvistama.	Kaup. osa.	Kortteli.	Kaup. valt. päätös.	Sisäasiainmin. vahvistama.	Kaup. osa.	Kortteli.
22.4.31	4.7	XIII	420	10.6.31	30.7	II	36
13.5.31	8.7	II	32	26.8.31	2.10	XIII	418
27.5.31	23.7	II	95 b	16.9.31	28.12	VII	109

82. Luettelo eräistä Helsingin kaupunkia koskevista asetuksista, joita ei ole otettu Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan v:lta 1931.

1931.

Tammikuu 23 Asetus Suomen ja Tanskan välillä tammikuun 12 päivänä 1931 tehdyn, laivanvarustustoiminnan tuottamien tulojen kaksinkertaisen verotuksen estämistä koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta. (Suomen as.-kok. 1931 : 38)

Huhtikuu 17 Laki oppivelvollisuudesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta. (Suomen as.-kok. 1931 : 134)

» 10 Laki eräiden Suomen ja Ruotsin välisen, kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi välittömien verojen alalla tehdyn sopimuksen sisältämien säännöksiä hyväksymisestä. (Suomen as.-kok. 1931 : 149)

» 30 Asetus Suomen ja Ruotsin välisen, kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi välittömien verojen alalla tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta. (Suomen as.-kok. 1931 : 150)

- Toukokuu 22 Laki taajaväkisistä maalaisyhdyskunnista (*Suomen as.-kok. 1931 : 185*)
- Heinäkuu 24 Ohjeet työttömyyden lieventämistä tarkoittavaa valtion toimintaa varten; valtioneuvoston vahvistamat.
- » 24 Tarkemmat ohjeet työttömyyden lieventämistä tarkoittavaa valtion toimintaa varten; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamat.
- » 24 Ohjeet työttömyyskortiston hoitoa varten; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamat.
- Lokakuu 8 Valtioneuvoston päätös kunnan, uskonnollisen yhdyskunnan tai yksityisestä toimesta valtion palvelukseen siirtyneen henkilön oikeudesta palvelusajan lukemiseen ikälisän saamista varten 30 päivänä joulukuuta 1924 annetun valtioneuvoston päätöksen 3 §:n muuttamisesta. (*Suomen as.-kok. 1931 : 280*)
- Marraskuu 27 Asetus 22 päivänä marraskuuta 1918 ampuma-aseista annetun asetuksen muuttamisesta. (*Suomen as.-kok. 1931 : 330*)
- Joulukuu 11 Muutos työttömyyden lieventämistä tarkoittavaa valtion toimintaa varten annettuihin ohjeisiin; valtioneuvoston vahvistama.
- » 21 Valtioneuvoston päätös, joka koskee työaikaa keskeytymättömässä työssä. (*Suomen as.-kok. 1931 : 370*)
- » 21 Valtioneuvoston päätös, joka sisältää eräitä poikkeuksia kahdeksan tunnin työajasta marraskuun 27 päivänä 1917 annetun lain säännöksistä. (*Suomen as.-kok. 1931 : 371*)
-

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1931. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOIMISTO. N:o 8.

Sisällys: 83. Sopimus Suomen punaisen ristin ja Helsingin kaupungin välillä, koskeva yhteistoimintaa sairaalan rakentamiseksi Helsinkiin, s. 125.

83. Sopimus Suomen punaisen ristin ja Helsingin kaupungin välillä, koskeva yhteistoimintaa sairaalan rakentamiseksi Helsinkiin.

Suomen punaisen ristin keskuhallituksen ja kaupunginhallituksen allekirjoittama maalis-kuun 20 p:nä 1931.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 7 p:nä 1930)

Helsingin kaupunginvaltuuston 7 päivänä toukokuuta 1930 tekemän päätöksen mukaisesti on Suomen punaisen ristin ja Helsingin kaupungin välillä tehty seuraava sopimus:

Suomen punainen risti sitoutuu:

1) Rakentamaan ja sisustamaan tontille n:o 3 c Topeliuskadun varrelle korttelissa n:o 479 b kirurgisen sairaalan, joka rakennetaan pääasiallisesti kaupunginvaltuustolle lähetettyjen piirustusluonnosten mukaan ja käsittää neljä yleistä, noin kaksikymmentäviisi paikkaa käsittävää osastoa, yhden yksityisiä huoneita käsittävän osaston, leikkaussaliosaston, poliklinikka-, röntgen- ja ortopedisen osaston sekä kirurgiseen sairaalaan kuuluvat hoito-, talous- ja asuinhuoneet.

2) Sijoittamaan omat sairaalarakennusta varten käytettävissä olevat varansa, kaikkiaan viisi miljoonaa markkaa, rakennettavan sairaalan rakennus- ja sisustamiskustannuksiin, jotka ovat lasketut nousevan noin kahteenkymmeneen miljoonaan markkaan.

3) Suorittamaan sairaalan rakennus- ja sisustamistyöt loppuun ja asettamaan sairaalan käyttökuntoon, mikäli mahdollista 1 1/2 vuotta sen jälkeen kuin tämä sopimus Helsingin kaupungin kanssa on allekirjoitettu ja kaikki asiapaperit rakennustoiminnan aloittamiseksi järjestetty.

4) Asettamaan sairaalan neljällä yleisellä osastolla Helsingin kaupungin käytettäväksi sata paikkaa ja tarpeen vaatiessa näillä osastoilla korkeintaan viisitoista ylipaikkaa, sekä huolehtimaan niissä sairaiden täydellisestä hoidosta.

5) Ottamaan näille Helsingin kaupunkia varten varatuille osastoille, Helsingin kaupungin lukuun, potilaita ainoastaan niillä ehdoilla ja siinä järjestyksessä kuin Helsingin kaupungin sairaalain säännöt lokakuun 28 päivästä 1925 ja niihin myöhemmin tehdyt muutokset määräävät.

6) Vastaanottamaan sairaalaan pyrkijöitä arkipäivinä määrättyinä tunteina sekä kautta vuorokauden huolehtimaan lääkärinpäi-

vystyksestä ja ensiaputapauksista, myöskin sellaisista, joita ei tarvitse ottaa sairaalaan.

7) Noudattamaan Helsingin kaupungin käytettävänä olevilla osastoilla potilaiden sairaalaan ottamisessa ja sairaalasta poistamisessa, sairasmaksujen kantamisessa ja tilityksessä Helsingin kaupungin sairaalain sääntöjä lokakuun 28 päivästä 1925 sekä muita näihin nähden sairaalahallituksen myöhemmin antamia säännöksiä. Sairasmaksut, jotka kokonaisuudessaan tulevat Helsingin kaupungin hyväksi, ovat samansuuruiset kuin Helsingin kaupungin vastaavanlaatuisessa kirurgisessa sairaalassa; eikä muita maksuja sairaanhoidosta saa kantaa.

8) Noudattamaan Helsingin kaupungin käytettävissä olevilla osastoilla potilaihin, lääkäreihin, hoito- ja taloushenkilökuntaan nähden soveltuvilta osiltaan Helsingin kaupungin sairaalain johtosääntöjä kesäkuun 3 päivästä 1927.

9) Asettamaan sairaalan hallintoa varten johtokunnan, jossa yllilääkäri on its. oikeutettuna jäsenenä, ja jonka kokoonpanon Suomen punainen risti tarkemmin määrää varaamalla kaupunginhallitukselle oikeuden valita johtokuntaan yhden jäsenen.

10) Ottamaan sairaalan johtajaksi kirurgisen erikoiskouluutuksen saaneen lääkärin, jonka virantoimituksessaan tulee kaupunkia varten varattuihin osastoihin nähden soveltuvilta osilta noudattaa Helsingin kaupungin sairaalain sääntöjä.

11) Ottamaan sairaalaan tarpeellisen määrän lääkäreitä, hoito- ja taloushenkilökuntaa.

12) Asettamaan Helsingin kaupungin käytettävänä olevat osastot Helsingin kaupungin sairaalahallituksen valvonnan alaisiksi.

13) Palovakuuttamaan rakennuksen irtaimistoineen niiden täydestä arvosta.

Yllämainituista yleisistä osastoista kolmeen nähden on voimassa kahden vuoden irtisanomisaika, kutakin osastoa varten erikseen, kuitenkin niin, että yksi näistä osastoista luovutetaan Suomen punaiselle ristille alempana esitetyillä ehdoilla aikaisintaan 7 vuoden, toinen aikaisintaan 11 vuoden ja kolmas aikaisintaan 15 vuoden kuluttua sairaalan toiminnan alkamisesta lukien. Neljäs osasto on kaupungin käytettävänä vähintään 25 vuoden ajan, 5 vuoden irtisanomisajalla, ellei ennen sopimusajan loppua toisin sovita.

14) Myöntämään alempana mainitun lainan vakuudeksi Helsingin kaupungille kiinnityksen yllämainittuun tonttiin lähinnä tontin kaupahinnan maksamisen vakuudeksi myönnetyn kiinnityksen jälkeen.

15) Asettamaan sairaalan rakentamista varten rakennushallituksen, johon Helsingin kaupunki valitsee kaksi jäsentä.

Helsingin kaupunki sitoutuu:

1) Myöntämään Suomen punaiselle ristille viidentoista miljoonan markan suuruisen korottoman lainan, joka kokonaisuudessaan on maksettava takaisin kohta kun Helsingin kaupunki on luovuttanut Suomen punaiselle ristille yllämainitut neljä osastoa sairaalassa.

Kohta kun Helsingin kaupungin käytettävissä olevien vakinaisten paikkojen luku vähenee seitsemäänkymmeneenviiteen, viiteen-

kymmeneen tai kahteenkymmeneenviiteen paikkaan, on lainasta, ellei sitä jo aikaisemmin ole vastaavasti lyhennetty, joko maksettava se osa kaupungille, joka vastaa kaupungin käytöstä poisjääneitä vuodmääriä, tai tälle osalle suoritettava sitä tehokasta korkoa, jota kaupunki tarkoitukseen käyttämistään lainavaroista itse maksaa. Korot maksetaan kaupungille puolivuositain, maaliskuun 1 ja syyskuun 1 päivänä. Ellei korkoa määräajassa suoriteta, on kaupunki oikeutettu vaatimaan ja saamaan heti lainamäärän vastaavan osan korkoineen.

Jos kuitenkin Suomen punainen risti on lyhentänyt kaupungilta saamaansa lainaa niin suurella määrällä, että jällelle jäänyt osa on suhteellisesti pienempi kuin sitä vastaava kaupungin käytettävissä olevien vakinaisten paikkojen lukumäärä, on kaupungin suoritettava Suomen punaiselle ristille tälle ylijäämälle edellisessä kappaleessa mainittu tehokas korko, jolloin korko maksetaan puolivuositain, maaliskuun 1 ja syyskuun 1 päivänä.

Laina on asetettava Suomen punaisen ristin käytettäväksi aikoina, jolloin sairaalan rakentaminen ja sisustaminen sitä vaatii. Molemmat asianosaiset suorittavat eräytyivistä maksuista sen osan, joka heille suhteellisesti kuuluu.

2) Maksamaan vuotuisten menojen peittämiseksi etukäteen vuosineljänneksittäin kaupungin hallussa olevalta vakinaiselta vuoteelta päivää kohti korvauksen, joka suuruudeltaan kymmenellä markalla ylittää sen määrän, johon sairaanhoitopäivä edellisenä vuonna Marian sairaalassa tai sen kaltaisessa sairaalassa on noussut, laskettuna nykyään voimassa olevien perusteiden mukaan. Helsingin kaupunki takaa siis Suomen punaiselle ristille kaupungin hallussa olevalle vakinaiselle paikkamäärälle vuoden umpeen täyden suorituksen.

Ylipaikoista suorittaa Helsingin kaupunki vuosineljänneksittäin samat kustannukset tosiasiallista hoitopäivää kohti kuin vakinaisista paikoista, sen jälkeen kuin selvitys niistä on annettu.

3) Osallistumaan rakennuksen korjauskustannuksiin kolmella markalla kaupungin hallussa olevalta vakinaiselta vuoteelta päivää kohti. Rakennuksen kuoletuskustannuksiin kaupunki ensimmäisen seitsemän vuoden aikana antaa avustusta 2 % rakennuksen arvon $\frac{3}{4}$:lle, laskettuna tosiasiallisten rakennuskustannusten mukaan, ja myöhemmin sille osalle, joka vastaa kaupungin hallussa olevia osastoja. Nämä avustukset on kaupungin suoritettava kultakin vuodelta seuraavan vuoden tammikuun kuluessa.

4) Myöntämään oikeuden kaupungin hallussa olevien osastojen hoitajattarille laskea hyväkseen ne virkavuodet, joina he ovat Suomen punaisen ristin sairaalassa toimineet, siinä tapauksessa että he myöhemmin siirtyvät kaupungin palvelukseen.

Yksityisosasto ja sairaalan toiminnalle tarpeelliset asuinhuoneistot jäävät Suomen punaisen ristin käytettäviksi.

Tätä sopimusta on tehty kaksi kappaletta, yksi kummallekin asianosaiselle.